

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
τ. Καθηγητοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Μ. Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
νῦν τοῦ Ὡδαίου Μουσικῶν Λύκειον Ἀθηνῶν

Ο
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ
ΤΩ ΤΕΛΕΙ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΛΘΟΝΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΑΘΗΝΑΙ
1959

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

τ. Καθηγητοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Μουσικῆς Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
νῦν τοῦ ᾠδείου Μουσικόν Λύκειον Ἀθηνῶν

Ο
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

—Ω—
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΕΙ
ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΡΧΟΜΕΝΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

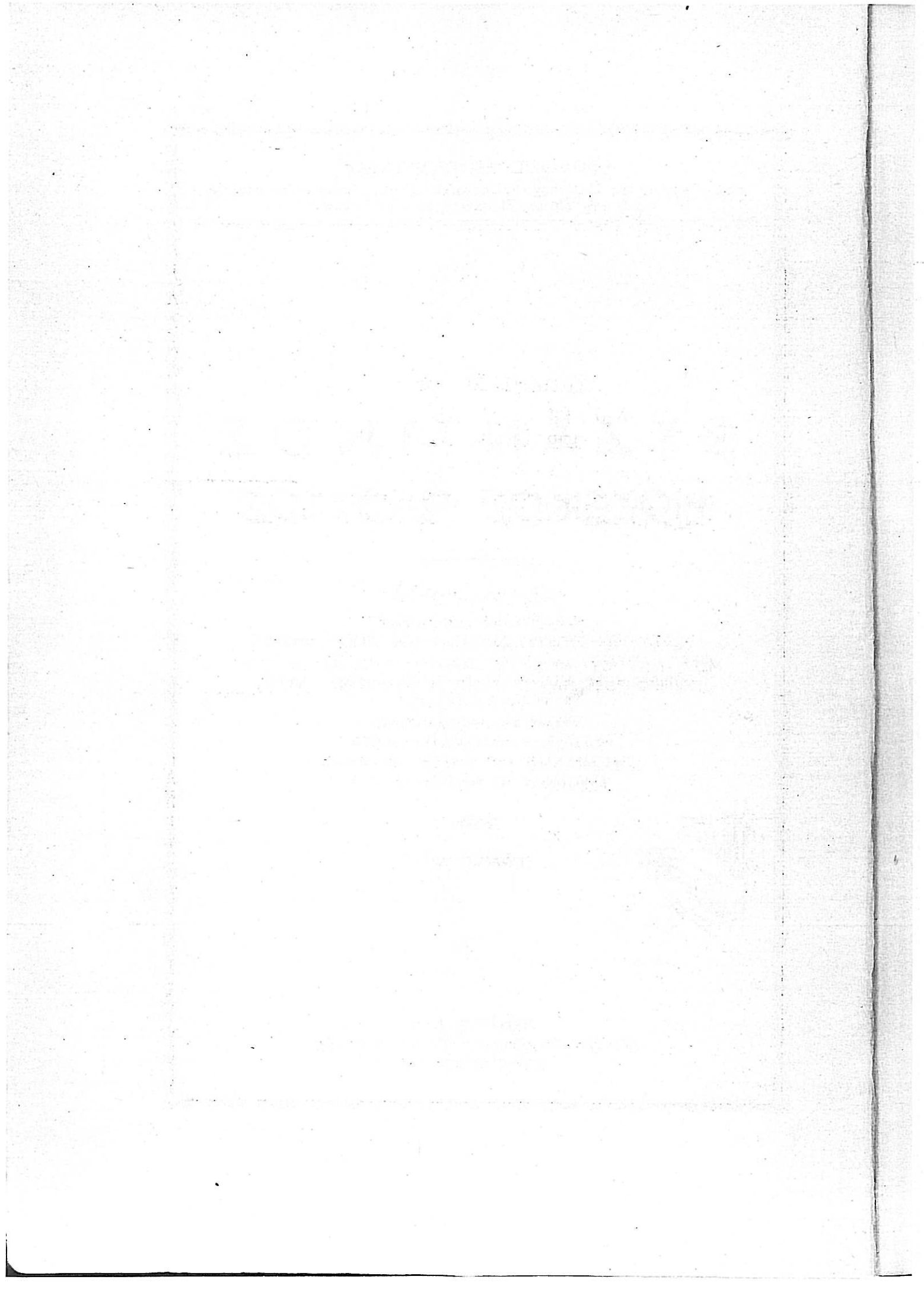

ΤΟΜΟΣ Α'

[Handwritten signature]
11/10/59

ΑΘΗΝΑΙ 1959

ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 28

ΤΩ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩ ΜΟΙ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΜΟΥΣΟΤΡΑΦΗ
ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ΘΕΟΚΛΗΤΩ
ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΥΛΑΒΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

11/2/1960
[Signature]

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὰ πρῶτα Βυζαντινὰ μουσικὰ ἔργα τὰ ὅποια ἦσαν τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἦτοι: Ἀναστασιματάριον, Εἰρμολόγιον, Δοξαστάριον καὶ ἄλλα, ἐξετυπώθησαν τῷ 1820 ἐν Βενετίᾳ. Τὰ ἔργα ταῦτα εἶχον ἐρμηνευθῇ τῷ 1815 ἐκ τῆς ἀρχαίας παρασημαντικῆς ὑπὸ τῶν τριῶν ἀειμνήστων Μουσικοδιδασκάλων Μητροπολίτου Χρυσάνθου, Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ὡς καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα σήμερον, παρουσίασαν τὴν πραγματικὴν σφραγίδα τῆς ἱεροπρεποῦς ἐκτελέσεως τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελωδημάτων, ὧν ἡ γραφὴ εἶναι τελεία καὶ ἀπλουστάτη. Ὡς τυγχάνει γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν μουσικὸν κόσμον, ὁ Πέτρος ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπῆρξεν δεινὸς μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ἄριστος, πλουτίσας τὴν ἐκκλησίαν διὰ τῶν μυρίων μουσικῶν μελῶν αὐτοῦ, ἦτο καὶ βαθὺς γνώστης τῆς ἐξωτερικῆς μουσικῆς. Ἀλλὰ παρ' ὅλον τοῦτο, δὲν ἀνέμιξεν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ μέλη, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐξωτερικὴν μουσικὴν γραμμὴν, περιορισθεὶς μόνον εἰς τὴν ἀπλότητα τῆς γραφῆς αὐτῶν.

Διὰ τοῦτο τὰ μελωδήματα τοῦ Πέτρου, θεωροῦνται σήμερον ὡς ἀπόρρητα φρούρια τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς τέχνης, τὰ ὅποια αὐδεῖς, ἐστὶν ἱκανὸς νὰ διασαλεύσῃ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι, ἅπαντες οἱ μετὰ τὸν Πέτρον ἐμφανισθέντες Μουσικοδιδάσκαλοι ἔγραψαν πλεῖστα μουσικὰ ἔργα βάσει τῶν κλασσικῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ ὅποια εἶναι σήμερον κατὰ πολὺ ἐν χρήσει ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα σὺν τῷ χρόνῳ ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐκδόσεις μουσικῶν βιβλίων ἐν Κων]πόλει καὶ ἰδίως ἐν Ἀθήναις, μεταξύ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ἀπέβησαν λίαν χρήσιμα τόσον ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ ὅσον καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Μουσικῆς μας, ἄλλα δέ, ἐπέφερον μεγάλην βλάβην εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψαλμῳδίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκδοτῶν τῶν τοιούτων βιβλίων, ἀπέβλεψαν, οὐχὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν κλασσικῶν μελῶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ὑλικὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, ἡ δὲ προξενηθεῖσα βλάβη ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ εἶναι ὅτι, οἱ ἐκδότης τῶν τοιούτων ἔργων, ἀφήρεσαν πολλὰς κλασσικὰς γραμμὰς καὶ ἀντικατέστησαν ταύτας μὲ εἰδικὰς τῶν μουσικὰς τεχνοτροπίας. Ἡ τοιαύτη διαστρέβλωσις καὶ παραμόρφωσις τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελῶν ἐπέφεραν τὴν μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς νέους ἱεροψάλτας, οἵ-

τινες οὐχὶ μόνον ἐδυσκολεύοντο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν διότι εἶχον καὶ ἀναριθμήτους μουσικὰς ἀνορθογραφίας, ἀλλὰ καὶ νὰ διερωτῶνται : Ποῖα εἶναι τὰ γνήσια Βυζαντινὰ μαθήματα ; αὐτὰ ποῦ ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰ νέα ἐκδοθέντα βιβλία ἢ εἰς παλαιά, τὰ ὅποια δυστυχῶς ἔχουν ἐξαντληθῇ.

Λαβὼν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν, ὅλα τ' ἀνωτέρω καὶ ἐπιθυμῶν, ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις **τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης**, προέβην εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἔργου μου, ὑπὸ τὸ γενικὸν τίτλον : «Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ» οὐτινος ἢ ἔλλειψις τυγχάνει λίαν αἰσθητή, καθότι τοιαύτη σειρά περιεχομένου, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἀγίου Ὁρους, μετὰ ἐνδιάμεσα μουσικὰ μέλη ἐν αὐτῇ καὶ μετὰ πλουσίου μουσικοῦ παραρτήματος, δὲν ἐξεδόθη μέχρι σήμερον.

Διὸ καὶ ἐθεώρησα ὡς ἀπαραίτητον καθήκον μου, ν' ἀφιερῶσω εὐλαβῶς τὸ πρῶτον τοῦτο βιβλίον μου πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΝ.

Πρὸς τούτοις ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς ἐνισχύσαντάς με ἡθικῶς καὶ ὕλικῶς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ἔργου τούτου. Ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν ἀξιότιμον μουσικόφιλον κ. Γεώργιον Νικολάου ὅστις γενναιοδῶρως προσέφερεν τὴν ὕλικὴν ὑποστήριξιν του.

Τὸ πρωτότυπον τοῦτο βιβλίον μου ἐπειδὴ τυγχάνει πλουσιώτατον εἰς ὕλην καὶ συγχρονισμένον ἀπὸ ἀπόψεως συντομίας καὶ τέχνης μελοποιηθὲν ἐπιμελῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων κλασσικῶν μελῶν, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ τύχῃ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, καθόσον τυγχάνει καὶ λίαν χρήσιμον εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας.

Ο Πονήσας
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

‘Ολονυκτίου ‘Αγρυπνίας

κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ ‘Αγίου”Ορους

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Περὶ ὥραν 8ην ἑσπερινὴν κρούεται ὁ κῶδων καὶ μετὰ ἡμισείαν ὥραν ὁ ἱερεὺς λαμβάνει καιρὸν πρὸ τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μετὰ ἀνοικτὴν τὴν ὥραιαν Πύλην. Φέρων δὲ μόνον ἐπιτραχήλιον καὶ ἱστάμενος πρὸ τῆς ‘Αγίας Τραπεζῆς ἐκφωνεῖ: **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ‘Ο χορὸς ‘Αμὴν.**

‘Ο χοροστατῶν ἐν τῷ παραθρονίῳ ἡγούμενος λέγει (α).

Δόξά σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι Βασιλεῦ οὐράνιε κτλ. καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ **Τρισάγιον** εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα· ὁ ἱερεὺς: **«Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία»** καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Διάκονος μετὰ τὸ ‘Αμὴν, τὸ Κύριε ἐλέησον 18’ φοράς, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (τρὶς) ἀναγινώσκει εὐκρινῶς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ὡς ἐστὶ ἐν τῷ ‘Ωρολογίῳ. Μετὰ τὸ πιστεύω καὶ “Αξιὸν ἐστίν, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Α’. χοροῦ **«Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς»** δίχορον, (ἴδε Μουσικὸν Παράρτημα ἐν τῷ τέλει). Ψαλλομένου τούτου ὁ ἱερεὺς φέρων φελόνιον ἐξέρχεται καὶ ἀναγινώσκει ἐμμελῶς (ὡς ἔχομεν γράψει μουσικῶς ἐν τῷ τέλει) τὴν α’. Στάσιν τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοποθετημένου δισκελίου ἐν τῷ Σολέα πρὸς τὸν ἀριστερὸν χορὸν ἔναντι τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου. (ἴδε διάφορα **Χαῖρε Νύμφη** καὶ ‘Αλληλούϊα ἐν τῷ τέλει).

(α) Καὶ ‘Αρχιερεὺς ἐάν ὑπάρχῃ δὲν ἴσταται ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ’ ἐν τῷ παραθρονίῳ ἄνευ μανδύου κρατῶν Χαζράνιον.

Πληρουμένης τῆς α'. Στάσεως τῶν Οἴκων, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς πολλὰ ἔτη ἤχος β'.

Δ
χ Εἰς πολ

λα α α α ε ε ε τη

ὁ Β'. χορὸς τὸ τέλος Δ
Δε ε ε σπο ο τα

Κι' εὐθὺς ὁ Α' χορὸς ἄρχεται ψάλλον τὸν Κανόνα Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς ἕξ τροπάρια μετὰ τοῦ στίχου οὕτως:

6
λ Υ περ α γι

α Θε ο το κε σω σον η μας

εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης Ὠδῆς ἀντὶ στίχου ψάλλεται τὸ Δόξα Πατρὶ εἰς τὸ α', καὶ εἰς τὸ β'. καὶ νῦν καὶ ἀεὶ οὕτω

6
λ Δο ξα Πατρι και Υι ω ω και α γι ω πνευμα τι λ

Και νυν και α ει ει και εις αι ω νας των αι ω νων

α μιν 6
λ

Εἰς τὸ τέλος τῆς Γ'. ὡδῆς ψάλλεται τό, Τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον ἀργοσύντομον (γραφὲν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρχαίου ἀργοῦ) ψαλλομένου τούτου, ὁ ἱερεὺς κρατῶν τὸ Κατζιον, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ θυμιᾷ κατ' ἀρχὰς πρὸ τοῦ Θρόνου τρεῖς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, εἴτα τὸ Ἐκκλησίασμα τρεῖς εἰς τὸ κέντρον καὶ ἀνά τρεῖς δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Μετὰ ταῦτα στρεφόμενος πρὸς τὴν ὥραιαν Πύλιν θυμιᾷ κατὰ σειρὰν τὰς εἰκόνας τοῦ Τέμπλου, μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ψαλλομένου. Ἐν συνεχείᾳ δὲ χροσερχόμενος πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ θυμιῶν τοῦτο πάλιν τρεῖς, ἄρχεται ἀναγινώσκων τὴν β'. Στάσιν τῶν Οἴκων. Εἰς τὸ τέλος ταύτης, θυμιᾷ καὶ πάλιν πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ ὁ Β'. χορὸς ψάλλει τὴν Δ'. ὡδὴν ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ὁ Α'. τὴν Ε'. ὡδὴν ἐξέστη τὰ σύμπαντα καὶ ὁ Β'. χορὸς τὴν ΣΤ'. τὴν Θείαν ταύτην. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ Β'. χορὸς τὸ β'. ἀργοσύντομον δι-

χορον **Τῇ ὑπερμάχῳ**, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκεται ἡ Γ'. Στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἴτα ὁ Α'. ψάλλει τὴν Ζ'. ὠδὴν **Οὐκ ἐλάτρευσαν**, ὁ Β' χορὸς τὴν Η'. **παῖδας εὐαγεῖς** καὶ ὁ Α'. τὴν Θ'. ὠδὴν **ἀπας γηγενῆς** κατὰ τι ἐντονώτερα. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης ψάλλεται αὖθις τό γ'. τῇ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ'. Στάσις τῶν Οἰκῶν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου (β).

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δ'. Στάσεως εὐθὺς ψάλλεται τὸ τελευταῖον τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον συντόμως (τὸ σύνηθες). Εἴτα ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα, λέγει ἐμμελῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Τρισάγιον ὁ ἱερεὺς ὅτι σοῦ ἐστὶν καὶ ὁ ἀναγνώστης Ἀμήν, τὸ τῇ Ὑπερμάχῳ (χῦμα) τὸ Κύριε Ἐλέησον Μ'. (40) φορές, ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Δόξα Πατρὶ Καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, ἐν ὀνόματι Κυρίου Εὐλόγησον Πάτερ (ἢ Δέσποτα Ἀγίε ἐὰν χοροστατεῖ) καὶ ὁ ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ Παραθρονίου λέγει τὴν εὐχήν: «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς» κτλ. ὁ ἀναγνώστης καὶ πάλιν τὸ Κύριε Ἐλέησον(τρίς) «Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε» ὑπερέκφωνεῖται ἐμμελῶς καὶ μεγαλοφώνως. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀναγινωσκομένων, προητοιμασμέν οἱ ὄντες δύο καλλιφῶνοι ἀναγνώσται (κανονάρχαι) ὁ μὲν ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀναγινώσκει μετὰ ἐμμελοῦς ἀπαγγελίας καὶ λίαν εὐκρινῶς τὴν εὐχήν: Ὑποστάσεις ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγινώσκει ὁμοίως τὴν ἑτέραν εὐχήν: «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα» ἀκολουθῶς τὸ Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, ἡ ἐλπίς μου ὁ πατήρ καὶ τὴν Πάσαν ἐλπίδα μου. Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ εὐξώμεθα. Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τὸ Τὴν **ὠραιότητα**. (Ἴδε Μουσικὸν παράρτημα ἐν τῷ τέλει) Μετὰ τὸ «Δι' εὐχῶν» ἐπικρατεῖ ἄκρα σιγὴ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, λογιζόμενον ὡς διάλλειμα.

(β) Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. Στάσεως τῶν Οἰκῶν, καθ' ἣν ὥραν οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ δίχορον τῇ Ὑπερμάχῳ ἐὰν ὑπάρχει Ἀρχιερεὺς (χοροστατῶν ἐν τῷ Παραθρονίῳ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ μέχρι τοῦ σημείου τούτου ὡς ἀπαιτεῖ ἡ Τυπικὴ διάταξις εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἱερέως καὶ διακόνου· ἐνδυσάμενος δὲ τὸν ἱερὸν Μανδύαν, ἐπιτραχήλιον, μικρὸν ὠμοφόριον, καὶ πατηρίτσαν, ἐξέρχεται μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου καὶ ἀναγινώσκει τὴν Δ'. Στάσιν τῶν Οἰκῶν. Εἰς τὸ τέλος ταύτης ὁ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸ ἐκκλησίασμα διὰ τοῦ δικηροτρικηρίου, ὁ Α'. χορὸς ψάλλει τὸ, Εἰς πολλὰ ἔτη ἀργοσυντόμως ὡς ὑπάρχει ἀνωτέρω, μέχρις οὗτου ἀνέλθει οὗτος εἰς τὸν Θρόνον· λαμβάνων δὲ τὸ τέλος ὁ β'. χορὸς Δέσποτα, ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸ τελευταῖον Τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον ἀλλὰ συντόμως (τὸ σύνηθες).

Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀποδείπνου ἐκάστην Τρίτην
καὶ Πέμπτην ἐσπέρας ἤχος α'. Πά.

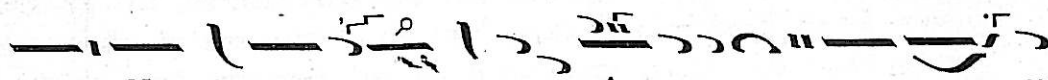

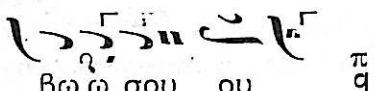
Μέλος ἄργον εἰρμολογικόν

λε ε χ Σφα γη ην σου τη ην α α δι κον Χρι ι
 στε ὁ η Παρ θε ε νος βλε ε που σά
 α π ο δυ βε με ε ε νη ε βο ο ο α σοι οι
 Τε ε ε κνο ον γλυ — υ κυ — υ τα το ον π
 Πως α δι ι ι κως πα α α α α σχεις ὁ
 Πωως εν ξυ υ λω κρε ε μα ασαι π ο πα α
 σα αν γη ην κρε — μα α σα ας τοι οis υ υ υ
 υ δα σι — ι μη η η λι ι πης μο ο νην
 με π Ευ ερ γε ε τα α πο ο λυ υ ε
 ε λε ε ε ὁ την Μη τε ε ε ρα α καιδου
 ου λην σου δε ε ε ε ο ο ο χ μαι αι
 αι π
 ο

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ

Κατὰ τὴν καταनुκτικὴν ταύτην στιγμὴν καθ' ἣν ἐπικρατεῖ πλήρης σιγή, μεθ' ὅλων τῶν φώτων ἐσβεσμένων, πλὴν τῶν κανδηλῶν τοῦ Τέμπλου καὶ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τοῦ ἐσταυρωμένου, ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ μαῦρον μανδύαν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ Βήματος μετὰ προπορευομένου ἑνὸς ἀναγνώστου φέροντος ἀνημμένην λαμπάδα καὶ ἄρχεται θυμῶν διὰ τοῦ Κατζίου ἅπαν τὸ Ἐκκλησίασμα κατὰ σειράν. Τὴν ὥραν ταύτην εἴθισται ἐν Ἀγίῳ Ὁρει νὰ ψάλληται ἡμιφώνως ὑπὸ τοῦ θυμῶντος ἱερέως καὶ λίαν ἀργῶς τὸ παρὸν εἰς ἦχον α'.

^ρΠα
 λε ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ει σε ε λε

 ευ σο ο μαι αι εις τον οι οι οι κο ο ον σου ^πη

 προς Να ο ον τον Α α γι ι ο ο ον

 σου ου εν φο ο ο ο βω ω ω εν φο ο

 βω ω σου ου ^πη

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, μέχρις οὗ τοῦ ὁ ἱερεὺς ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς ὥραιας πύλης ἣτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐστὶ κεκλεισμένη. Ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰσερχόμενος οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ πρὶν ν' ἀνοίξῃ ταύτην, ὁ ἕξωθεν τῆς ὥραιας πύλης ἰστάμενος ἀναγνώστης μετὰ τῆς λαμπάδος ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς : Τό, **Κέλευ-**

σον κι' εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἀνοίγει τὴν Πύλην βλέπων πρὸς τὸ Ἐκκλησιασ-
μα καὶ ὑψώνων τὸ **Κατζίον** ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς καὶ μεγαλοφώνως:

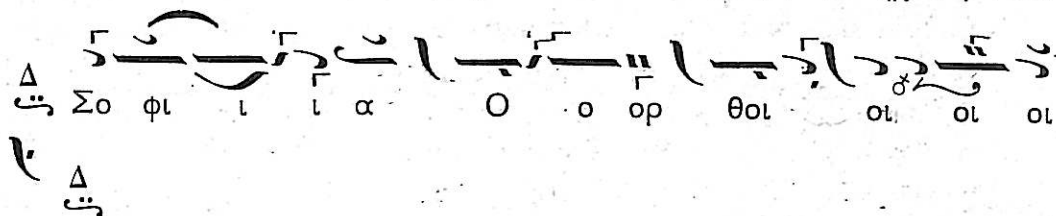
Κύριε εὐλόγησον.

Ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν, ἀκουλούθως εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, καὶ ἀφοῦ θυμιάσῃ τὴν ἁγίαν τράπεζαν πέριξ καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ παρίσταμένους ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως: **«Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων»**. Ὁ Χορὸς Ἀμήν, κι' εὐθὺς ὁ ἡγούμενος ἀναγινώσκει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν τοῦ ἑσπερινοῦ, «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον». (δ) Μέχρι τοῦ στίχου, **Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν** καὶ ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὰ Ἀνοιξαντάρια. «Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα» (κατ' ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος τὸν δεξιὸν χορὸν τῶν ψαλτῶν). Ἀνοιξαντάρια εἰς ἦχον Βαρὺν ἑναρμόνιον, βαρὺν διατονικὸν μετὰ μικροῦ κρατήματος, (ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου).

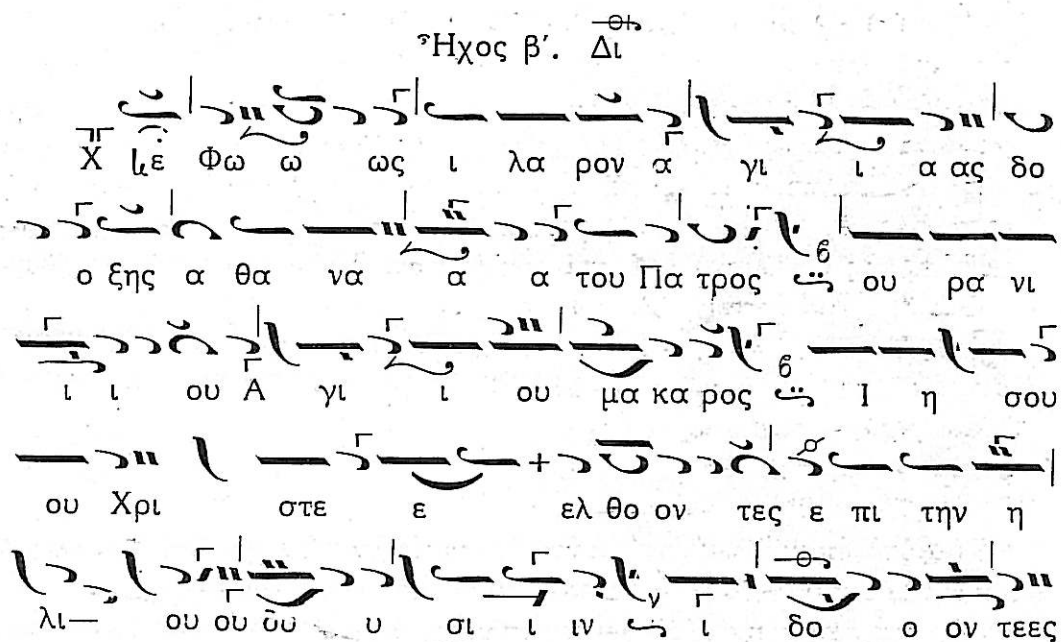
Εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἀνοιξανταρίων ἐξέρχεται ὁ Διάκονος καὶ ἱστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ κατανυκτικῶς τὰ εἰρηνικὰ τῆς Μεγάλης συναπτῆς. Εἰς ἕκαστον δὲ εἰρηνικόν, οἱ χοροὶ ψάλλουσι ἐναλλάξ τὸ **Κύριε ἐλέησόν** μετὰ μέλους καὶ κατὰ συμφωνίαν (ἴδε διάφορα ἐν τῷ τέλει) πρὸς τὰς ἐκφωνήσεις τοῦ Διακόνου, ὅστις, ἐὰν μὲν τυγχάνει ὑψίφωνος ἐκφωνεῖ τὰ εἰρηνικὰ εἰς τὸν ἄνω φθόγον Νη τῆς διαπασῶν κλίμακος. Ἐὰν δὲ οὐ δύναται, τότε ἐκφωνεῖ ταῦτα ἐπὶ τοῦ μεσαίου Δι τῆς κλίμακος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἢ οὕτως ἢ ἄλλως, οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν δεόν νὰ δίδωσι ὡς φωνητικὴν βάσιν εἰς τὸν Διάκονον τὸν κάτω Νη διότι ἡ βάσις αὕτη ὁδηγεῖ κανονικῶς ὅλας τὰς συμφωνίας ὅλων τῶν ψαλλομένων εἰς τὴν γενικὴν ἁρμονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ αὐτὸ δεόν νὰ γίνεται καὶ μὲ τὰς φωνητικὰς βάσεις ὅλων τῶν ἡχῶν, ἀρκεῖ νὰ βαδίζωσι ἅπαντες ἐπὶ τῶν κανονικῶν συμφωνιῶν. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφωνήσιν τοῦ ἱερέως ὅστις, πρὸς διάκρισιν τῆς ἐκφωνήσεως ὡς σοβαρωτέρας ἀπὸ τοῦ διακόνου τὰς ἐκφωνήσεις, δεόν νὰ ἀπαγγέλῃ ταύτην πάντοτε κατὰ τρεῖς φωνὰς χαμηλώτερα ἢ κατὰ τέσσαρας· εἴτα ἀναγινώσκειται ἐν κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἢ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χωρῶν ἢ α'. Στάσις τοῦ «Μακάριος Ἀνὴρ» (κατ' ἐκλογὴν τῶν ψαλλόντων, ἢ Μανουὴλ πρωτο-

(δ) Ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» δεόν ν' ἀναγινώσκηται ὑπὸ τοῦ προΐσταμένου ἢ ὑψ' ἐνὸς κληρικοῦ ὡς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκοῦ. Κατ' ἀνάγκην δὲ ἀναγινώσκειται οὗτος ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν ἐλλείψει ἐτέρου ἱερέως ἢ διακόνου.

ψάλτου ἢ Θεοδ. Φωκαέως ὁ Βαρὺς διατονικός. (Ἴδε καὶ ἡμέτερον μελοποίημα εἰς λ β'. Δι Νενανῶ σύντομον). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ γίνεται μικρὰ αἵτησις καὶ ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Β'. χορὸς τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται μετὰ τῶν στίχων τὰ στιχηρὰ ἐσπέρια τῆς τυχούσης ἑορτῆς εἰς ἕξ. Δόξα τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν Θεοτοκίου, τῆς σειρᾶς ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Μηναίῳ. (α) Εἰς τὴν εἴσοδον τὸ Σοφία Ὁρθή ὑπὸ τοῦ διακόνου οὕτως: ἦχος β'. Δι.

Εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Φῶς Ἰλαρὸν ὅπερ, παρ' ὅλην τὴν συντομίαν του, εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ ἀρχαίου.

α) Ἐὰν ἡ τελουμένη Ἀγρουπνία τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἐσπέρας πρὸς τὴν Κυριακὴν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ἕξ καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς τέσσαρα, Δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας δὲν ἔχει δοξαστικόν, (δηλαδὴ δὲν ἀναφέρει Δόξα ἡχος τάδε), τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα ἐσπέρια ἑπτὰ, τρία τοῦ Ἁγίου καὶ ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχου ἀργῶς. Ἐὰν τύχοι ἐν παραμονῇ Δεσποτικῆς Ἑορτῆς, ψάλλεται Δόξα τῆς Ἑορτῆς, καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρον Θεοτοκίον τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐὰν τύχοι ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ ψάλλεται ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Φως ε ε σοε ρι ι νον υ μνου ου ου μεν Πα τε ρα Υι
 ο ον και αι Α α γι ον πνε ε ευ μα Θε ον
 Α ξι ο ο ον σε ε ε εν πα α σι και ροις υ μνει
 ει σθαι Φω ναι αις αι σι ι ι αι αις Υι ε ε Θε
 ου ου ου ζω ην ο δι δους δι ο ο κο ο
 σμος σε ε ε δο ξα α α ζει χ ει ει

Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ :

Ε σπε ε εραςπρο κει ει ει με νον

Κι' εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ κλήρου ἅπαξ τὸ παρὸν: προκείμενον

Κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι μεπροσαυ το ον

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν. Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὁ ἡγούμενος τὰ ἀναγνώσματα ἐάν ὑπάρχουσιν.

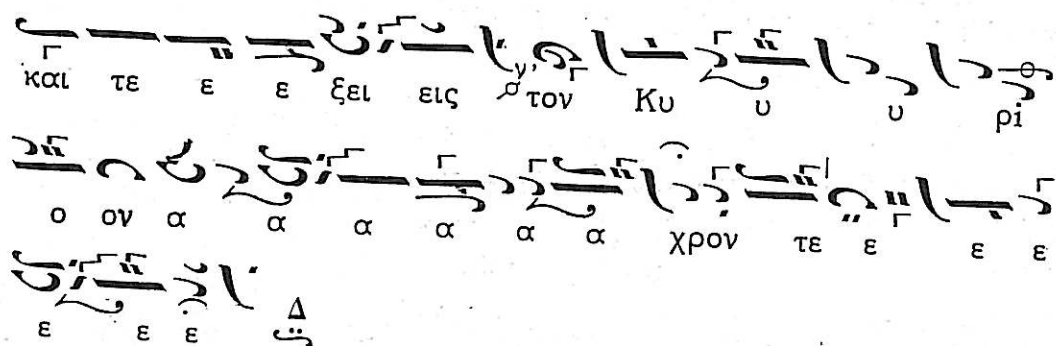
Εἰς τὰ πληρωτικὰ (δηλ. πληρώσωμεν τὴν ὑπερινήν ἡμῶν δέησιν κτλ.) οἱ χοροὶ ἐναλλάξ ἐμμελῶς τὰ Παράσχου Κύριε. (Βλέπε μουσικὸν παράρτημα ἐν τῷ τέλει). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται τὸ **Καταξίωσον Κύριε**· μετὰ δὲ τὴν βαν ἐκφώνησιν **Εἴη τὸ Κράτος**, κατέρχονται οἱ ἱεροψάλται ἐν τῷ Σολέα προχωροῦντες σιγὰ - σιγὰ ἐν τῷ μεταξύ ἐξέρχονται καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκ τῆς Βορείου Πύλης πρωτοστατοῦντος τοῦ ἡγουμένου. ἐνδεδυμέτοι ἅπαντες φελώνια, κρατοῦντες ἀνημμένας λαμπάδας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἱερέων ὁ γεροντώτερος προπορευόμενος, κρατεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ προχωροῦντες, ψάλλουσι τὸ πρῶτον ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς

τοῦ Ἀγίου. Ἐλλείψει δὲ τοῦτου ψάλλεται τὸ τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς ἑορτῆς
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. α)

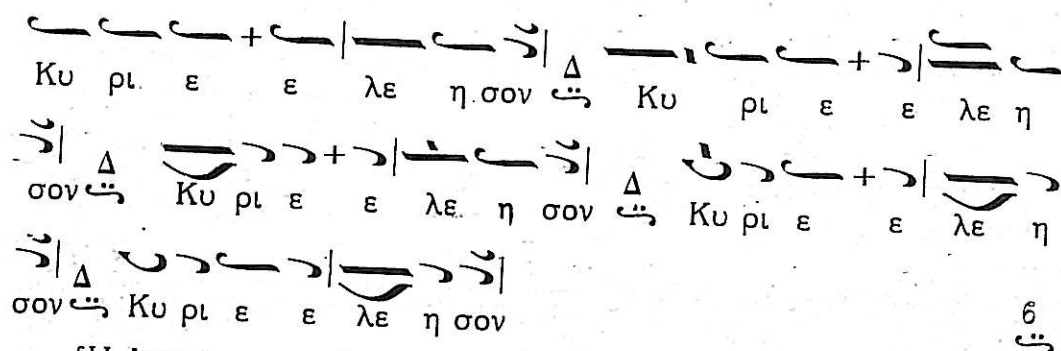
Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ἦχος β'. Δι

χ λ ε ^Δ Εὐ αγ γε λι ζε ται ο ο — Γα βρι ι ι
 η η η λ ^Δ τη Κε χα ρι τω με ε νη ^Δ
 — ^Δ η η με ε ε ρον ^Δ χαι αι ρε α
 — ^Δ νυ υμ φευ — τε ε Κο ο ο ρη η και αι αι αί α πει
 — ^Δ ρο ο ο ο γα α α με ^Δ μη κα
 — ^Δ τα α πλα — γει ει εις τη ξε ε ε νη
 — ^Δ μου μο ορ φη η ^Δ μη δε ε δη η λι α α α α
 — ^Δ σης ^Δ Αρ χα αγ γε ε ε λος ει ει μι ^Δ
 — ^Δ Ο φις ε ξη πα τη σεν Ε — ε ευ αν πο ο τν ^Δ
 — ^Δ νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα α
 — ^Δ α αν και με νει ει εις α α φθο ο ο ρος ^Δ

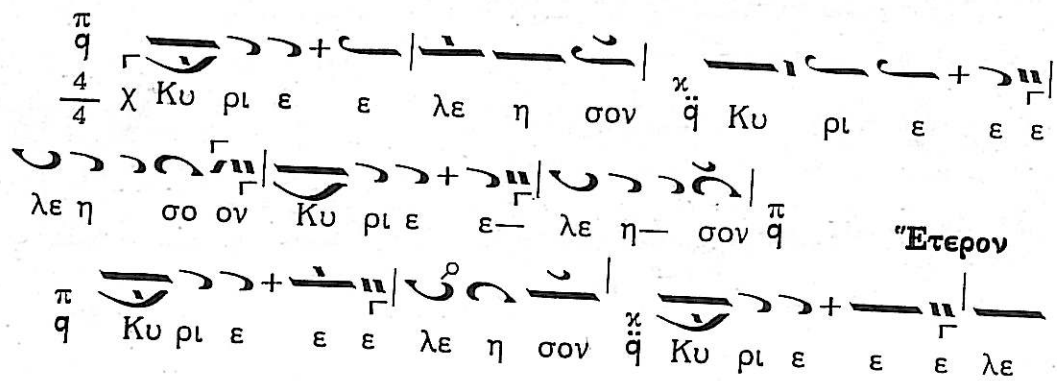

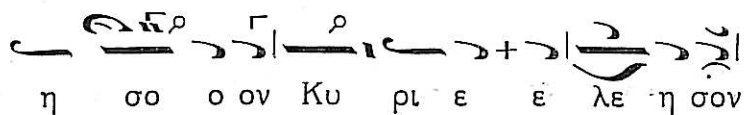
Κύριε ἐλέησον ἦχος β' $\frac{4}{4}$ $\frac{\Gamma}{\chi}$

Ἡ ἀνωτέρω πεντάς τῶν **Κύριε ἐλέησον** ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν εἰς ἐτέρας ἐπτὰ πεντάδας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀκτὼ πεντάδων κατὰ τὴν τάξιν. Πληρουμένης τῆς τεσσαρακοντάδος ταύτης, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὰς αἰτήσεις : «**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ὑπάκουσον καὶ ἐλέησον**» ὁ χορὸς τὸ παρὸν Κύριε ἐλέησον εἰς πλάγιον τοῦ πρώτου ἦχον Πᾶ.

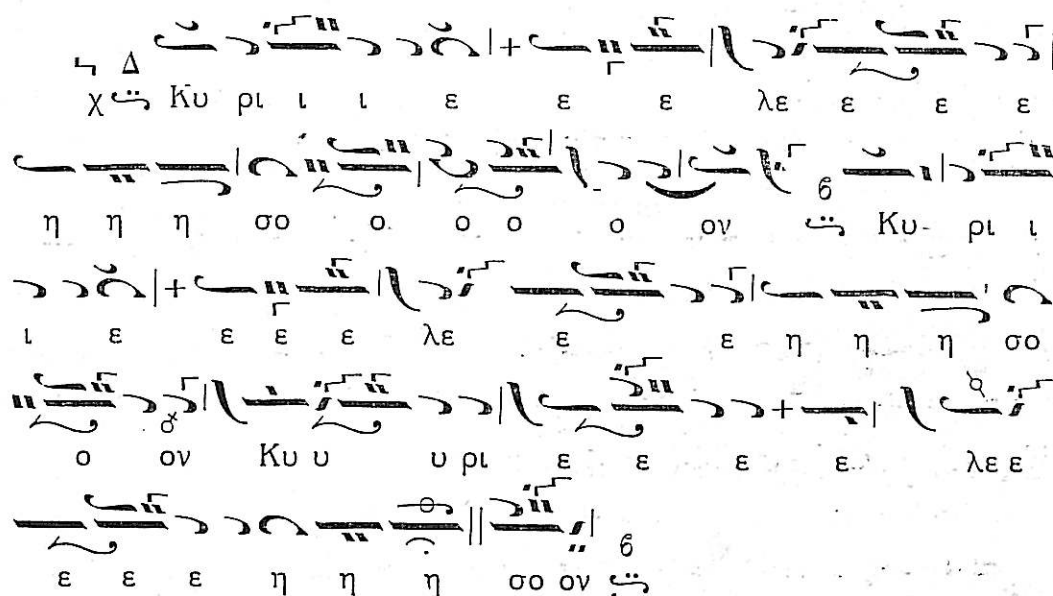
Τὸ παρὸν «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἦχον $\frac{\lambda}{\pi}$ α Πᾶ.

Μεθ' ὃ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν ζώντων· οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι ἡπίως καὶ λίαν ἄργως τὸ παρὸν ἄρχαϊον (γ).

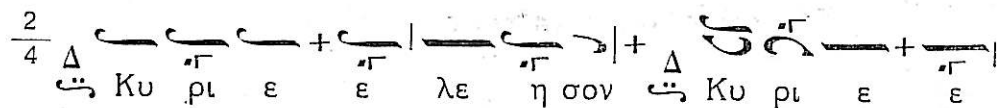
«Κύριε ἐλέησον» ᾠχος β' Δι

Ἀκολουθῶς ὁ διάκονος συνεχίζει τὰς αἰτήσεις : α) Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

β) Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνα), ψαλλόντων τῶν χορῶν τὰ παρόντα Κύριε ἐλέησον.

ᾠχος β' Δι

(γ) Τὸ ἀνωτέρω ἄρχαϊον Κύριε Ἐλέησον, εἴθισται νὰ ψάλληται α) κατὰ τὸ μνημόνευμα τῶν ζώντων ὀνομάτων καθ' ὅσας τὰς παρακλήσεις τῆς Παναγίας ἀπὸ 1 μέχρι τῆς 13 Αὐγούστου β) εἰς τὴν γονυκλισίαν τῆς Πεντηκοστῆς, γ) ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου, δ) εἰς χειροτονίας Κληρικῶν καὶ ε) εἰς τὸ μνημόνευμα πάντων τῶν κεκοιμημένων ὀνομάτων κατὰ τὰ ψυχασάββατα.

λε ἡ σον Κυ ρι ε ε λε ἡ σον

Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορός.

ὁ Α' χορός.

Κυ ρι ε ε λε ἡ σον Κυ

ρι ε ε λε ἡ σον Κυ ρι ε ε λε ἡ σον

Τέταρτον ὁ Β' χορός.

Κυ ρι ε ε λε ε σον Κυ ρι ε ε λη η

σον Κυ ρι ε χ ε λε ε η η η σο ο ον

γ) "Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πό-
λιν ταύτην κτλ. Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην αἵτησιν ψάλλεται συγχρόνως,
ἡπίως καὶ οὐχὶ στεντωρία τῇ φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τετρά-
κις ἢ παροῦσα δεκάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον»

Ἦχος β' Δι εἰς χρόνον χ

χ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ

ρι ε ε χ λε ε η σον

Εἰς τὸ τέλος ἕτερα 3 ἀνὰ ἓν ἕκαστος χορός ἀργότερα.

Ὁ Α' χορός.

χ⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Ὁ Β' χορός.

Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Εἶτα ὁ Α' χορός.

Κυ ρι ε ε λε ε ε η η η σο ο

ον⁶

δ) Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ.

ε) Ὁ ἡγούμενος λέγει τὴν Εὐχὴν: Ἐπάκουσον ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἰλεως ἰλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ χορός: Ἀμήν. Εἶτα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: Ὅτι ἐλεήμον καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ μεταβαίνουν εἰς τὰ ἀναλόγια των, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ἱερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα· ὁ δὲ ἡγούμενος φέρων μόνον ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Σταυρὸν ἐπανερχεται εἰς τὸ παραθρόνιον

Ἑτέρα περίπτωσις

Ἐὰν ὑπάρχει Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκφώνησιν οἱ χοροὶ ἀντὶ τῶν Ἀποστίχων, ψάλλουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου προχωροῦντες εἰς τὰ ἀναλόγια των. Οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα προσέρχονται εἰς τὸν Σολέα, ὅπου εἰσὶ τοποθετημένοι ἐπὶ τραπέζης οἱ πέντε ἄρτοι· ὁ δὲ διάκονος ἄρχεται ἐκ νέου τῶν αἰτήσεων: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. καὶ τελεῖται ἡ γνωστὴ τάξις τῆς Ἀρτοκλασίας.

Θεοτόκε Παρθένε

ψαλλόμενον ὑπὸ τοῦ κληρικοῦ ἐν τῇ ἀρτοκλασίᾳ

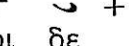

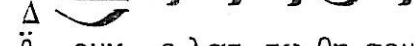

Ἦχος α'. Κε

λε ε Θε ε ο το ο κε ε ε Παρ θε ε ε ε

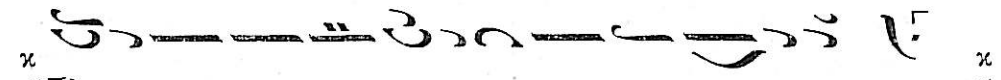

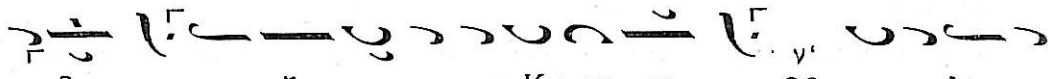
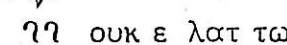
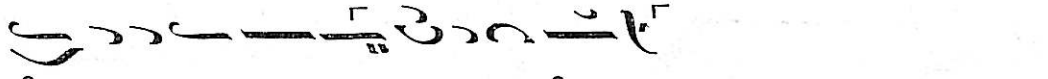
νε ^κχαι αι αι ρε ε ^γη Ke χα ρι τω με ε
 νη η η η Μα ρι ι ι α ^κο Κυ υ υ υ ρι
 ι ο ος με τα σου π ^οευ λο ο ο ο
 γη με ε ε ε νη ^κΣυ υ ε εν γυ υ υ ναι
 αι ξι ι ι ι η ι ι ι ι ι ^κκαι ευ λο ο
 ο γη η με ε ε νος ο καρ πο ο (α) ος τη ης
 κοι οι λι ας σου ^πο ο ο ο ο τι Σω τη η
 ρα α ε ε ε τε ε κε ε ε ες τω ων ψυ
 χω ω ων η τω ων ψυ χω ων η χ μω—ω
 ω ων
 (α) και ουτω τη ης κοι οι λι ι α ας σου ^κ
 ο ο ο ο τι κτλ. ως ανω.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν

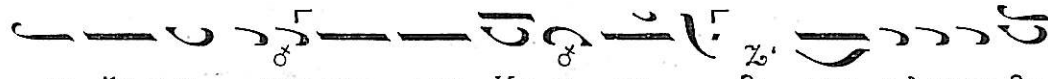
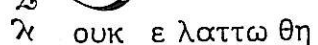
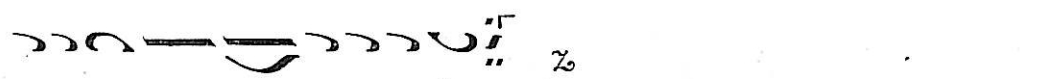
τὸ κλασσικὸν ἦχος βαρὺς Γα

 Πλου σι οι ε πτω ω χευ σαν και ε πει να σαν οι δε

 εκ ζη τοϋ ουν τες τον Κυ ρι ον ουκ ε λατ τω θη σον

 ται παν το ος α γα θου

Ἔτερον ἦχος α' Κε (ὡς πα)

 Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν

 οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον ουκ ε λατ τω

 θη σονται παν το ος α γα θου

Ἔτερον ἦχος βαρὺς Ζω διατονικός

 Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν οι δε

 εκ ζη του ουν τες τον Κυ ρι ον ουκ ε λατ τω θη

 σον ται παν το ος α γα θου

Μετὰ τὸ τρίτον «πλούσιοι ἐπτώχευσαν» ψαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Β'. χοροῦ, ἄρχεται εὐθὺς ὁ Α'. χορὸς χορὸς ψάλλων τὰ Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα τῆς ἑορτῆς καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἐκ τοῦ μηναίου.

Ἐὰν ἡ τελουμένη ἀγρυπνία τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἀρχίζει πάντοτε ὁ β'. χορὸς τὰ Ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα ὡς καὶ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται ὑπ' αὐτοῦ, ἐν οἱσδήποτε περιπτώσει.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν περὶ Ἀρτοκλασίας δεόν νὰ ληθῇ ὑπόψιν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ μας Κλήρου καὶ ἡ ἐξῆς περίπτωσις : προκειμένου νὰ ψαλῇ τὸ ἀργὸν δίχορον (ὀκτάηχον) «**Θεοτόκε Παρθένε**» οἱ ἱερεῖς, μετὰ τὸ ψαλλόμενον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου ὡς ἀναφέρεται ἀνωτέρω, δὲν προσέρχονται πρὸς τέλεσιν τῆς Ἀρτοκλασίας, ἀλλ' εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα, πλήν τῶν ἐξαπτερύγων τὰ ὁποῖα ἴστανται πέριξ τῆς τραπέζης τῶν ἄρτων. Ὅταν δὲ ὁ Β'. χορὸς, πλησιάζει νὰ τελειώσῃ τὸ τελευταῖον στίχον «Ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν» τότε ἐξέρχονται ἅπαντες οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ὡς ἦσαν προηγουμένως, καὶ τελοῦν τὴν Ἀρτοκλασίαν· ὁπότε μετὰ τὸ γ'. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα ὡς εἴπωμεν ἀνωτέρω. Ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἡ ἀνέκαθεν Πατριαρχική, ἣτις τηρεῖται εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Κων]πόλεως. Ἐνῶ εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκκλησίας, πρὸ παντὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐπεκράτησε ἀντικανονικῶς νὰ ψάλληται τὸ ἀργὸν Θεοτόκε Παρθένε τῆς Ἀρτοκλασίας, εἰς τὴν ἀπόλυτον τῶν πανηγυρικῶν ἑσπερινῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἀναχωρεῖ ἅπαν Ἐκκλησιασμός (α).

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀκολουθίας, μετὰ τὸ Δόξα καὶ νῦν τῶν Ἀποστίχων, ὁ ἡγούμενος λέγει τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα λέγει : Ἀμήν, καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ ἱερεὺς ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ψάλλονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν τὰ Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἴτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις ὑπὸ τοῦ ἱερέως, καὶ οὕτω λήγει καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μέχρι τῆς 12ης ὥρας, καὶ οὐχὶ πέραν αὐτῆς, διότι ἡ 1η ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁρθροῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς ἐπομένης ἡμέρας μέχρι τῆς 6 πρωΐνης ὥρας.

(α) Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐὰν ἡ ὥρα ἐπιτρέπει, ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου· κατ' αὐτὴν δὲ ψάλλοντα, συνήθως καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων κτλ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Μετά την απόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ κλείεται ἡ ὥραία Πύλη, σβήνεται καὶ πάλιν πάντα τὰ Φῶτα τοῦ Ναοῦ πλην τῶν κανδηλῶν τοῦ Τέμπλου καὶ ἐπικρατεῖ ἄκρα σιγὴ 4—5 λεπτῶν. Εἷτα ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν ἐκ τῆς πλαγίας θύρας καὶ ἀνοίγων τὴν ὥραIAN Πύλην ἐκφωνεῖ: **Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Εὐθὺς δὲ ὁ ἡγούμενος ἀναγινώσκει κατανυκτικῶς τὸν ἐξάψαλμον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»**. (β)

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ Διάκονος ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ

(β) Ὁ Ἐξάψαλμος, ἐπειδὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ σοβαρωτέρα προσευχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθροῦ, δεόν ν' ἀναγινώσκηται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ, ἢ ὑπὸ τινος Κληρικοῦ, ὡς ὀρίζει τοῦτο καὶ ἡ Τυπικὴ διάταξις τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Ἀναγινωσκομένου δὲ τοῦ Ἐξαψάλμου δεόν νὰ ἐπικρατεῖ: α) πλήρης σιγὴ καὶ β) δὲν ἐπιτρέπεται τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οὐδὲ ἡ ἐλάχιστη κίνησις τῶν ἐκκλησιαζομένων, ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Συμφώνως τῇ τυπικῇ διατάξει ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἐξαψάλμου ὑπὸ λαϊκῶν καὶ πρὸ παντὸς ὑπὸ μικρῶν παιδῶν οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, ποιοῦσιν ἄπειρα λάθη. Μεταξὺ τῶν γενομένων παρατυπιῶν πολλάκις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι καὶ αἱ ἑξῆς: α) Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ πρὸ τῆς ἀπολύσεως, τινὲς τῶν ἱερέων μας, ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ἱεροψάλτας ἢ τυχόντας λαϊκοὺς νὰ λέγωσι τὴν εὐχὴν: «Στερεώσαι Κύριος τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν» κτλ. Ἡ εὐχὴ αὕτη ἀνήκουσα μόνον εἰς τοὺς ἱερεῖς, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαγγελία αὐτῆς ὑπὸ λαϊκῶν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δύναται ὁ ἱερεὺς νὰ προείπῃ τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ κάμῃ τὴν κανονικὴν ἀπόλυσιν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἐξαψάλμου ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν, γίνεται πολλάκις κατ' ἀνάγκην μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου κληρικοῦ. β) Κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, τὸ Σύμβολον τῆς πίστεώς μας Πιστεύω ὅπερ, ἀπαραιτήτως δεόν νὰ λέγηται ὑπὸ Κληρικοῦ, ἐπεκράτησε δυστυχῶς νὰ ἀπαγγέληται ὑπὸ τοῦ τυχόντος λαϊκοῦ.

καὶ ἐκφωνεῖ τὴν μεγάλην συναπτὴν: οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ τὸ «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἕκαστον εἰρηνικόν. Εἰς τὸ τέλος τῶν αἰτήσεων, εἰς ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα καὶ προλέγων τὸ Κύριε Ἐλέησον 12 φορές, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (τρίς) ἄρχεται ἀναγινώσκων εὐκρινῶς τὸ α'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς τυχοῦσης ἡμέρας (γ). Πληρουμένου τούτου, γίνεται μικρὰ αἵτησις καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «**Ὅτι σὸν τὸ Κράτος**» οἱ χοροὶ ψάλλουσι τό, **Θεὸς Κύριος** (τετράκις) καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐψάλλησαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ τέλος τούτου, γίνεται πάλιν ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ καθίσματα ἱῆς α' στιχολογίας ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχουσιν). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται καὶ τὸ γ'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὴν λήξιν τούτου, αὖθις ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ὁ πολυελεος κατ' ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος ἱεροψάλτου. Ἐν Δεσποτικῇ Ἑορτῇ ἢ ἄλλου τινος Ἀγίου, ψάλλεται πολυελεος «**Δοῦλοι Κύριον**» ἥχος πλ α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἢ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος Χουρμούζιου Χαρτοφύλακος ἢ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου πλ δ'. «Δοῦλοι Κύριον» ἢ Θεοδώρου Φωκαέως ἥχος δ'. Λέγετος ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ἐν Θεομητορικῇ δὲ ἑορτῇ, ψάλλεται πολυελεος Λόγον

(γ) Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας σημαίνει ὅτι, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινώσκονται δύο καθίσματα αὐτοῦ καὶ τρία κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, τὰ ὅποια, ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, ἀναγινώσκονται καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ἀλλαχοῦ δέ, ἰδίως εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, καταλιμπάνουσι τὸ ψαλτήριον κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου, ὅπερ εἶναι ἀπαραίτητον.

Κατὰ μὲν, εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου δέον ν' ἀναγινώσκηται ὁλόκληρον τὸ α' Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου «Μακάριος Ἀνὴρ» κατὰ δὲ εἰς τοὺς ἑσπερινούς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ἀναγινώσκηται μόνον ἡ α' στάσις αὐτοῦ. Ἐὰν οἱ ἑσπερινοὶ τῶν ἑορτῶν τούτων τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ, ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται. Ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης, περὶ τῶν ψαλμῶν τοῦ Προφητάνακτος Δαβὶδ εἶπε: «Τὸ ψαλτήριον εἶναι τὸ ἐγχειρίδιον παντὸς Χριστιανοῦ, μάλιστα δὲ τῶν Κληρικῶν» καὶ ἄλλαχοῦ λέγει: «Ψαχαγωγοῦνται πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας, οἱ ἀναγινώσκοντες ὕμνους τῷ Θεῷ εὐαρέστους. Καθ' ἐστάστην ἡμέραν τῆς καλῆς ταύτης ἐπιτελεῖν ἑλατρείαν» (Χρυσόστομος ἐρμηνεῖα εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΑ'). Διὰ ταῦτα, αἱ δύο μεγαλοπρεπέσταται Δοξολογίαι πρὸς τὸν Θεόν, ὁ Προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ ἑσπερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος τοῦ ὁρθρου «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» δέον ν' ἀναγινώσκονται κατασκευτικῶς ὑπὸ Κληρικῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκῶν ὡς ἀναφέρωμεν τοῦτο καὶ ἀνωτέρω.

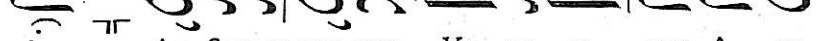
ἀγαθὸν ἦχος δ' Λέγετος ἐκ τοῦ Βου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ἢ ὁ
εἰς ἦχον βαρὺν Γεωργίου τοῦ Κρητός. (α)

Σημειωτέον ὅτι, εἰς τὸ τέλος οἰουδήποτε Πολυελέου, ὡς Δόξα καὶ νῦν ψάλλεται ἀπαραιτήτως. «Τὸν πατέρα προσκυνήσωμεν καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν» (ἴδε τροπάρια Μακαρισμῶν ἐν τῇ Παρακλητικῇ τῆς Κυριακῆς Λειτουργίας ἦχος α΄) Μετὰ τὸν Πολυέλεον ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β΄. χοροῦ τὸ κάθισμα τῆς γ΄. Στιχολογίας κι' εὐθὺς ἄρχεται ὁ Α΄. χορὸς ψάλλων τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου(β) Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη (δὶς) ἐπίσης τὸ **Οἱ μισοῦντες Σιών** (δὶς) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ δύο τελευταῖα ἀνὰ μίαν ἦτοι : εἰς τὸ ἓν Δόξα Πατρί, Ἀ- γίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ Ἀ- γίῳ Πνεύματι ἀναβλύξει καὶ τὸ ὑπάρχον προκειμένον (ἐν τῷ Μηναίῳ) ψαλλόμενον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἴτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ : **Τοῦ Κυ- ρίου** δεηθῶμεν ! ὁ χορὸς :

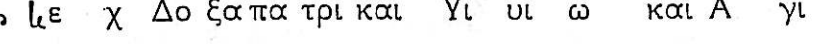
Κυ ρι ε ε λε η σον

Κι' εὐθύς ὁ ἱερεύς : **ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν** κλπ. ὁ χορὸς Παῖ-
σα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (τρὶς ἴδε σελὶς 29) καὶ ἀναγινώσκεται
τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται ὁ Ν'. Ψαλμὸς Ἐλέησόν με
ὁ Θεὸς κτλ. καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα ἰδιόμελα εἰς ἦχον β'. ΔΙ.

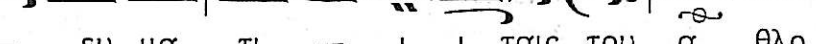
 Δ ε χ Δοξα πατρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

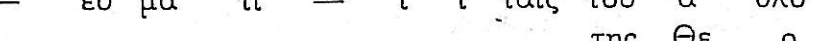
 πνε — ευ μα τι — ι ι ταις του α θλο — ο

 της Θε ο ο

 φο — ο ρου πρε σβει ει αις ε ε ε ε λε η

 το — ο κου

(α) Ὁμοίως τῇ ἐνάρξει τοῦ ψαλλομένου Πολυελέου, ὁ Νεωκόρος θέτει εἰς μικράν κίνησιν κατὰ σειρὰν τοὺς πολυελέους τοῦ Κυρίως Ναοῦ.

β) Τὸ α'. τοῦτο 'Αντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου «Ἐκ νεότητός μου» ψάλλεται εὐ-
θὺς μετὰ τὰ καθίσματα καθ' ὅλας τὰς ἑορτάς, πλὴν τῆς Κοριακῆς καθ' ἣν με-
τὰ τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια εἴτα ἡ μικρὰ αἵτησις
κι' εὐθὺς συνεχίζουσιν οἱ ψάλλται τὰ ἀντίφωνα τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον καὶ τοὺς
κανόνας μέχρι τῆς γτ'. ὥδη.

— η μω ων ε ξα α λει ψο ο ον τα
 πλη η η θη των ε. μων ω ων εγκλη
 μα α — α των
 ό Β' χορός.
 Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω νων α
 κτλ. ως ανω.
 α μη η ην ταις της Θεοτόκου.

Καί συνεχίζει ό Α'. χορός τό ιδιόμελον μετά τοῦ στίχου «'Ελέησόν με ό Θεός». Ἐπειδή πολλά ἀκολουθαί Ἀγίων δέν περιλαμβάνουσιν ιδιόμελα μετά τόν Ν'. ψαλμόν, ἐγράψαμεν τό κάτωτέρω, ἵνα ψάλληται εἰς μνήμην οἴουδήποτε Ἀγίου μή ἔχοντος ιδιαίτερον ιδιόμελον, μέ τήν ἀρχικήν φράσιν «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ» Ἐάν ό ἐορταζόμενος Ἅγιος τυγχάνει ἱερομάρτυς ἢ ὁσιος, ψάλλεται μέ τήν ἀρχικήν φράσιν «Ὅσιε πάτερ». Εἰς περίπτωσιν δέ δύο ἢ τριῶν ἐορταζομένων Ἀγίων ψάλλεται τό δεύτερον «ἐξεχύθη ἡ χάρις» καί ἀντί τῆς φράσεως «Ὅσιοι Πατέρες» λέγε «Ἅγιοι πατέρες» εἰς ἀπλοῦς Μάρτυρας, εἰς δέ ἱερομάρτυρας λέγε ὁσιοι πατέρες.

Ἰδιόμελον ἤχος πλ β'. Πα

χ ἰε Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος
 κα τα το με γα ε λε ος σου π και κα τα το πλη
 θος των οι κτιρ χ μων σου ε ξα α λει ει ψον το
 α νο ο μη μα α α μου π Α γι ε του Θε
 ο σι ι ε πα α

ου ου ου εις πα α σαν την γην ε ε ξηλθεν ο
α α-τερ

φθο ο ογγο ος των κατωρ θω μα α α τω ω ω ων
υ υ

σου π δι ω ων εν τοις ου — ρα νοις ε
μων

ευ ρεις μι σθο ον των κα μα α α τω ω ων

σου των δαι μο ο ο ο νω ων ω ω λε ε σας τα

φα α α α α λα αγ γας των αγ

γε ε ελ λω ων ε ε φθα σα ας τα τα α αγ

μα α α τα ων τον βι ον α με ε εμ πτω ως

ε ε ζη η η λω ω ω ω σας παρ ρη σι

αν ε ε χων προς Χρι στο ο ον το ον θε ο ον

ει ρη η νη ην αι αι τη η σαι ται αις ψυ χαι

αις η η η χ μω ω ω ω ω ων

Καὶ ἕτερον ἰδιόμελον εἰς Ἁγίους ἦχος ὁ αὐτός

π Ε ξε χυ υ υ θη η χα α α ρις
 εν χει ει λε σι ιν υ υ μων Δ
 Α α α γι
 Ο ο ο σι
 οι οι πα τε ε ε ε ρες π και γε γο να τε ποι με ε
 οι οι
 νες της του Χρι στου ε ε εκ κλη σι ι ι ας δι
 δα α σκον τες τα λο γι κα α προ ο ο ο βα
 α τα Δ πι στε ε ευ ειν εις τρι α α δα
 ο μο ου ου ου σι ι ι ον q εν μι α α
 α Θε ο ο ο τη χ η τι ι ι ι ι ι Δ

Εἴτα ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου», εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὸ σύνηθες Κύριε ἐλέησον ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἐστὶ γεγραμμένον ἀνωτέρω (σελὶς 17): Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» ἄρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλον τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου(α) (τῆς μικρᾶς παρακλήσεως Ὑγρὰν διωδεύσας) εἰς δ' τροπάρια μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» καὶ δ'. τοῦ κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. ὠδῆς γίνεται ἡ μικρὰ αἵτησις καὶ ψάλλει ὁ Β'. χορὸς τὸ κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς ἐκ τοῦ Μη-

(γ) Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ α' Κανόνος ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς αὐτοῦ ἁ-νευ στίχου, ὅστις προψάλλεται μόνον εἰς τὰ λοιπὰ τροπάρια τῶν κανόνων. Ὁ μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν τῆς Θεοτόκου, προηγεῖται πάντοτε καθ' ὅλας τὰς μνήμας τῶν Ἁγίων ἐκτός ἐάν ὑπάρχει ἰδιαίτερος κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ Μηνιαίῳ.

ναίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐὰν ἡ ὥρα ἐπιτρέπει. συνεχίζεται ὁ Κανὼν μέχρι τῆς ἑκτῆς ὠδῆς, ἐὰν ὅχι. μετὰ τὸ Θεοτοκίον ὁ Α'. χορὸς ποιεῖ τέλος καὶ γίνεται ἡ μικρὰ αἵτησις. Εἴτα ἀναγινώσκονται ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον κ' εὐθὺς ψάλλονται αἱ Καταβασαίαι (β) εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἢ α' καὶ ἡ γ' ὠδή, αἱ δὲ λοιπαὶ ψάλλονται εἰς τὰ ἀναλόγια τῶν. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἡ τάξις αὕτη γίνεται πλὴν Κυριακῆς.

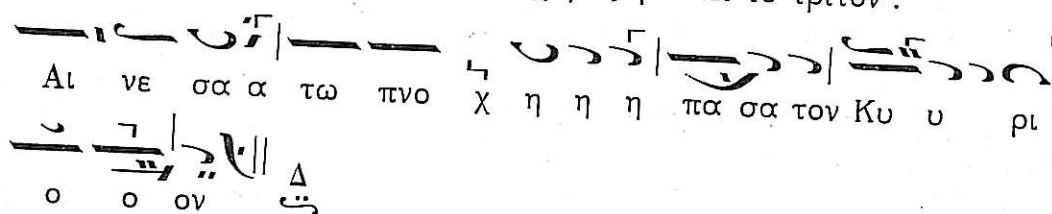
Ἐὰν τύχοι ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγούνται πάντα τ' ἀναστάσιμα ἢ δὲ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Μετὰ τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα «Εὐλογητάρια»· εἰς τὸ τέλος αὐτῶν γίνονται μικρὰ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· εἴτα ψάλλονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου κατὰ σειρὰν τὰ Ἀντίφωνα, τὸ προκείμενον καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν εἰς δ'. μετὰ τοῦ στίχου «**Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε**» καὶ ὁ Κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ πρεῦσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἢ Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε κτλ. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ καὶ νῦν ἐν ἰσοφωνίᾳ. Ἀφ' ἑκτῆς ὠδῆς ἀναγινώσκονται τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἴτα ψάλλονται αἱ Καταβασαίαι μέχρι τῆς Η'. ὠδῆς, καὶ ἄρχεται ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου οὕτως : Μετὰ τὸ τέλος τῆς Η'. ὠδῆς, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ : Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν ὁ χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον ἐν ἰσοφωνίᾳ, ὁ ἱερεὺς : **Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Ἁγίοις καὶ ἐπαναπαύῃ** κτλ. ὁ α'. χορὸς τὸ Ἀμήν καὶ ψάλλει τὸ παρὸν «**πᾶσα πνοὴ**» εἰς ἤχον β'. ΔΙ.

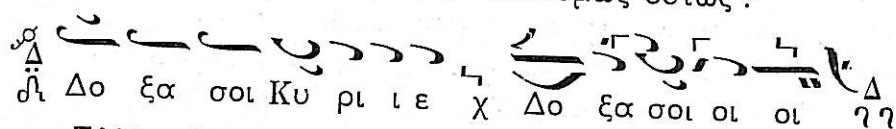
Δ
 5
 Α μην Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι
 6
 6
 ον (διδς).

(β) Τινὲς τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων μας ἐπιθυμοῦσι πολλάκις νὰ ψάλλωσι τὰς Καταβασαίας οὕτως ἢ ἄλλως. Ἀλλὰ καλὸν θὰ εἶναι, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰς ψάλλωσι νὰ ἀποφεύγωσι τὴν συνήθειαν ταύτην χάριν τῆς γενικῆς ἀρμονίας. Ἐκ τῆς πολυετοῦς ἡμῶν πείρας ἐν τῷ στασιδίῳ εἶδομεν πολλάκις ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων οἱ ὅποιοι εἵθισται νὰ ψάλλωσι τὴν Θ' ὠδὴν «Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια, παρεχώρουν ταῦτα εἰς ἡμᾶς πρὸς τελειωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

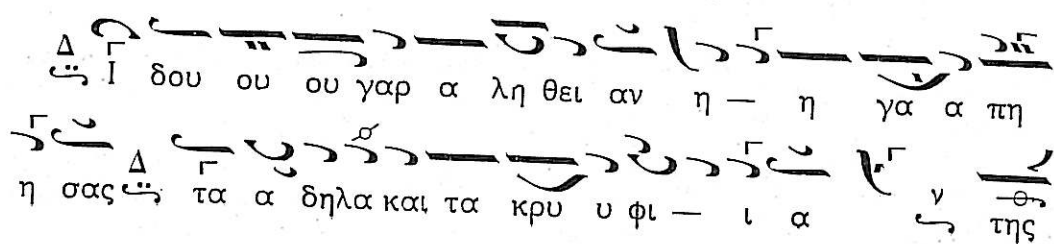
Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορός, καὶ ὁ α' χορός ψάλλει τὸ τρίτον :

Ὁ Διάκονος : «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν». Ὁ χορός, Κύριε Ἐλέησον (τρὶς) ἀπλῶς εἰς κάτω ἰσοφωνίαν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐξακολουθεῖ : Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα ὁ Ἱερ. **Εἰρήνη πᾶσι** καὶ εὐλογεῖ ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὸ Ἐκκλησίασμα· ὁ χορός, **Καὶ τῷ πνεύματί σου** ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ κατὰ... Ἰωάννην ἢ Λουκᾶν ἢ Μάρκον ἢ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, **Πρόσχωμεν**. ὁ χορός, «**Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι**» ἐν ἰσοφωνίᾳ καὶ ἀναγινώσκεται δι' ἑμμελοῦς καὶ καθαρᾶς ἀπαγγελίας τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος τούτου ὁ χορός ψάλλει τὸ «Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι» συντόμως οὕτως :

Εὐθὺς ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (χῦμα) μεθ' ὃ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸν Ν' (50) ψαλμόν. Εἰς τὸν στίχον **Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας**, ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἵσταται ἐν τῷ Σολέα παρὰ τὸν θρόνον· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς (ἐάν χοροστατεῖ), ἢ ὁ Ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ παραθρόνου κατέρχεται καὶ ἀσπάζεται τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· ἐν συνεχείᾳ προσέρχεται καὶ ἅπαν τὸ Ἐκκλησίασμα κατὰ σειρὰν ἀθορύβως καὶ ἀσπάζεται τοῦτο μετὰ ξιν καὶ εὐλάβειαν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀσπασμοῦ τούτου, ὁ ἱερεὺς μεταβαίνει καὶ τοποθετεῖ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ πρῶτον προσκυνητᾶριον τοῦ Κυρίως Ναοῦ πλησίον τῆς εἰσόδου. Κατὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' χορός ψάλλει «Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν» ἀργῶς οὕτως :

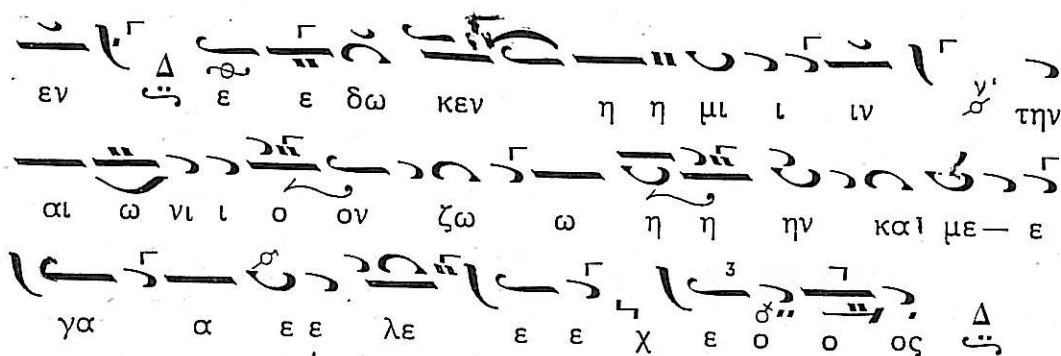
σα φι ι ι α — ας σου ε δη η η λω ω σα α ας
μοι ⁶

Μετά τὸν ἀσπασμὸν ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ὁ Α΄ χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς ἥχον β΄ Δι.

Δ [♂] χ Εἰς πο ολ λα α α α ε ε ε ε τη η Δ ο β΄
ὁ β΄ χορὸς: Δε ε σπο τα Δ

Ἄμα τῇ ἀνόδῳ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν θρόνον, ὁ α΄ χορὸς συνεχίζει ψάλλων τὸν στίχον τοῦ Ν. ψαλμοῦ «Ραντιεῖς με» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τούτου ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν Δόξα πατρὶ. «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων» Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὡς γράφομεν ταῦτα ἄνω. τέρω (σελὶς 25). Τὸ δὲ τρίτον ἰδιόμελον μετὰ στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός» ψάλλεται κατὰ τὰς Κυριακὰς ὁμοίως εἰς β΄ ἥχον οὕτως:

Δ [♂] χ Ε λε η μων Ε λε η σον με ο Θε ος Δ κα
τα το με γα ε λε ος σου Δ και κα τα το πληθος
των οι κτιρ χ μων σου ε ξα λειψοι το α νο ο ο ο ο ο
μη μα — α α α — μου Δ Α να στας ο ο Ι η
η η σου ου ου βους Δ α πο ο ο του τα α
α φοο γ κα θω ω ως προ ο ει ει — ει πε ε

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς «**Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου**» καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ἑπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τετράκις τὸ Κύριε ἐλέησον ἀνὰ τρία ὡς εἶναι γεγραμμένα ἀνωτέρω. Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, κ' εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός. ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἦχον τῶν Καταβασίων. «**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ**» κτλ. προαπαγγέλλοντες εἰς αὐτὸ μελωδικῶς ἐν ἰσοφωνίᾳ τῆς βάσεως τοῦ ἦχου καὶ ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς Θ' ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α') Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. «**Τὴν τιμιωτέραν**» κτλ.

Β') Ὅτι ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί. «**Τὴν τιμιωτέραν**» κτλ.

Γ') Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, κτλ.

Δ') Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν, κτλ.

Ε') Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουνοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς, κτλ.

ΣΤ') Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνηστῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πρτέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Τὴν τιμιωτέραν κτλ,

Καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ Θ'. Ὡδὴ τῶν Καταβασίων. (γ) Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν αἵτησιν ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν ἐκφώνησιν: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν κτλ. Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν Ἀ-

γ) Κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς, ἀντὶ Τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται πάντοτε ἡ Θ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν τροπαρίων εἰς ἕξ ἢ ὀκτώ.

μήν, "Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» δὶς, εἴτα τὸ τρίτον «Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ» ὁ β' χορὸς τὴν κατάληξιν ὅτι "Άγιος ἐστὶ καὶ ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς τὸ ἀναστάσιμον ἐξαποστειλάριον (δ) (τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς τυχοῦσης Κυριακῆς) μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐὰν ὁ τυχὼν "Άγιος ἔχει Ἐξαποστειλάριον, ψάλλονται μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Αἵνοι· ὁ α' χορὸς «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ»· ὁ β' χορὸς, «Αἰνεῖται αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ καὶ ἐν συνεχείᾳ δὲ ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τὰ ὁκτῶ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α') Τοῦ ποιεῖσαι ἐν αὐτοῖς κῶμα ἔγγραπτον, Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Β') Αἰνεῖται τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ') Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

δ) Ἐὰν χοροστατῇ ἀρχιερεὺς καὶ μέλλει νὰ λειτουργήσῃ, πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ἱερέως ὅτι σὲ αἰνοῦσι, ἐξέρχονται δύο Διάκονοι (ἐὰν ὑπάρχουσι) ἢ εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἕτερος ἀναγνώστης ἐνδεδυμένος στιχάριον καὶ κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα τοῦ Ἀρχιερέως τῇ συνοδείᾳ καὶ ἱερέων, ἴστανται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ θρόνου κατὰ τὰ πρεσβεῖα ἕκαστος, δηλαδὴ οἱ παλαιότεροι δεξιὰ καὶ οἱ νεώτεροι ἀριστερά. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ δυὸ καλλίφωνοι παῖδες ἐνδεδυμένοι Ράσα κρατοῦντες τὸ βιβλίον τῆς ψαλμοδίας ἴστανται δεξιὰ καὶ ἀριστερά μίαν βαθμίδα κάτω τοῦ θρόνου πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως, ὅστις ψάλλει τὸ ἐξαποστειλάριον τὸ ὁποῖον εἰς ἐξ αὐτῶν κανοναρχεῖ ἐμμελῶς. Τὸ β' ἐξαποστειλάριον ψάλλον ὁ ἀριστερὸς ἱεροψάλτης κατέρχεται τοῦ στασιδίου του. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐξαποστειλαρίων κατέρχονται εὐθὺς οἱ δύο κανονάρχαι καὶ ἱστάμενοι εἰς τὸ μέσον ἀπέναντι τοῦ ἀρχιερέως ἐκφωνεῖ ὁ εἰς ἐμμελῶς : «Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε ἦχος (τάδε) καὶ ὁ Α' χορὸς ψάλλει τὸ «Πᾶσα πνοὴ» μετὰ τοῦ «Αἰνεῖτε», ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, μεθ' ὃ ἄρχεται ὁ α' χορὸς ψάλλον ἀργῶς τὸ ἀρχαῖον «Τὸν Δεσπότην» ὁ δὲ ἀρχιερεὺς κατέρχεται καὶ προσκυνεῖ κατὰ σειρὰν τὰς Ἀγίας εἰκόνας καὶ εἴτα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Ἀφοῦ δὲ ἐνδυθεῖ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐξέρχεται μεγαλοπρεπῶς μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς Δοξολογίας, καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Ε' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, Αἰνεῖται αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

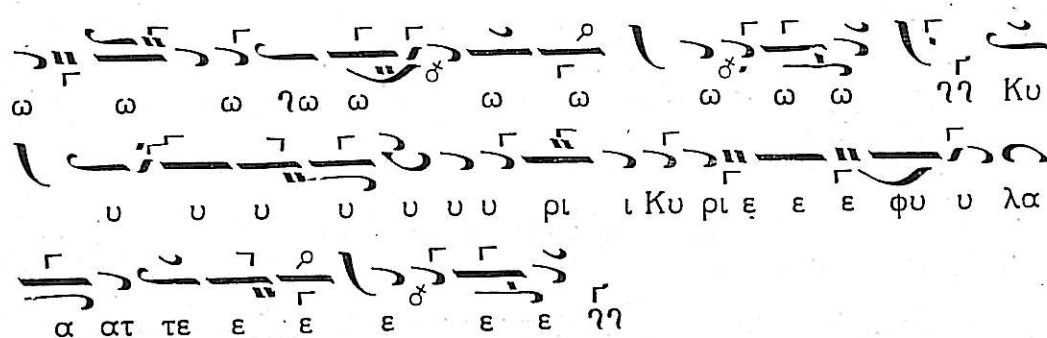
ΣΤ') Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν βυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ζ') Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

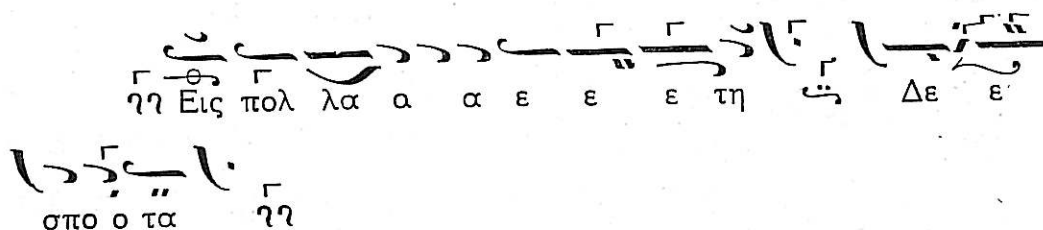
Η') Ἐξολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν εἰκόνων τοῦ Τέμπλου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως μέλλοντος νὰ λειτουργήσῃ μετὰ τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ Αἰνεῖτε, εὐθὺς ἄρχεται ὁ Α' χορὸς ψάλλον ἄργως τὸ παρὸν ἤχος βαρὺς Ζω διατονικός

Χ Ζ
 λ ε ε ε ε ε ε
 Το ο ο ον Δε ε ε ε ε σπο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο τη η η η η η η η η
 ην και α α α α α α α α
 α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι ι
 ε ε ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε α α
 α α η α α α α α α η η μω ω

Καὶ εὐλογῶν ὁ Ἀρχιερεύς, ψάλλει ὁ Β' χορὸς τὸ εἰς πολλὰ ἔτη
 εἰς τὴν βάσιν νῆς καταλήξεως τοῦ φύλαττε.

Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχει Αἴνους, ψάλλονται Ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχουσι τροπάρια τῶν Αἰνῶν αὐτοῦ, τότε ψάλλονται τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ὅταν πρόκειται νὰ ἑορτασθῇ ὁ τυχὼν Ἅγιος προλέγονται, στίχοι αὐτοῦ κατάλληλοι οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται συνήθως εἰς τὰ στιχηρὰ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἶτα Δόξα τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε (α) κτλ. καὶ ψάλλεται ἡ Μεγάλη Δοξολογία Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ Φῶς εἰς τὸν ἥχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ τό, «Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἄσωμεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀργηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος» εἰς ἥχου β' πάντοτε ὡς εἶναι καθιερωμένον νὰ ψάλληται τοῦτο ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἐν ἄλλαις Ἐκκλησίαις ὅμως εἴθισται νὰ ψάλληται τοῦτο καὶ κατ' ἥχον συμφώνως τῇ ψαλλομένῃ Δοξαλογίᾳ.

(α) Εἰς τὸ Θεοτοκίον τοῦτο ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε τινὲς τῶν ἱεροψαλτῶν προσθέτουν κακῶς καὶ τὴν λέξιν Ὑμνοῦμεν σε ἥτις εἶναι περιττὴ κόσον συντακτικῶς ὅσον καὶ ποιητικῶς.

Σημειωτέον ὅτι ἐν οἰαδήποτε ἑορτῇ πλήν Κυριακῆς, μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἀντὶ τοῦ «Σήμερον σωτηρία». Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπισφραγίζεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ ἄρχεται ἡ Θ. Λειτουργία.

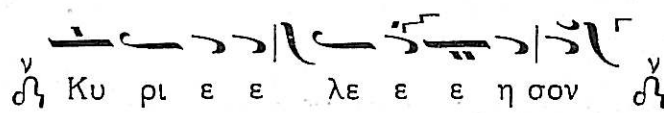
Σήμερον Σωτηρία ἤχος β' Δι

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

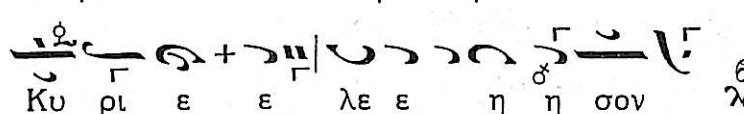
Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Διάκονος ἱστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ : **Εὐλόγησιν Δέσποτα :** ὁ ἱερεὺς: **Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς** κλπ. ὁ χορὸς ἐπάδει τὸ **Ἀμήν**, ἀπλῶς· ὁ δὲ Διάκονος συνεχίζων τὴν Μεγάλην συναπτὴν, οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐν ἐκάστῃ αἰτήσῃ τὰ παρόντα **Κύριε Ἐλέησον** ἦχος λ' δ'. Νῆ.

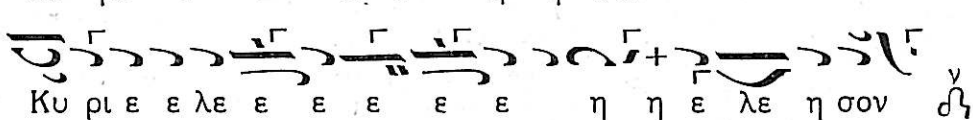

 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

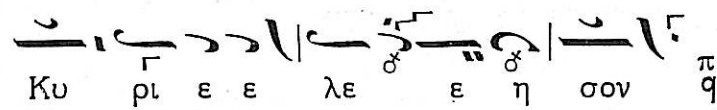

 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε ε η η ε λε η σον

Ἄλτ. ἦχος λ' α' Πα

 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ḡ

Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ḡ

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ḡ

Κυ ρι ε ε λε ε ε ε ε χ ε η σον π

Μετά τὰ εἰρηνικά ἢ ἐκφώνησις : "Ὅτι πρέπε. σοι πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις κτλ. ψάλλονται τ' Ἀντίφωνα. **Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς** (τρὶς) μετὰ τῶν στίχων τοὺς ὁποίους προλέγει ὁ κανονάρχης ἐν ἰσοφωνίᾳ τοῦ ἤχου. Εἴτα ἢ μικρὰ αἵτησις καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνοι (α), **Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός** (β) **ψάλλοντας σοι Ἀλληλούϊα** (τρὶς), ὁ Α' χορὸς Δόξα πατρὶ ἐν ἰσοφωνίᾳ, ὁ β' χορὸς καὶ νῦν καὶ αἰὶ ὁ **Μονογενὴς Υἱός** καὶ ποιεῖ τέλος. Ὁ ἱερεὺς αὖθις τὴν μικρὰν αἵτησιν καὶ ἄρχεται ὁ Α' χορὸς ψάλλον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς δις ἢ τρίς, μέχρις ὅτου καταφθάσῃ ἐν τῷ Σολέα ἢ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου προπορευομένων τῶν ἐξαπτερύγων ὁ δὲ διάκονος ὑψώνων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκφωνεῖ «Σοφία ὀρθοί» οὕτως :

(α) Κατὰ τὴν Τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, δέον νὰ ψάλλωνται τὰ **Τυπικά** «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» εἰς ἤχον πλ. δ' (ἴδε ὠρολόγιον τὸ Μέγα καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου μετὰ τῶν 8' Ἀναστασίμων τροπαρίων ἢ δ' ἐξ αὐτῶν καὶ δ' τροπάρια ἐκ τῆς ΣΤ' ὥδης τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Ἀλλὰ χάριν συντομίας παραλείπονται ταῦτα καὶ ψάλλονται ἀπ' εὐθείας τ' Ἀντίφωνα. Κατὰ τὰς Κυριακὰς ὅμως τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς δέον νὰ ψάλλωνται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ ὅποια παρουσιάζουσιν ἐν τῇ Θείᾳ λειτουργίᾳ ἰδιαιτέραν κατανύξιν.

(β) Κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ὅταν τύχοι Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ὡς καὶ κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς ψάλλεται ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός. Ὅλοι αὐταὶ αἱ περιπτώσεις ὑπάρχουσι λεπτομερῶς ἐν ταῖς Τυπικαῖς διατάξεσι τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (ἴδε Τυπικὸν σελὶς 31).

Χ Σο φι ι ι α ο ο ορ θοι οι

οι οι

Κι' εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν.

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω — ω

με εν Χρι στω — ω — ω Σω σον η μα α

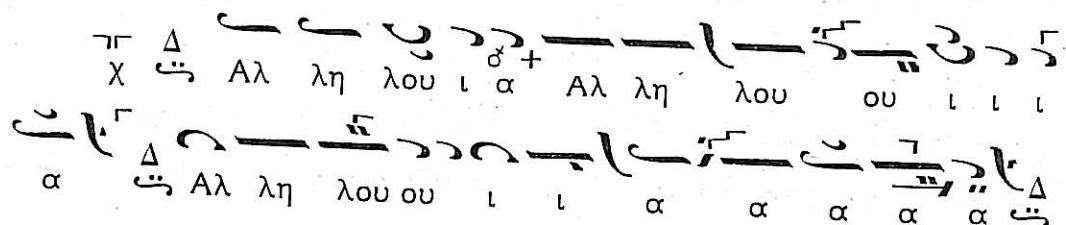
ας Υι υι υι ε ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ο α

να στα α α — ας ε εκ νε κρω — ω — ων

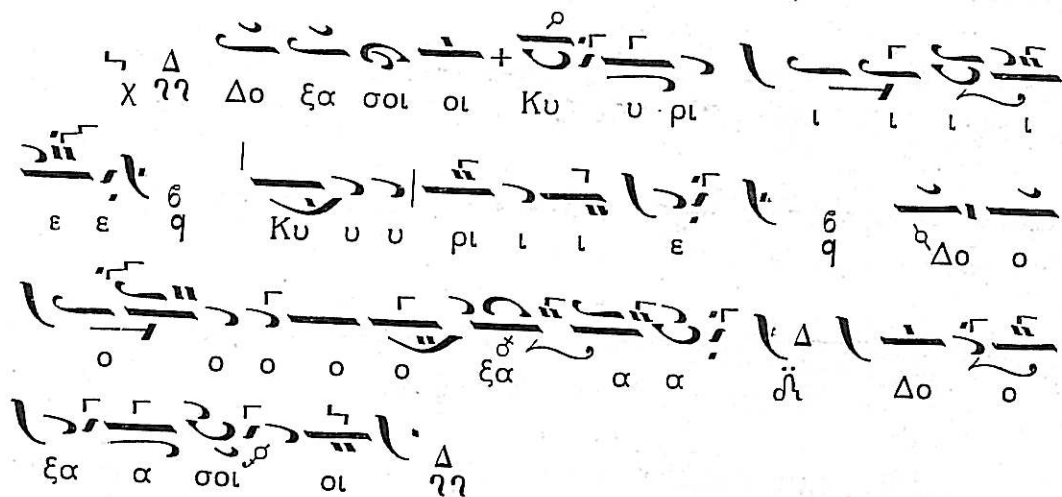
ψα αλ λον τα — ας σοι αλ λη λου λου ι α

Εὐθὺς ἐπαναλαμβάνεται τὸ Σῶσον ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ. Ἐν
συνεχείᾳ δὲ ψάλλουσιν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ βήματος τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς
Ἑορτῆς ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, ἐὰν τύχοι Κυριακή, ὅπερ ἐπα-
ναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Α' χοροῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ β' χοροῦ ψάλλεται τὸ
τῆς Ἑορτῆς ἐὰν ὑπάρχει, ἢ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐὰν ὁμῶς τελεῖται
μνημόσυνον, προηγεῖται ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Μνήσθητι Κύριε καὶ εἶτα
τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ κι' εὐθὺς ψάλλεται τὸ **Κοντάκιον** πάντοτε
ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ. Ὅταν ὁμῶς γίνεται συλλεΐτουργον ψάλλεται ἀπὸ
Βήματος τὸ **Κοντάκιον** τοῦ ὁποῦ τοῦ τέλους λαμβάνει ὁ β' χορός.

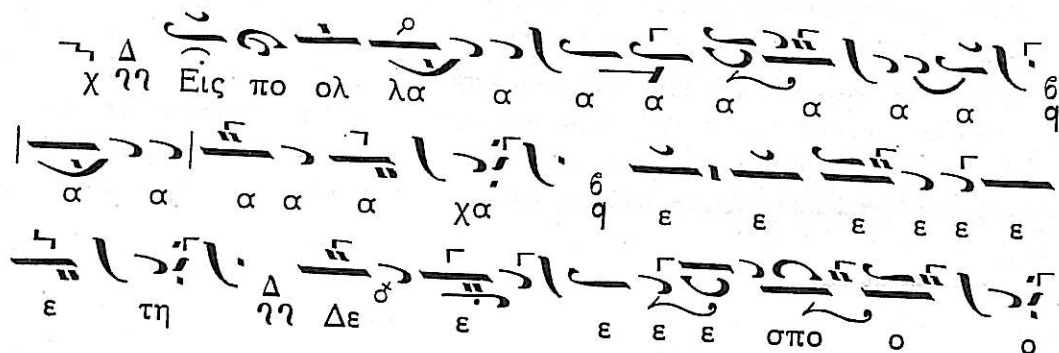
Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ : ὅτι "Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ
 Σοὶ τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν (ἢ ἀναμέλπομεν) τῷ Πατρὶ καὶ
 τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων· ὁ χορὸς Ἀμήν, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Τρισάγιον τοῦ Ἀπο-
 στόλου μετὰ τοῦ Δύναμις, μεθ' ὃ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Βα-
 σιλέως· εἶτα ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ εἰς ἡ-
 χον β' Δι οὕτως :

Εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Δόξα σοι Κύριε, εἰς ἡχον δ'. Δι
 οὕτως :

Ὑπάρχοντος Ἀρχιερέως ψάλλεται τὸ παρόν.

Δ Γ Δ Ε Σ Π Ο Τ Α Α Α Δ (α).

Μεθ' ὃ συνεχίζεται ἡ γνωστὴ τάξις τῆς Θείας Λειτουργίας ἥτοι: ψάλλεται ἱεροπρεπῶς ὁ Χερουβικὸς ὕμνος, ὡς τὸν Βασιλέα κ.τ.λ. ὁ δὲ Διάκονος ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἱστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ:

«Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον.
 «Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν Δώρων κ.τ.λ. » » »
 «Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, κ.τ.λ. » » »
 «Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κ.τ.λ. Καὶ συνεχιζων λέγει:

«Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορὸς Ἀμήν.

«Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν κ.τ.λ. Ὁ χορὸς Παράσχου Κύριε.
 «Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν κ.τ.λ. » » »
 «Συγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν κ.τ.λ. » » »
 «Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα κ.τ.λ. » » »
 «Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.λ.π.» » »
 «Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.τ.λ. » » »

Ψάλλονται δὲ τὰ παρόντα ἦχος λ' δ'. Νῆ

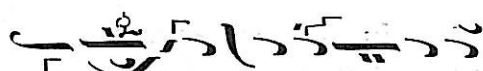
Π Α Ρ Α Α Σ Χ Ο Κ Υ Υ Ρ Ι Ε

Π Α Ρ Α Α Σ Χ Ο Κ Υ Υ Ρ Ι Ε

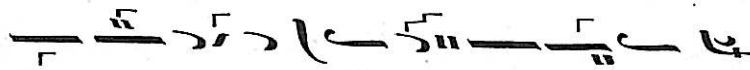
Π Α Ρ Α Α Σ Χ Ο Κ Υ Υ Ρ Ι Ε

Π Α Ρ Α Α Σ Χ Ο Κ Υ Υ Ρ Ι Ε

(α) Τὰ ἀνωτέρω τρία κλασσικὰ μέλη: Τὸ Ἀλληλούϊα, Τὸ Δόξα σοι Κύριε καὶ τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ἐγράφσαμεν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις αὐτῶν· διότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν ψάλλουσιν ταῦτα κατὰ βούλησίν των.

Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε λ

Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε λ

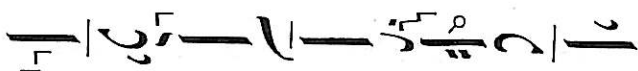
Ἑτέρα εἰς ἦχον λ α'. Πα

Πα ρα α α σχου Κυ ρι ε π

π Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε η

Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε η

Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε η

Πα ρα α α σχου Κυ υ ρι ε η

Πα ρα σχου Κυ υ υ ρι ε π (β)

Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ Λειτουργικά ἐν ἰσοφώνῳ ἐμελλῶς κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ Λειτουργικά ταῦτα, ὄντα ἀρχαῖα παράδοσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἶναι τὰ μόνα ψαλλόμενα ἄχρι σήμερον ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς καὶ τὸ καθιερωθὲν ἐν αὐτῷ εἰς ἦχον β'. Ἄξιον ἐστὶν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (τὸ λεγόμενον συνηθισμένον).

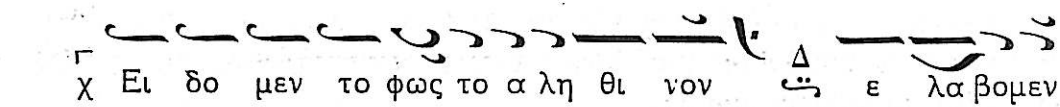
(δ) Εἰς ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω αἰτήσεων ὁ χορὸς δεόν νὰ ἐπάδῃ τὸ Πα ρ α σ χ ο υ Κ ύ ρ ι ε ἅπαξ καὶ οὐχὶ (τρίς) ὡς γίνεται εἰς τὸ Κ ύ ρ ι ε Ἑ λ έ η σ ο ν ὅπερ, εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀπαγγέλεται τρίς, πεντάκις, δεκάκις, καὶ τεσσαρακοντάκις ὡς ὀρίζει τοῦτο καὶ ἡ τυπικὴ διάταξις τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπόδειξις, δὲ τούτου εἶναι ὅτι, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν διδάσκαλοι, μᾶς παρέδωκαν πολλὰ ἀργὰ Κύριε Ἐλέησον κατ' ἦχον ἀνὰ τρία, ἀλλὰ. Πα ρ α σ χ ο υ Κ ύ ρ ι ε ἀνὰ τρία ἀργόν, οὐδὲν μᾶς παρέδωκαν, θεωρήσαντες τοῦτο ἀνάρμοστον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἐγράψαμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην ὡς ἀπαραίτητον, διότι, τινὲς τῶν ἱεροψαλτῶν μὴ γνωρίζοντες τὴν σημασίαν καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ πρώτου ἀπὸ τοῦ δευτέρου, υἱοθετοῦν ἀπερισκέπτως μίαν ἀπομίμησιν τοῦ εἰς ἦχον α'. Κύριε Ἐλέησον Θ. Φωκαέως Πα ρ α σ χ ο υ Κ ύ ρ ι ε ἀπαγγέλου τοῦτο ἀνὰ τρία, ὅπερ ψαλλόμενον ἐμφανίζει φοβερὰν τραγελαφικότητα.

Συνεχίζοντες τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἔργων μας, θὰ φέρωμεν προσεχῶς εἰς φῶς, σειρὰν Χερουβικῶν ἀργοσυντόμων, Λειτουργικῶν καὶ "Ἄξιον ἔστιν, ὡς καὶ σειρὰν Κοινωνικῶν τῶν Κυριακῶν καὶ διαφόρων ἑορτῶν.

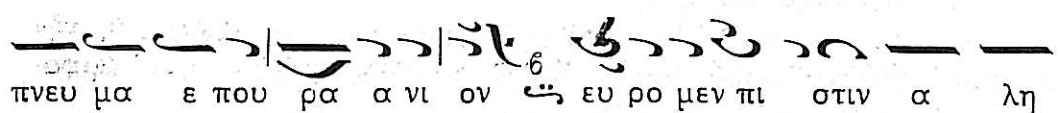
"Ἀπαντὰ τὰ ἐκτυπωθέντα καὶ ἐκτυπούμενα ἔργα ἡμῶν, φέρουσι τὸν γενικὸν τίτλον : Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ. Διότι περιέχουσι ταῦτα τὸν γνήσιον πλοῦτον τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης ἥτις, δυστυχῶς ἔχει διαστραφεῖ ἀπὸ ἐτῶν, ὑπὸ παλλῶν ἐκδοτῶν διαφόρων μουσικῶν βιβλίων, περιεχόντων τὴν ἀτομικὴν τῶν τεχνοτροπίαν.

Διὰ ταῦτα προέβημεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἔργων ἡμῶν εἰς τὰ ὁποῖα διατηροῦμεν ὅλην τὴν κλασσικότητα τῶν ἀρχαίων μελωδημάτων, τὰ ὁποῖα φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς ἱεροπρεπείας καὶ τὴν ἀπαράμιλλον μουσικὴν τέχνην τῶν Βυζαντινῶν Μουσικοδιδασκάλων.

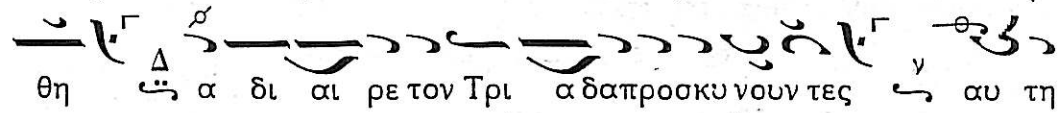
Εἶδομεν τὸ Φῶς ἦχος β' Δι' (α)

 χ Εἰ δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο μεν

 πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη

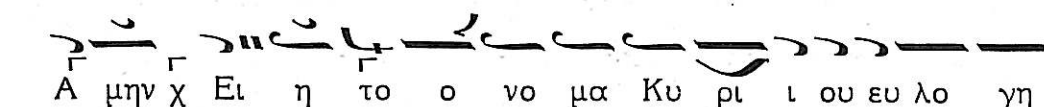

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δια προσκυ νουν τες αυ τη

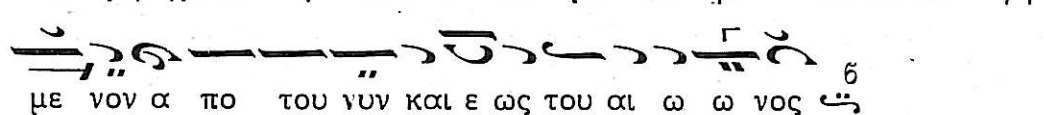

 γαρ η χ μας ε σω σε ε ε ε εν

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου ἦχος β' Δι

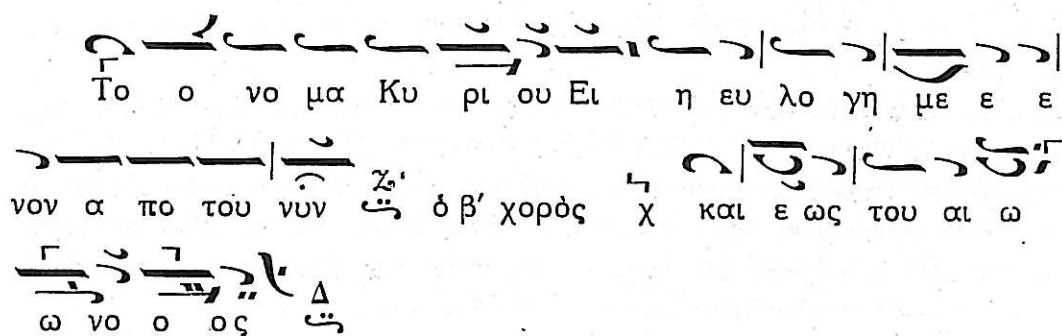
 Α μην χ Ει η το ο νο μα Κυ ρι ι ου ευ λο γη

 με νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω νος

(α) Τὸ εἶδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἶη τὸ "Ὄνομα Κυρίου ψαλλόμενα εἰς ἄλλον ἦχον ὡς συνηθίζουν τινες τῶν ἱεροψαλτῶν χάνουσι ταῦτα ὅλην τὴν ἀρμόζουσαν ἱεροπρέπειαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι, οὐδεὶς ἐκ τῶν παλαιῶν διδασκάλων ἔγραψεν εἰς ἄλλον ἦχον τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τρίτον

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κοντακίου, τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Μηνολογίου τῆς ἡμέρας, πρὸ τῶν Καταβασίων, γίνεται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς, διήγησις περὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου. Εἰς δὲ τὰς πόλεις, σὺν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Λειτουργίας, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας πρὸ τοῦ **Δι' εὐχῶν** εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου, ψάλλεται Κολοφωνικὸς Εἰρμός, ἢ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν αἱ Καταβασίαι.

Τέλος
καὶ τῷ Θεῷ Δόξα

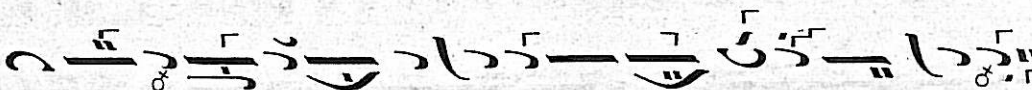

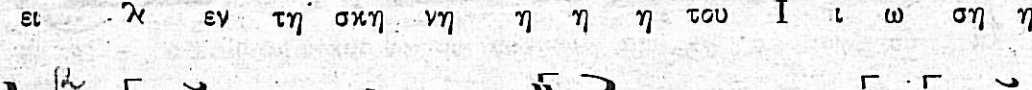
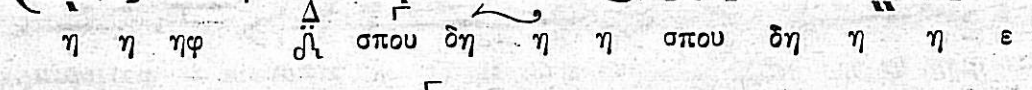

ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΧΘΕΝ

ὑπὸ
Θ.Β.Γ.

Μελοποιηθὲν βάσει τοῦ ἀρχαίου, καὶ χωρισθὲν εἰς τετράστιχον χάριν συντομίας, ἵνα ἐφεξῆς ψάλληται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ἅπαξ καὶ οὐχὶ τρίς ὁλόκληρον ὥς ὀρίζει ἡ τυπικὴ διάταξις δις ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως.

Ὁ Α' Χορὸς

Ἦχος λ' δ'. Νη ρ.

 ἐε Το προ στα χθε ε ε εν μυ στι κω ω ως

 λα βω ω ων εν γνω ω ω ω ω ω ω ω σει εσει

 ει λ εν τη σκη νη η η η του Ι ι ω ση η

 η η ηφ σπου δη η η σπου δη η η ε

 πε ε ε ε ε ε ε ε στη η η η λ ο

 α σω ω μα α τος λε ε γω ω ων τη α α

 πει ρο ο ο γα α α α μω ο

Ὁ Β' Χορὸς

 Ο κλι ι ι ι ι νας τη κα τα βα α α α α σει

 τους ου ου ρα α α α τους ου ρα α νου ου ου ου

 ου ου ους γλ χω ω ρει ει ει ει ει ει ται α

Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

να α α α να α αλ λαι - ω ω ω ω ω ω ω

τω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ο ο ο ο ο

λως ε ε ε εν σοι οι οι Ο Α' Χορός

Ο ο ον και βλε ε ε ε ε βλε ε ε ε

πων ε εν μη η η η τρα α α α εν μη η τρα σου

λα βο ο ο ον τα δου ου ου ου ουλου μο ο Χ ο ορ ορ

φη η η η ην ε ξι ι ι στα α α μαι κραυ

γα α α α α α α ζει ει ει ει κραυ γα α ζει

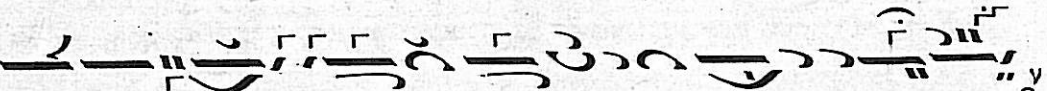
ειν σοι Ο Β' Χορός

Χαι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ χαι ρε νυ υμ

φη α α νυ υ υμ υμ φε νυμ φη α νυ υμ φε ευ

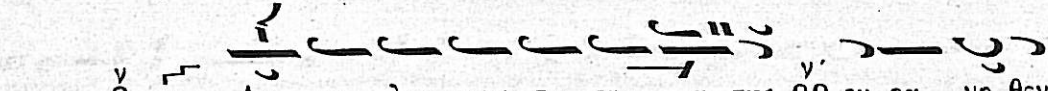
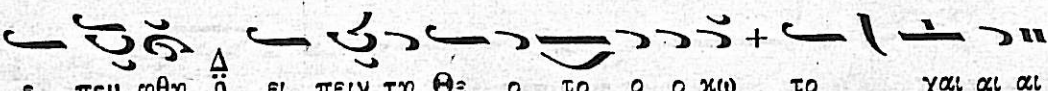

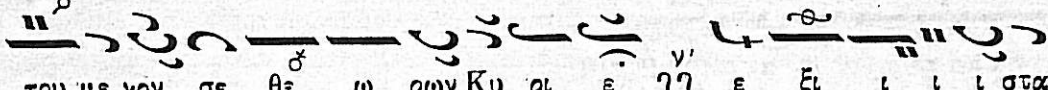
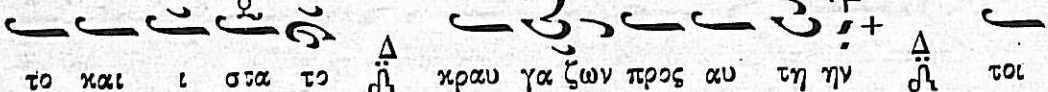
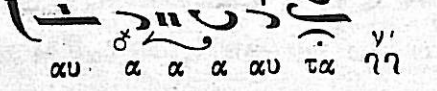
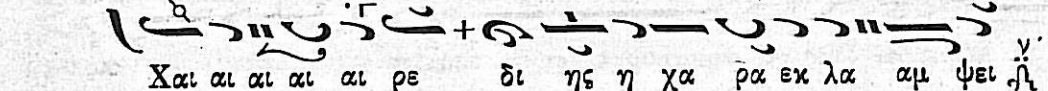
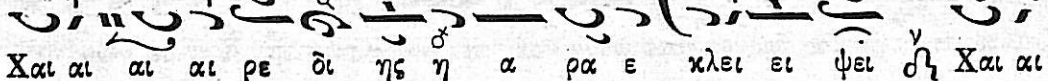
τε ε ε ε ε

Ἔτερον ψαλλόμενον εἰς τοὺς Οἴκους τῆς Θεοτόκου

 δὴ Χαι ρε νυ υ υ υμ φη η η α νυ υμ φε ευ τε ε δὴ

 Αλ λη η λου ου ου ἴ λε αλ λη λου ου ἴ ι α α δὴ

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀ' στάσεως τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, ἐγράψαμεν μουσικῶς, ὡς ὑπόδειγμα τῆς ἱεροπρεποῦς ἀπαγγελίας διὰ τὰ ἐμμελῆ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας τὰ ὁποῖα εἶναι : Ὁ Ἀπόστολος, τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον, τὰ Εἰρηνικά, αἱ ἐκφωνήσεις, οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου καὶ ἄλλα παρόμοια.

Ἦχος λ' δ' Νη ρ.

 δὴ Χ Αὔ γε λος πρω το στα α της γ' ου ρα νο θεν

 ε πεμ φθη Δ εἰ πειν τη θε ο το ο ο κω το χαι αι αι

 αι αι ρε γ' και συν τη α σω μα τω φω νη σω μα

 του με νον σε θε ω ρων Κυ ρι ε γ' ε ξι ι ι ι στα

 το και ι στα το Δ κραυ γα ζων προς αυ τη ην Δ τοι

 αυ α α α αυ τα γ'

 Χαι αι αι αι αι ρε δι ης η χα ρα εκ λα αμ ψει γ'

 Χαι αι αι αι ρε δι ης η α ρα ε κλει ει ψει γ' Χαι αι

αι ρε του πε στον τοσ Α δαμ η α να α α α κλη σεις

Χαι αι αι αι ρε των δα κρυ υ ων της Ευ ας η λυ

υ υ τρω σεις

Χαι αι αι αι ρε υ ψος δυ σα να θα τον αν θρω ποι νοις

λο γι σμοι οι οις Χαι ρε βα α θος δυσ θε ω ωρη τον

και Αγ γε ε ε ε λων ο φθαλ μοι αι οις Χαι αι αι

αι αι ρε ο τι υ παρ χεις Βα σι λε ως κα θε δρα

Χαι αι αι αι ρε ο τι θα στα ζεις τον βα στα ζον τα

πα α α αν τα

Χαι αι αι ρε α στηρ .εμ φαι γων τον η η η η λι ον

Χαι ρε γα στηρ .εν Θε ου σαρ κω ω ω ω σε ως Χαι αι

αι ρε δι ης νε ουρ γει ει ται η κτι ι ι σεις

Χαι αι αι ρε δι ης θρε φουρ γει ται ο Κτι στης Χαι ρε νυ υ

Εἶτα ὁ Α' χορός

Ρυθμός $\frac{4}{4}$

υμ φη α νυ υ υ υμ φευ τε ^{γ'} _{λη}

^γ _{λη} Χαι αι αι αι ρε νυ υ υ υμ φη α νυ υ
Α α α αλ λη λου ου ου αλ λη λου ου

υμ φε ευ τε ε ε ε ε ^γ _{λη}
ου ι ι ι α α α α α

Ἔτερα ὁκτώ διάφορα ἦχος λ δ' Νη

Χαι αι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ υμ φη η
Α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι

νυμ φη α νυμ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε
λε αλ λη λου ι ι ι ι α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ _{λη} ε ε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α α α α α

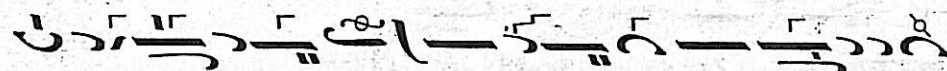
ε ε ^γ _{λη}
α α

Ἔτερον ἦχος ὁ αὐτός ^γ _{λη}

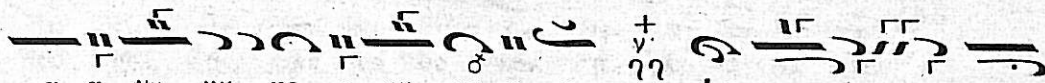
Χαι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ υμ φη α νυ υμ
Α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου αλ λη λου ου

φε ευ ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α

^δ _{λη} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
λα α α α α α α α α α α α α α α

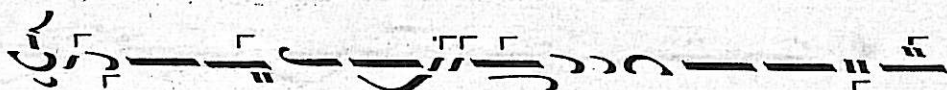
Χαι αι αι αι αι αι ρε γυ υ υ υ υ υ υ υμ φη
Α α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου αλ

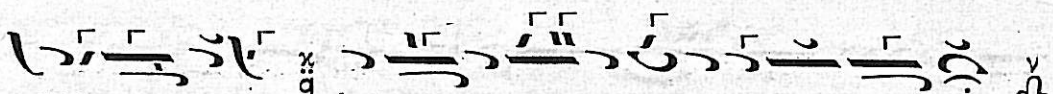
α α γυ υμ φε ε ευ τε ε ε γη λε ε ε ε ε ε
λη η λου ου ι ι ι α α α γα α α α α α

ε ε ε ε
α α α α

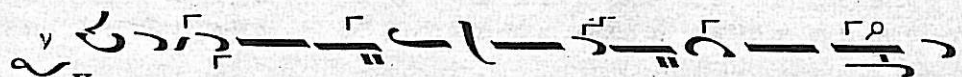

Χαι αι αι αι ρε γυ υ υ υμ υμ φη α γυ υ υμ
Α α α αλ λη λου ου ου ου αλ λη λου ου ου

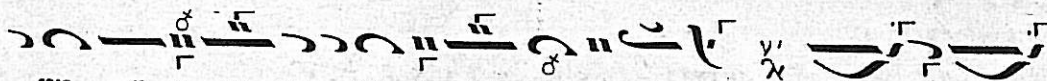

φε ε ευ τε γη λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι α γα α α α α α α α α α α

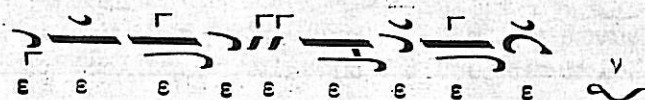
Ἄλλο ἦχος βαρὺς διατωνικὸς ζω (ὁ νη ὧς ζω)

Χαι αι αι αι αι ρε γυ υ υ υ υ υ υ υμ
Α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι

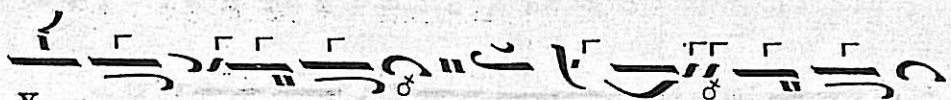

φη α α γυ υμ φε ε ευ τε ε ε γη λε ε ε ε
Αλ λη η λου ου ι ι ι α α α γα α α α

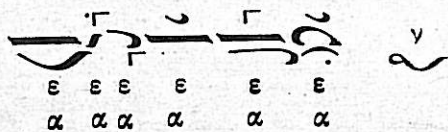
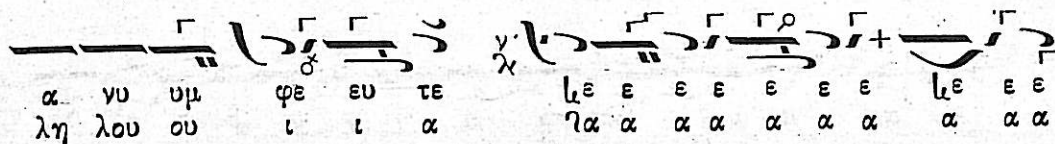

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

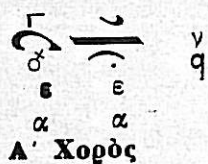
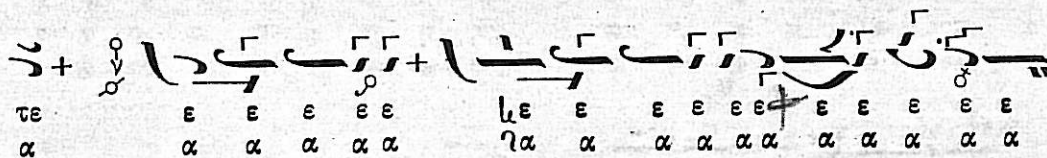
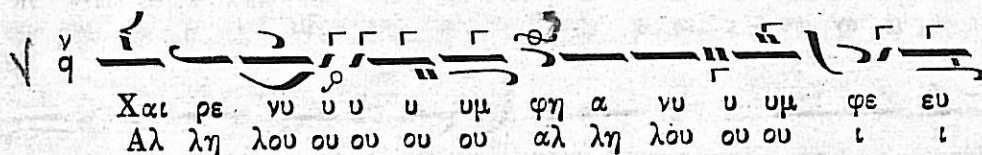
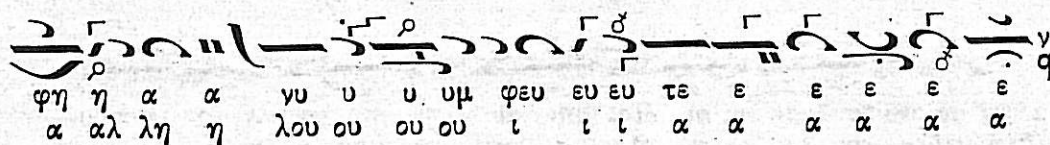
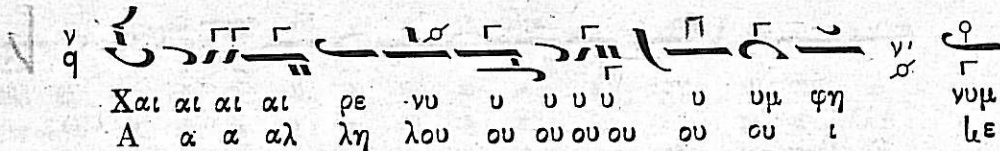
Ἄλλο ἦχος εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Χαι αι αι αι αι ρε ε ε γυ υ υ υ υμ φη
Α α α α αλ λη η η λου ου ου ου αλ

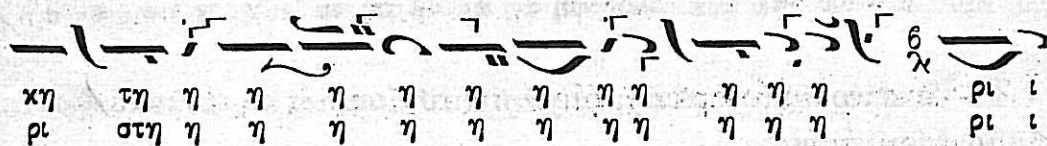
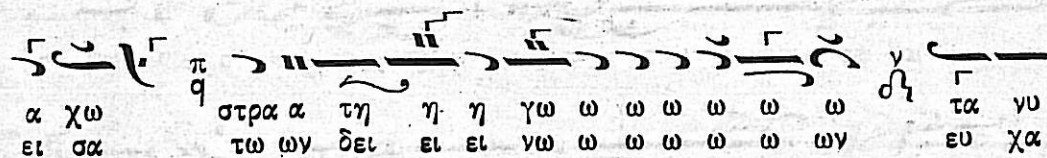
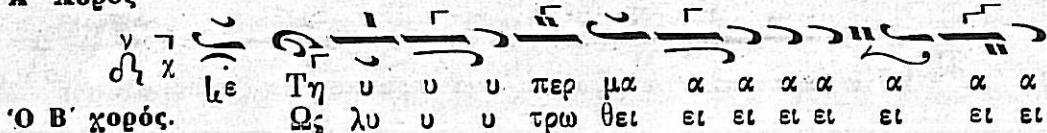
Ἄλλοτε ἡχοῦ λ' α' Πα εἰς τὴν αὐτὴν φωνητικὴν βάσιν

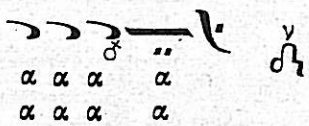
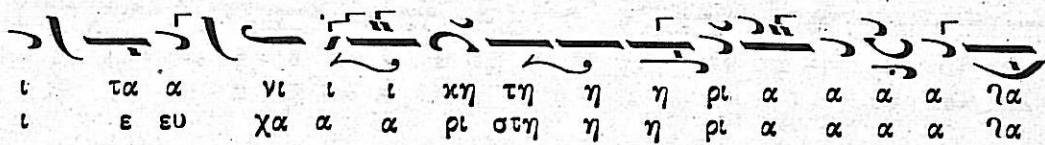

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ

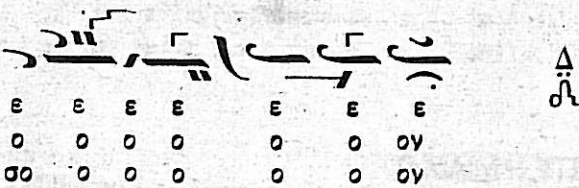
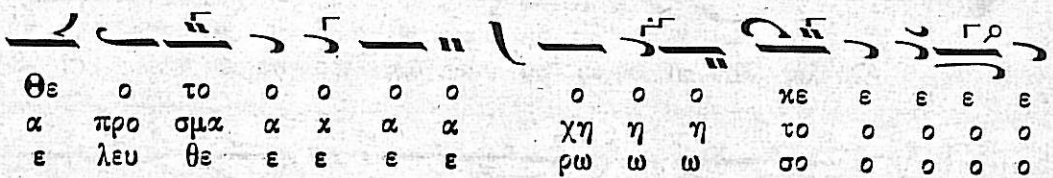
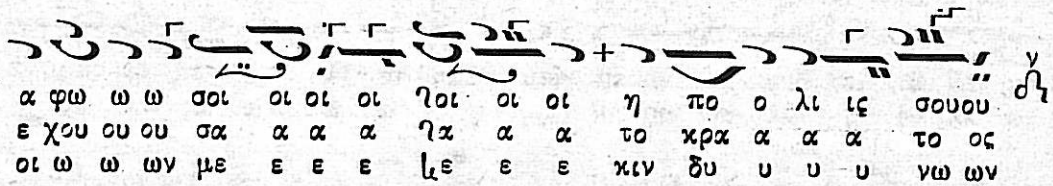
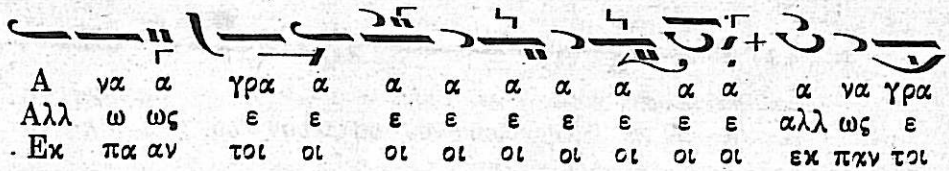
Ἀργοσύνητον ἦχος λ' δ' Νη

**ὑπὸ
Θ.Β.Γ.**

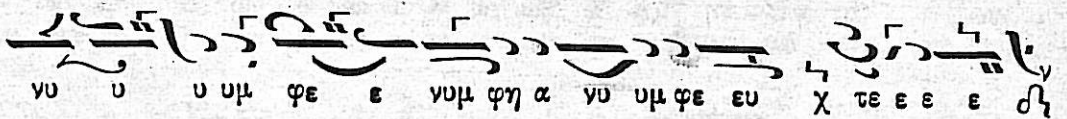
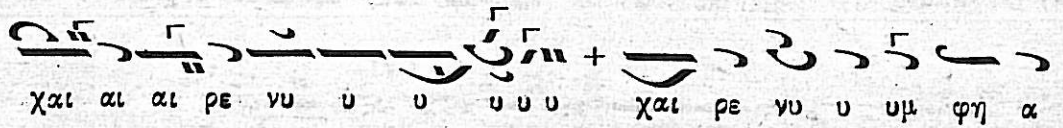
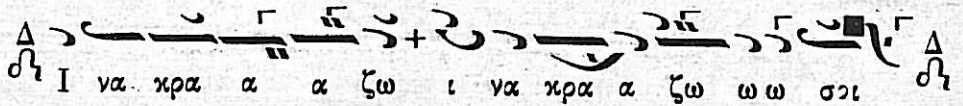

Εἶτα ὁ Α' χορός, ὁ Β' καὶ τὸ τρίτον ὁ Α'.

Εἶτα ὁ Β' χορὸς

Τὸ ἀνωτέρω ἐγράψαμεν χάριν συντομίας, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρχαίου ἀργοῦ.

Ἄλλοτερον συντομώτερον δίχορον

γ
 δ
 $\lambda\epsilon$ Τη υ πε ερ μα α α χωστρα τη γω ω τα νι κη
 $\lambda\epsilon$ ως λυ τρω ω θει ει ει σα τῶν δει νω ων ευ χα ρι

δ
 λ || A' A να
 τη η η η η ρι ι ι α α
 στη η η η η η ρι ι ι α α

γρα α φω ω σοι η πο ο ο ο ο λης σου ου θε ο ο

γ
 δ || B' Aλ ως ε ε χου ου σα π q το
 ο το ο ο ο κε

δ
 λ
 κρα α το ος α προ σμα α α α α χη η η το ον

|| A' Εκ παν τοι οι ω ων με δ κιν δυ υ νων ε λευ

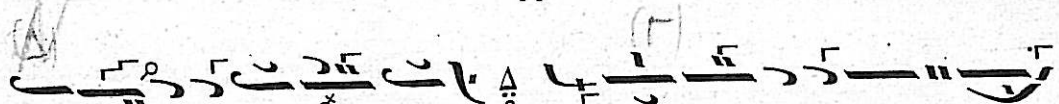

γ
 δ || B' Ἰνα κρᾶζωσι Χαῖρε
 θε ε ε ε ρω ω ω ω σον Νύμφη ἀνύμφευτε, τὸ
 δύννηθες.

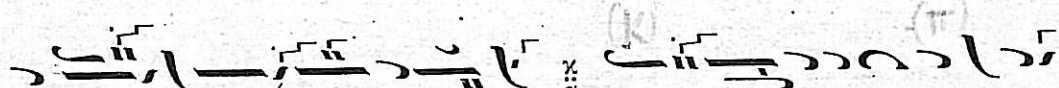

Ἄλλοτερον ὁμοιον δίχορον

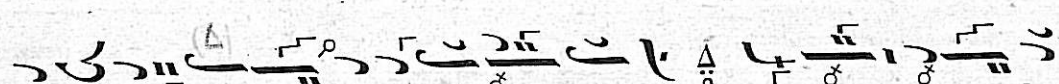

γ
 δ
 A' B' $\lambda\epsilon$ Τη υ πε ε ερ μα α α α χω ω στρα τη
 ως λυ τρω ω ω θει ει ει ει σα α των δει

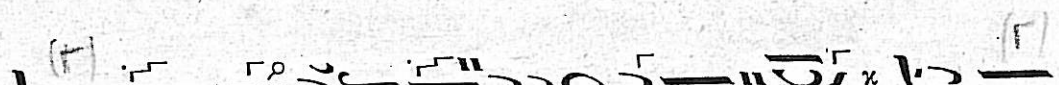

δ
 λ + δ
 δ γω ω ω ω τα νι κη τη η η η η η
 ει ει νω ω ω ων ευ χα ρι στη η η η η η

δ
 λ + δ γ
 η η η ρι ι ι τα νι κη τη η ρι ι α
 η η η ρι ι ι ευ χα ρι στη η ρι ι α

(Δ)
ι ι ι ι ας σου ου και το υ ο υ πε ε ε ε

ερ λα αμ προ ο ο ο ον το ο ο ο τη ης α α

(Δ)
α γνοι οι οι οι οι οι ας σου ου ο Γα α α α βρι

(Γ)
η η η ηλ κα τα α α πλα α α α γεις ε βο

(Π)
ο ο ο ο α α α σοι οι Θε ε ε ο ο ο το

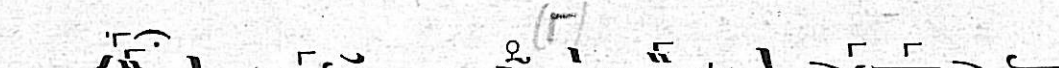

ο ο ο ο ο κε ε ποι οι οι ο ο ον σοι ε ε ε γ

κω ω ω ω ω μι ι ο ο ο ο ο ο ο ον κ

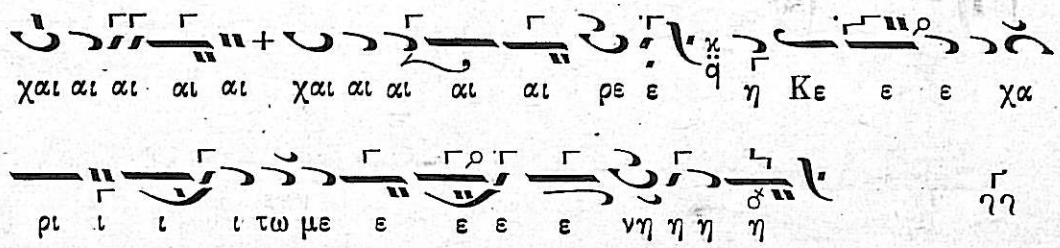
(Π)
προ ο σα γα α α α γω ω ε ε ε πα α α α α α α

(Δ)
ξι ι ι ον τι ι δε ε ε ο νο μα α α

(Π)
σω ω ω σε ε α πο ο ρω ω ω ω και ε ε

(Γ)
ξι ι στα α μαι π δι ο ο ω ω ως προ σε

(Κ)
τα α α α α γη η η ην βο ο ω ω ω ω σοι κ

ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ

ὑπὸ
Θ.Β.Γ.

Ἦχος Βαρὺς ἐναρμόνιος ἐπτάφωνος Ζω
ἐλθὼν τὸ πρῶτον εἰς φῶς

α γω ε ε ε πα α ξι ι ον τι ι ι δε ε

τι δε ε ο νο ο μα σω ω ω σε α πο ο

ρω ω ω ω και ε ξι ι στα α α μαι δι ο ο

ως προ σε τα α α α α γην βο ω ω ω σοι

χαι αι ρε η κε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η χαι

αι αι αι χ ρε ε ε ε

«ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ» ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ

Ἦχος β'. Δι

χ Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε α η μων

Κυ ρι ε φυ υ υ λατ τε εις πολ ολ λα ε τη

Δε ε ε σπο τα εις πολ λα ε τη Δε σπο τα

εις πολ λα ε ε ε τη χ Δε ε σπο τα α α

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ
ΝΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΥΣΑΣΘΕ
ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ὑπὸ
Θ.Β.Γ.

Ἦχος α' Πα

λε ε ε Κα τευ θυγ θη η η τω η προ ο ο
ο σε ε ευ χη η η η η μου π ως θυ
μι ι α ι α μα α ε γω ω ω πι ι ο
ο ον σου ου ε ε ε πα α αρ σις τω ω ω
ω ων χει ει ει ει ρω ω ω ων ων μου θυ σι
ι ι ι ι α α α ε σπε ε ε ρι ι νη η η η
η η η η π "Ετερον συντομώτερον
Κα τευ θυγ θη η η τω η προ σευ χη η μου
ως θυ μι ι ι α μα ε γω πι ο ο ον σου ου ου
ε ε ε παρ σις των χει ρων μου θυ σι ι ι ι α

ε σπε ε ε ρι ι ι νη η η η η η η η η η

π
9

Ἦχος β' Δι

λε κα τευ θυγ θη η η η η τω η προ σε ευ χη

η η η μου ως θυ μι ι ι α μα ε γω ω

ω πι ι ι ο ο ον σου ου ου ε ε παρ σις των

χει ρω ω ω ω γ μου ου ου θυ σι ι ι ι ι α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι νη η

Ἔτερον τοῦ ἰδίου ἤχου Δ

λε κα τευ θυγ θη η η η η η τω η προ ο ο

ο σε ευ χη η η η η η η η μου ως θυ μι ι α

μα ε γω πι ο ο ο ον σου ε παρ σις των χει ρω

ω ω ω γ μου ου ου θυ σι ι ι α ε σπε ε ε ε

ρι ι ι νη νη η

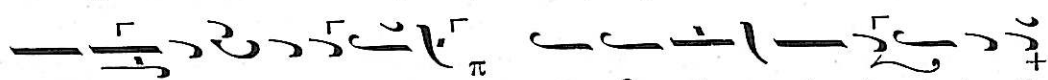
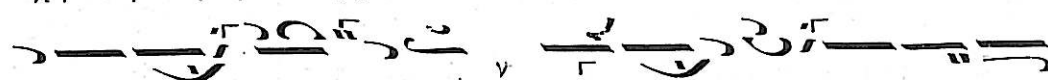

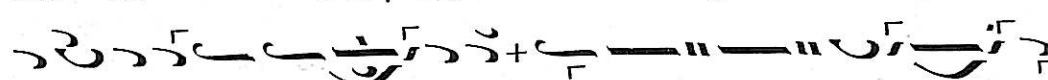

Ἦχος γ' Γα

Κα τευ ευ θυγ θη η η η η τω η προ
 σευ χη η η η μου ου ου ως θυ μι ι ι α μα ε ε
 σω ω πι ι ο ο ο ον σου ε ε ε ε πα α αρ σις
 των χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι ι ι α ε σπε ε
 ε ε ε ρι ι νη η

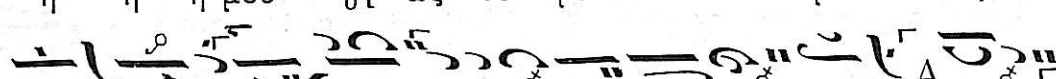
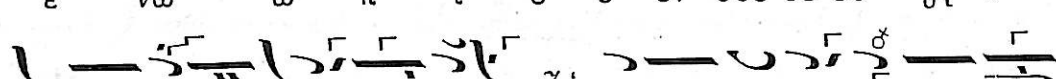
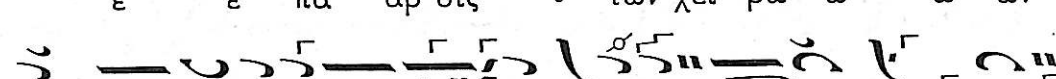
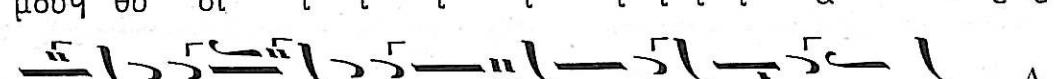
Ἔτερον ἦχος δ' Δι (ΑΓΙΑ)

Κα τευ θυγ θη η η η η τω η προ σε ευ χη η η η
 μου ως θυ μι α α α μα ε ε νω ω πι ι
 ο ο ο ο ο ον σου ε ε ε πα α αρ σις
 των χει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι α ε ε σπε
 ε ε ε ε ε ρι ι ι ι νη η η η

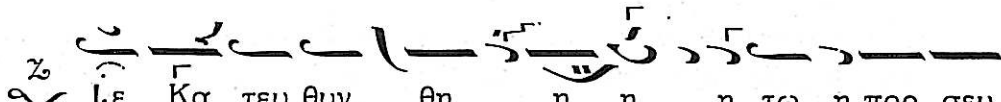
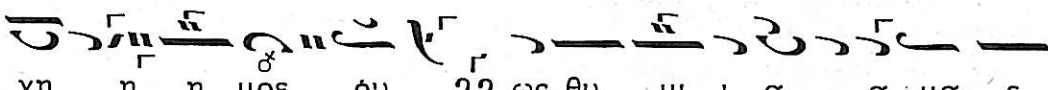
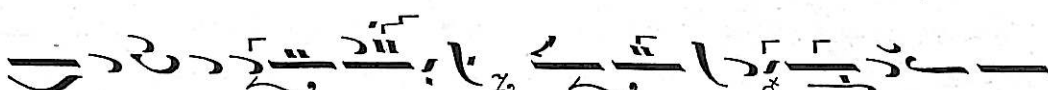

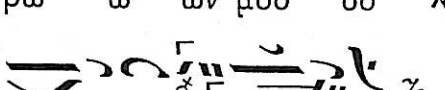
Ἄλλο ἦχος λ β' Πα

 λε Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε ε ευ

 χη η η η η μου π ως θυ μι ι ι ι α

 ως θυ μι ι α α μα γ ε νω ω πι ι ο ο ον

 σου— ου Δ ε παρ σις τω — ων χει ει ει ει ρω ω

 ω ων μου θυ σι ι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η η

 η η π

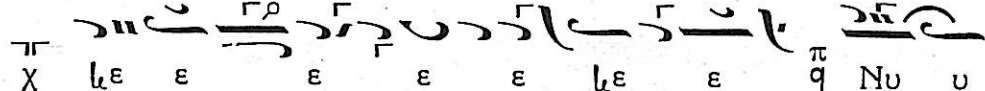
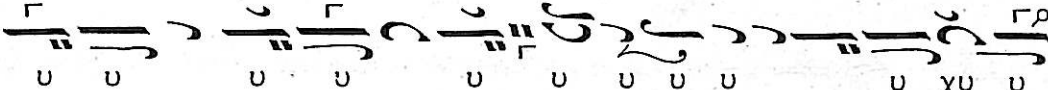
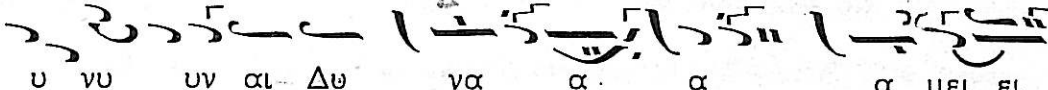
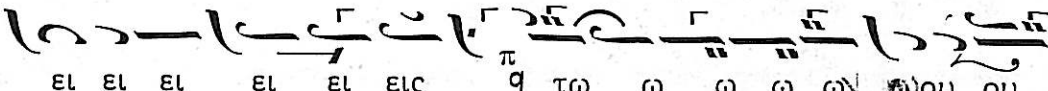
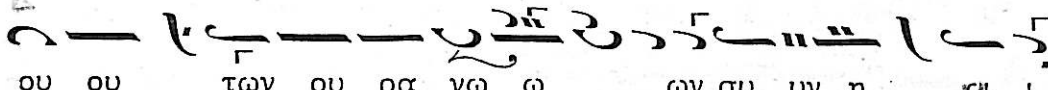
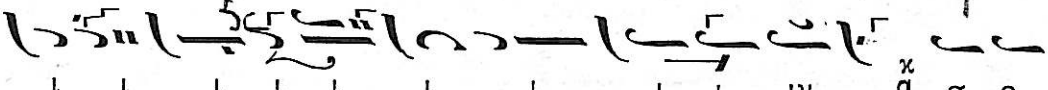
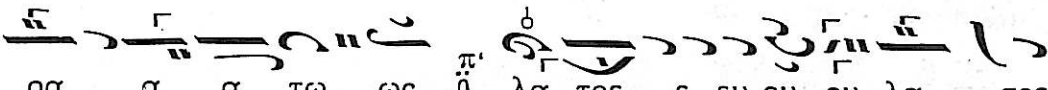
Ἄλλο ἦχος ο αὐτός NENANΩ
 ἢ τέταρτος χρωματικός Δι

 λε Δ Κα τευ θυν θη η η τω η προ σε ευ χη η

 η η η μου ρ ως θυ μι ι α α μα ρ ε

 ε νω ω πι ι ο ο ον σου ου ου ρ ε

 ε ε πα αρ σις ζ των χει ρω ω ω ων

 μου ρ θυ σι ι ι ι ι ι ι ι α ε ε

 ε σπε ε ρι ι ι ι νη η η η Δ

Ἄλλος ἡχος βαρὺς Ζω διατονικός

 ζε Κα τευ θυν θη η η η τω η προ σευ

 χη η η μοε ου γη ως θυ μι ι α α μα ε

 νω πι ο ο ον σου ου ε ε πα αρ σις των χει

 ρω ω ων μου ου ζε θυ σι ι α α ε ε σπε ε

 ε ρι ι νη η

Ἀντί χερουβικοῦ ἡχος α'. Κε

 χε ε ε ε ε ε ε κε Νυ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

 υ νυ υν αι Δυ να α α α μει ει

 ει ει ει ει ει εις πω ω ω ω ω ου ου

 ου ου των ου ρα νω ω ων συ υν η μι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν α ο

 ρα α α τω ως λα τρε ε ευ ου ου λα τρε

ευ ου ου σιν π̣ ι δου ου ου ου ου γαρ
 εις πο ο ρε ε ε ευ ε ει σπο ρε ευ ε
 ται γ̣ ο Βα σι λε ε ε ε υς της δο ο ο
 ο ο ο ξη η η η ης q̣
 q̣ I δου ου θυ σι ι α μυ στι ι ι ι κη π̣
 τε τε λει ω με ε νη δο ρυ φο ρει ει ει
 ται q̣ πι ι ι στει ει και αι πο ο θω
 ω προ ο σε ε ελ θω ω ω μεν π̣ ι ι να α
 με ε το ο χοι ζω ω η η ης γ̣ αι ω
 νι ι ι ι ι ου γε νω ω με ε ε ε θα α
 α α π̣ Αλ λη λου ου ου ι α α σα
 α α α α π̣

Ἔτερον ἦχος βαρὺς Ζω διατονικός

χ $\lambda\epsilon$ ϵ ϵ ϵ ϵ

$\nu\upsilon$ υ υ υ υ υ υ υ $\eta\upsilon$ υ

υ υ υ $\nu\upsilon\upsilon$ $\alpha\iota$ $\Delta\upsilon$ $\nu\alpha$ α α α α α

$\mu\epsilon\iota$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\omega$ ω ω $\omega\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\rho\alpha$

$\tau\omega\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\rho\alpha$ $\nu\omega$ ω ω $\omega\upsilon$ $\sigma\upsilon$ $\upsilon\upsilon$ η $\mu\iota$ ι ι ι

ι ι ι ι ι ι $\delta\iota$ α \circ $\rho\alpha$ α α α

α α α α α α α $\tau\omega\upsilon$ λ $\lambda\alpha$ $\tau\pi\epsilon$ ϵ $\epsilon\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\lambda\alpha$

$\tau\pi\epsilon$ $\epsilon\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\omega\upsilon$ $\sigma\iota$ $\iota\upsilon$ ι $\delta\omega$ $\omega\upsilon$ $\gamma\alpha\rho$ $\epsilon\iota$ $\sigma\pi\omega$ $\rho\epsilon$ ϵ

ϵ $\epsilon\upsilon$ ϵ ϵ $\tau\alpha\iota$ $\alpha\iota$ \circ $\beta\alpha$ $\sigma\iota$ $\lambda\epsilon$ ϵ $\epsilon\upsilon\varsigma$

$\tau\eta$ $\eta\varsigma$ $\delta\omega$ \circ \circ $\xi\eta$ $\eta\varsigma$ λ ι $\delta\omega$ $\omega\upsilon$ $\theta\upsilon$ υ $\sigma\iota$

ι α $\mu\upsilon$ $\sigma\tau\iota$ ι $\kappa\eta$ η $\tau\epsilon$ $\tau\epsilon$ $\lambda\epsilon\iota$ ω $\mu\epsilon$ ϵ ϵ ϵ

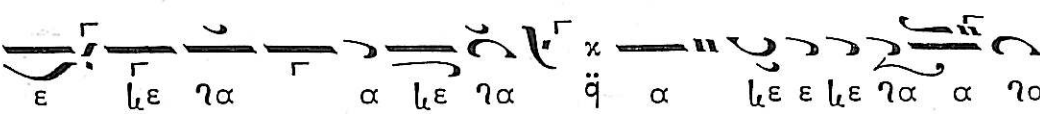

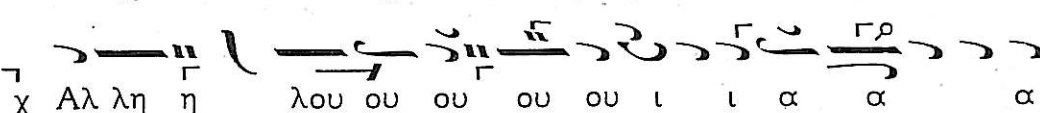
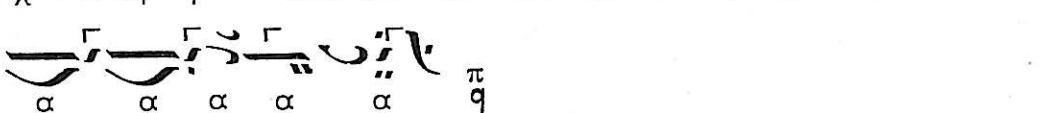
$\nu\eta$ $\delta\omega$ $\rho\upsilon$ $\phi\omega$ $\rho\epsilon\iota$ $\epsilon\iota$ $\epsilon\iota$ $\tau\alpha\iota$ $\delta\iota$ $\pi\iota$ ι \circ ι

ϵ $\sigma\tau\epsilon\iota$ $\kappa\alpha\iota$ $\pi\omega$ \circ \circ \circ $\theta\omega$ $\pi\rho\omega$ $\sigma\epsilon$ ϵ $\epsilon\lambda$ $\theta\omega$

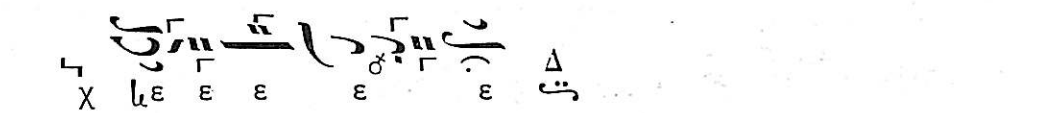
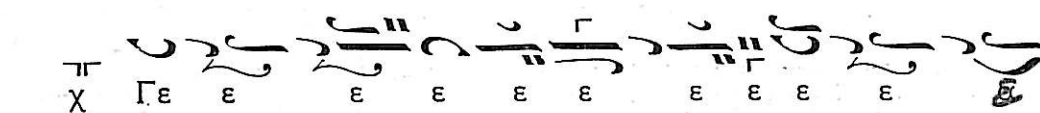
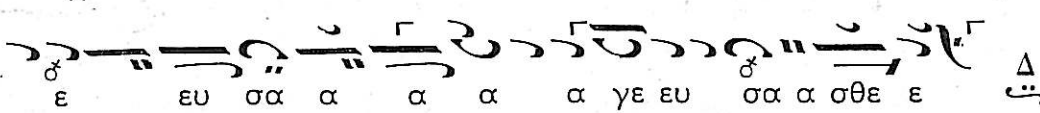
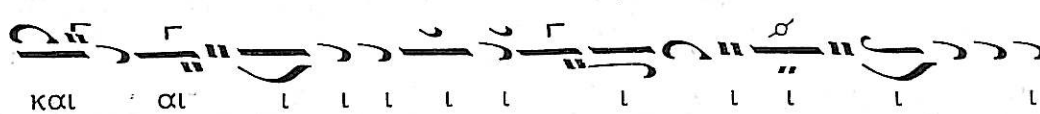
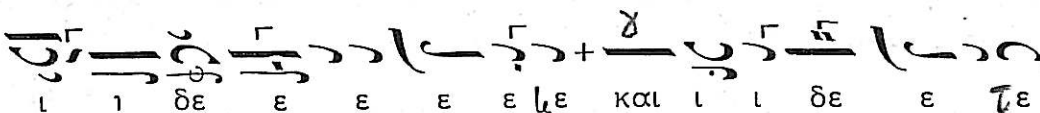
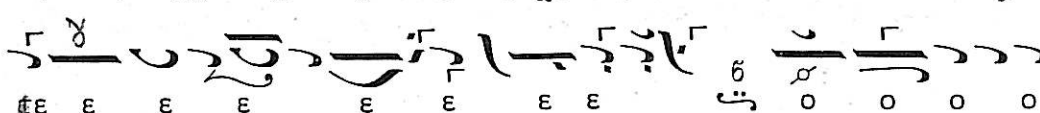
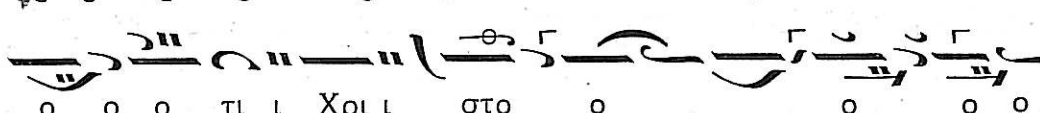
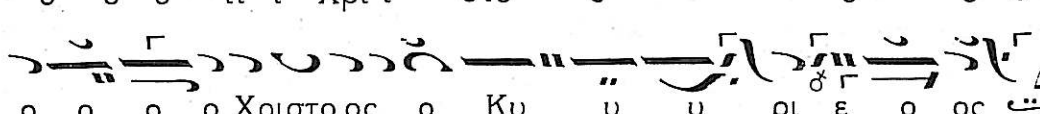
προ σε ελ θω — μεν π ι ι να α με — ε
 το ο χοι ζω ω η η ης αι ω νι
 ι ι ου γε ε νω ω ω. με εε θα α Αλ
 λη λου ου ι ι α α α α χ α α

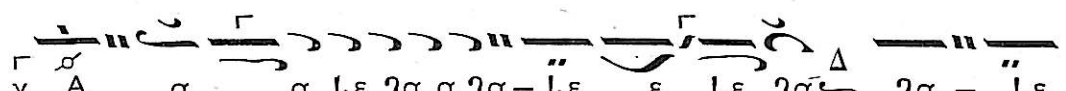
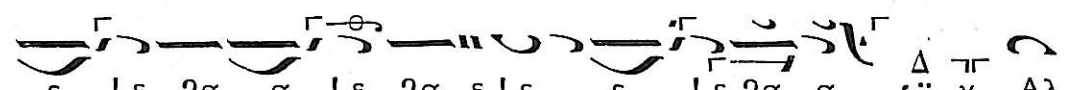
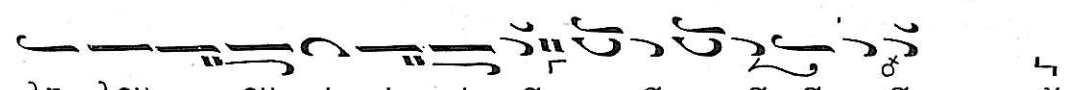

“Ετερον Ἦχος λ β’ Πα

λε ε ε ε ε ε π
 χ Νυ υ υ υ υ υν αι Δυ να α α
 α α μει ει ει εις των ου ου ρα
 α νω ω ω ω ν θυ υν η μι ι ι ι ι ι
 ιν α ο ρα α α τω ως λα τρε ευ ου
 σι ιν ι δου ου ου ου ου ι δου ου γαρ ει σπο
 ρε ε ε ευ ε εισ πο ρε ευ ε ται ο Βα
 σι ι λε ευς της δο ο ο ο ξη η η η η η
 ης ακρα σιωπή ι δου ου ου θυ σι α μυστι ι

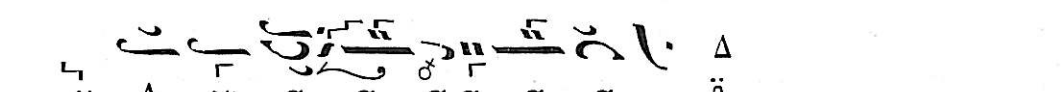
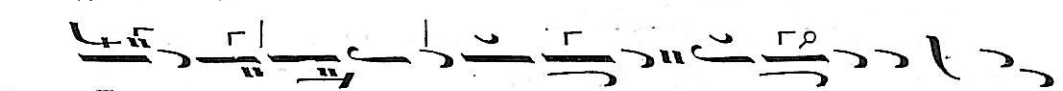
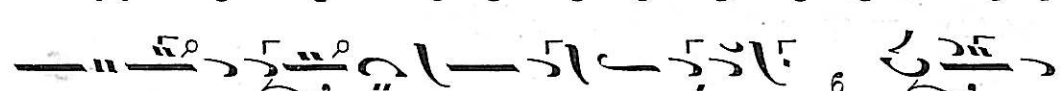
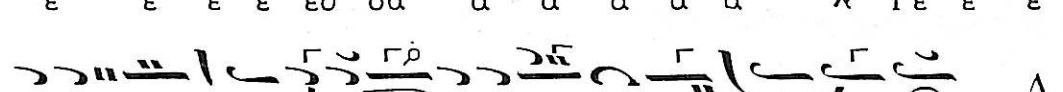

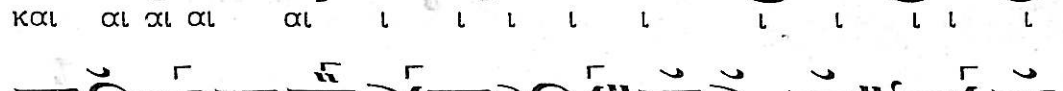
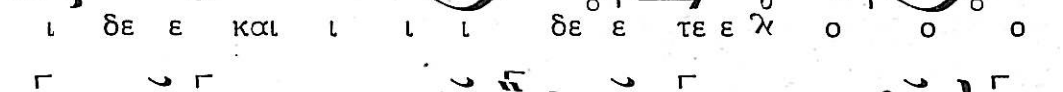
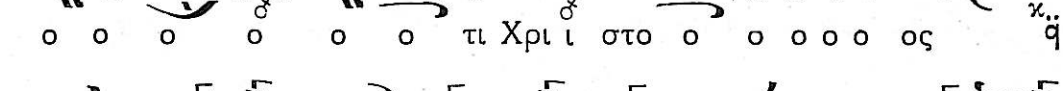

 χ Α α α α λε ε ε

 ε λε γα α λε γα ῥ α λε ε λε γα α γα

 α λε ε ε ε λε ε ε ε λε γα α α α ῥ

 χ Αλ λη η λου ου ου ου ι ι α α α

 α α α α α π ρ

Ἄλλον ἦχος β'. Δι

 χ λε ε ε ε ε ε

 χ Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ευ σα α α α α γε ευ σα α σθε ε

 και αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι δε ε ε ε ε λε και ι ι δε ε τε

 φε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο

 ο ο ο τι ι Χρι ι στο ο ο ο ο

 ο ο ο ο Χριστο ος ο Κυ υ υ ρι ε ο ος

 χ Α α α λε γα α γα - λε ε λε γα γα - λε

 ε λε γα α λε γα ε λε ε λε γα α Δ χ Αλ

 λη λου ου ι ι ι α α α α α

 α α Δ

ῥ
 "Ετερον ῥῆχος δ' Δι

 χ Α γι α α α α α α

 Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ευ σα α α α α α Γε ε ε

 ευ σα α οθε ε ε ε ε ε ε ε ε

 και αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι δε ε και ι ι ι δε ε τε ε λ ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο τι Χρι ι στο ο ο ο ο ος

 ο ο Κυ υ υ ρι ι Χρι στος ο ος ο Κυ υ ρι ι ο

ΑΡΧΗ

ἀκολουθίας ἑσπερινοῦ

«ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ»

εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως

Ἦχος β'. Δι

Δ   +
 χ Εἰς πο ολ λα α — α α α α α
 α α α α α α α ε ε ε ε
 ε ε ε ε τη η η η η η Δ Δε —
 ε ε — ε ε σπο ο ο ο ο ο
 τα α α α α α Δ

Εὐθύς ὁ ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ ἄρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» προλέγων τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (τρὶς) φθάνων δὲ μέχρι τοῦ στίχου **Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν**, ἄρχεται ὁ Α΄. χορὸς ψάλλων τὰ Ἀνοιξαντάρια.

ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ

Πρωτότυπα σύντομα

Ἦχος Βαρὺς ἐναρμόνιος ἐπτάφωνος ζῳ'

χ Ἀ μὴν Ἀ νοι δι ξάωζο ο — ος σου την χει ει ει
 ρα α τα συ υμ παν τα πλη σθη σο ο ον
 ται ζῳ' Χρη η στο ο ο ο τη η η η τος α πο στρε
 ε ψαν τος δε ε σου το ο προ ο σω ω πον α τα
 ρα χθη η η σο τα ρα χθη η σο ον ται ζῳ' Δο ο
 ξα α σοι οι ο Θε ε ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α ζῳ'

Στίχος Β'

ζῳ' ἦν Ἀν τα νε ε λει ει εις το πνε ευ μα α αυ
 τω ω ων ρ και ε κλει ει ψου σι π και εις
 τον χου ουν α α αυ τω ω ων ρ ε πι
 στρε ε ψου ου ε πι στρε ε ψου ου σι ζῳ' Δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ε ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου
ου ι ι ι α

Στίχος γ'

Ε ξα πο στε λεις τπ — πνε ε ευ μα α α σου
και κτι σθη η σον τα και α να και να ι ει ει
εις το προ ο σω ω πον τη ης γη ης Δο ξασοι
Πα — α τε ε ερ δο ο ξα α σοι Υι ε ε ε
Δο ξα α σοι το πνε ευ μα το Α α α α γι ι ι
ι ον Δο ξα α σοι οι ο Θε ε ο ο ο ο ο ος Αλ
λη λου ου ου ι ι ι α

Στίχος δ'

Η η η τω η δο ξα Κυ ρι ι ι ου εις τους αι
ω ω ω νας ευ φραν θη σε ε ται αι Κυ υ ρι ι ος
πι ταις ε ερ χοις α αυ του δο ο ξα α σοι οι α

α γι ε Δο ξα α σοι Κυ υ υ ρι ι ι ε
 δο ο ξα σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι ι ου
 α νι ι ε — ε δο ξα — σοι — οι ο Θε ε
 ο ο ο ο σαλ λη λου ου ου — ι ι ι α

Στίχος Ε'

Ο ε πι βλε ε ε πω ων ε πι ι
 τη ην γη ην και ποι ω ων α αυ τη η η ην
 τρε ε ε ε μιν ο α πτο ο με ε νος
 τω ων ο ο ρε ε ε ε ε ε ε ων και κα
 πνι — ι ι ι ι ζο και κα πνι ι ζο ον ται
 αι δο ξα α σοι α α γι ι ι ε δο ο ο
 ο ξα σοι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο ξα σοι
 Βα σι λε ευ ου ου ρα α α α α νι ι ου
 ρα α νι ι ι ε — ε δο ο ξα — σοι το πνε ε

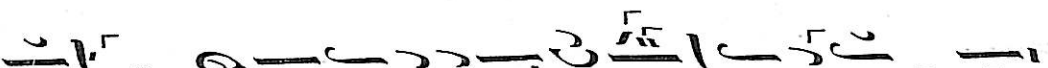
ε ευ μα ^q το— A α α α γι ι το A α
 γι ι ον ^δ δο ο ξα α σοι οι ο Θε ε ε
 ο ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 α ^ζ

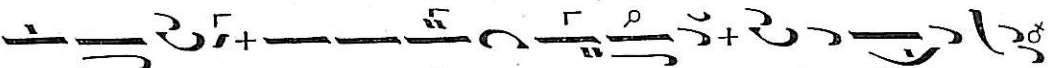
Στίχος ΣΤ'

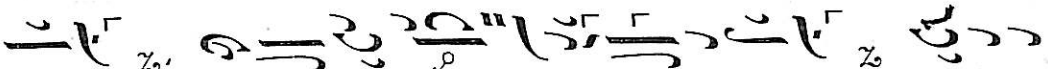
Α α σω ω τω Κυ ρι ι η ω ω Ε τη
 ζω η η η μου ^γ ψα— λω τω Θε ω ω μου ε
 ε ως υ πα αρ χω ω ω ^ζ δο ο ξα— σοι τρι
 συ πο ο στα — τε Θε ο ο ο της ^ζ πα
 α τερ Υι οι ε και πνε ε ευ μα ^q Σε ε ε προςκυ
 νου ου ου με ε ε ε και δο ο ξα α α ζο ο ο
 μεν ^ζ Δο ο ξα σοι οι ο Θε ε ε ο ο
 ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι α ^ζ

Στίχος Ζ'

 Η δὺ υν θει εἰ εἰ εἰ εἰ η ἅ αὐ τω ω ω

 ω η δι α α λο ο γη η η η μου π ε

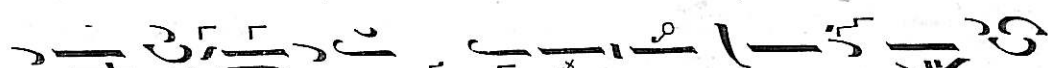

 γω ω δε - ευ φραν θη η η η σο ευ φραν θη η σο

 μαι ε πι τω Κυ - ρι ι ι ω Δο ξα α

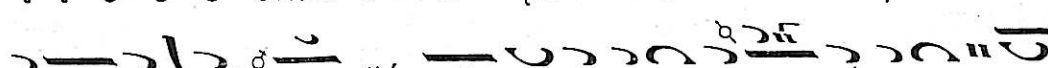

 σοι πά α α τε ερ Α α ναρ Πα τερ α α να αρ

 χε ε Δο ο ξα α σοι Υι ε ου υ να α ναρ χε

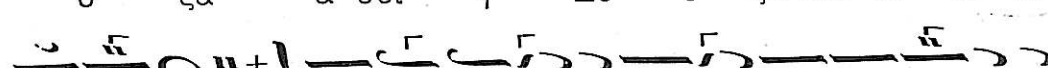

 δο ο ο ξα α σοι το πνε ευ μα το ο α α

 α α γι ι ι ι ον το ο μο αυ ου σι

 ι ι ο ο ο ον και ο ο μο ο ο ο θρο ο και

 ο μο ο θρο νον τρι α α ας α γι ι α α δο

 ο ξα α σοι Δο ο ξα σοι οι οι οι

 ο θε ε ο α ο ο ος Αλ λη λου ου ου συ

 ι ι ι α

Στίχος Η'

Ε κλει πόιοι εν α μα αρ τω ω λοι οι οιοι οι
 πο ο τη ης γη ης και α α α α νο ο ο και
 α α νο-μοι ω ω στε ε ε μη η υ πα α
 αρ χειν α αυ του δο ξα-σοι Πα α α α
 τε ερ Δοξα σοι Υι οι ε ε ε δο ο
 ξα α σοι το πνε ε ευ μα τό ο α α α γι ι
 ι το α α γι ον τρι α ας α γι ι α
 α α δο ξα α α σοι Δο ο ξα α σοι ο ο
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ι ι
 ι ι α

Στίχος Θ'

Ευ λο ο ο γει η ψυ χη η η η μου

το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ο η λι ος

ε εγνω την δυ υ σιν α α αυ του ου π ε ε

ε ε θου ου σκο ο τοσ και ε γε ε νε το χνυ υ

υξ χ δο ο ξα α σοι Βα σι λε ε ε ευ ε που

ρα α α νι ι ι ε δο ο ξα α σοι παν

το κρα α α τω ωρ ο' συν Υι ω ω και αι πνε ευ

μα α τι Δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι α

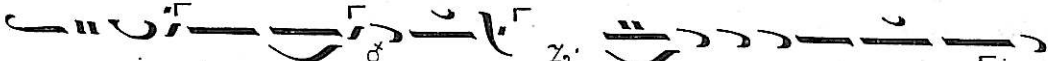

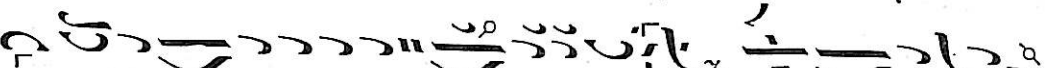
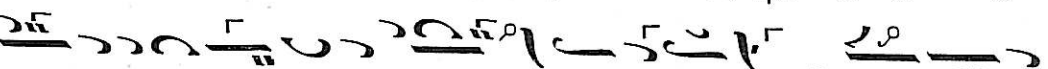
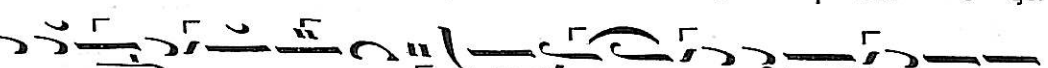

Στίχος Ι'.

Ως ε με γα λυ υ υ υ θη τα ερ γα σου Κυ υ

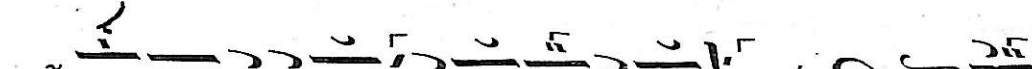
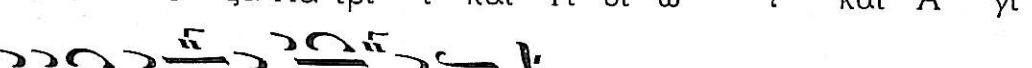
ρι ι ε Πα α τα εν σο φι ι α ε ποι η

η η σας Δο ξα—σοι Πα α α τερ α γε ε ε

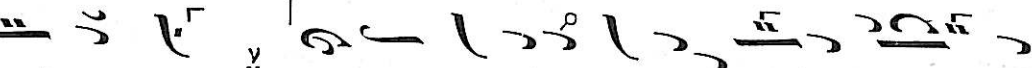

ε εν νη η η τε ο Δο ξα—σοι Υι ε ε ε γε εν

 νε η τε λε ε ε δοξα-σοι το πνε ε ε

 ευ μα το α α γι ι ον ηη το εκ του Πα ατρος

 εκ πο ρευ ο ο ο με εκ πο ρε ο ο με νον

 και εν Υι ω ω α α ναα παυ ο με νον ηη τρι α α α

 γι ι α α δο ο ξα α σοι π Δο ο ξα

 α σοι οι ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου

 ου ου ι ι ι α ηη

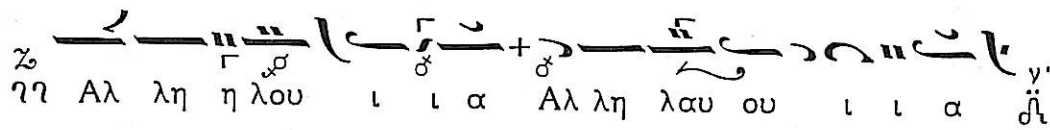
‘Ο Α’ χορός

 ηη Δο ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ηη και Α γι

 ι ω ω πνε ευ μα α τι ηη

‘Ο Β’. Χορός

 Και νυ υ υν και α α ει ηη και εις τους αι ω ω

 ω νας γ των αι ω ω νω ων α α

 μην ηη

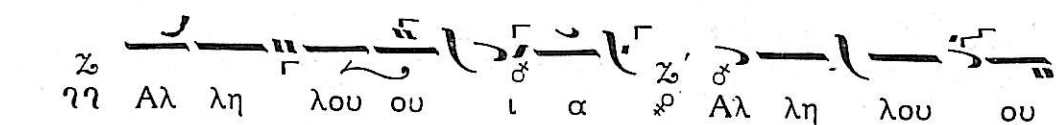
Ὁ Α'. χορός

 Αλ λη η λου ι ι α Αλ λη λου ου ι ι α
 Αλ λη λου ι ι α α δο ο ξα α σοι οι ο ο Θε ε
 ος

Τὸ αὐτὸ ὁ Β'. χορός

Τὸ Τρίτον ὁ Α'. χορός

 Αλ λη λου ου ι α Αλ λη λου ου
 ι α Αλ λη λου ι ι α α δο ο ξα α σοι οι
 οι ο Θε ε ος η ελ πεις η η μων Κυ υ υ ρι
 ι ε ε δο ο ξα α χ σοι οι οι

Ἔτερα πανηγυρικὰ Ἀνοιξαντάρια

Ἦχος Βαρυὺς Ζω διατονικὸς τετράφωνος

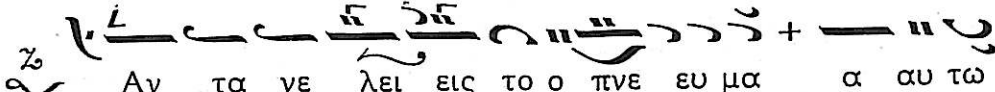
Στίχος Α΄

Ἀ μὴν Ἀ νοί οἱ ξά αν το — ος σου την χει εἰ — εἰ
εἰ ρά ᾠ τα συμπα αν τα α πλη η σθη η η η η
σο ο ον ται ᾠ χρη η στο ο ο τη η η η
τος α πο στρε ε ψαν τος δε ε σου το ο προσω
ω πο ο ον ᾠ τα ρα χθη η η σο ο τα ρα —
χθη η σο ον ται αι *

Εἰ βούλει λέγε τὸ κράτημα

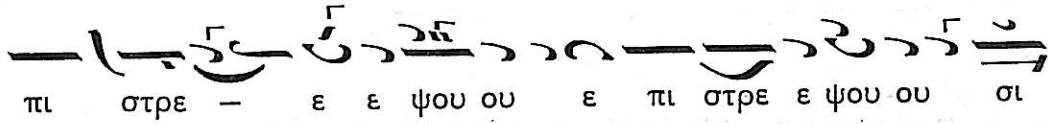
Ε ρι ρι ᾠ ρι ι ρε εμ τε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε ρου
τεμ * Δο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο ος ᾠ
Αλ λη λου — ου ι ι ι α *

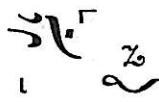
Στίχος Β'

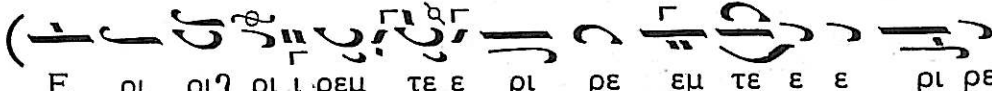

 Άν τα νε λει εις το ο πνε ευ μα α αυ τώ

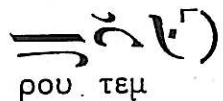

 ω ων λ και ε κλει ει ει ψου ου ου ου

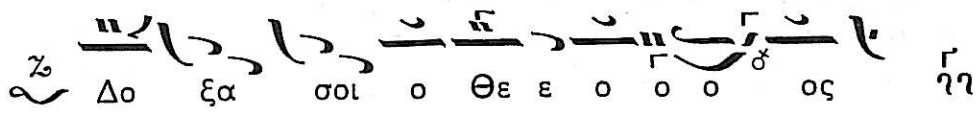

 σι και εις τον χου ου ουν α α α τώ ω ων ε

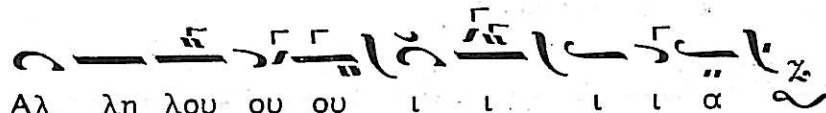

 πι στρε - ε ε ψου ου ε πι στρε ε ψου ου σι

 ι

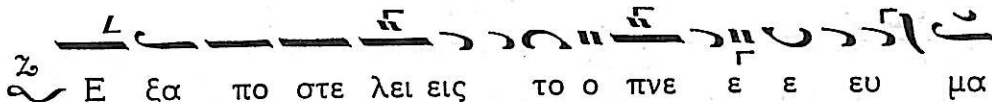

 Ε ρι ρι ρι ρι ρεμ τε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε

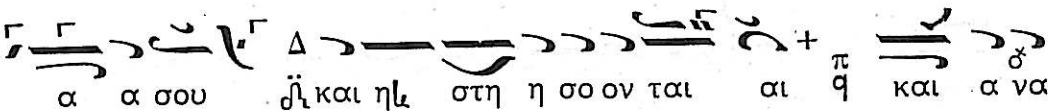

 ρου. τεμ

 Δο ξα σοι ο θε ε ο ο ο ος

 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος Γ'.

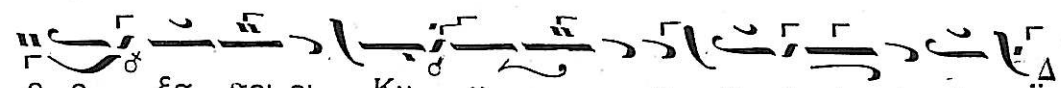
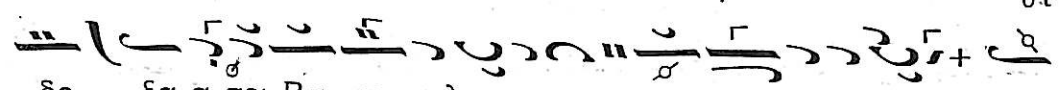

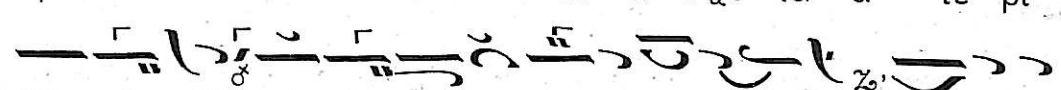
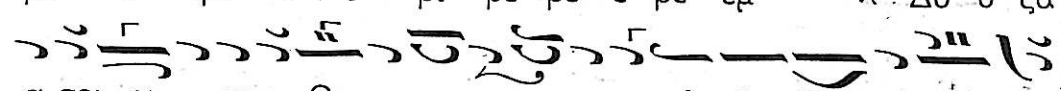

 Ε ξα πο στε λει εις το ο πνε ε ε ευ μα

 α α σου ο και ηε στη η σο ον ται αι και α να

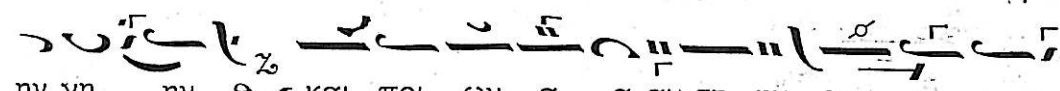
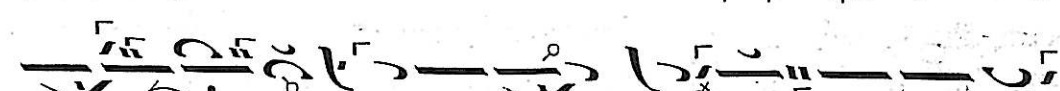
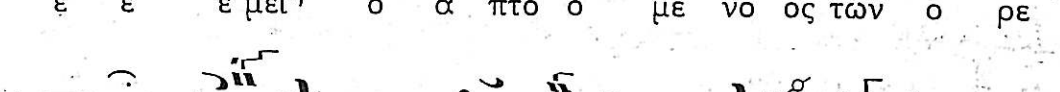
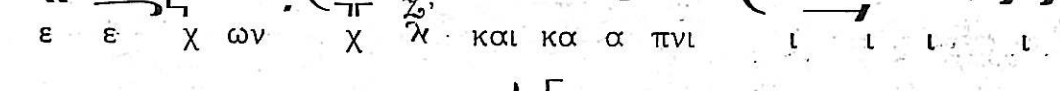
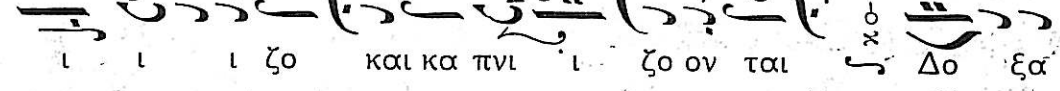
και νι ι ει εις το προ ο σω ω πον τη ης γη
 ης Δο ξα σοι Πα—α τε ε ερ ηη δο ο ξα
 α α σοι Υι υι ε ε ε δο ο ο ξα α α α
 σοι το πνε ε ευ μα το Α α α α α
 α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον
 τε ε ε λε γα α τε ρι ρε ε ρε ρε ε ρι ρε
 ρε ε ρε εμ
 Δο ο ξα—σοι οι οι οι ο Θε ε ο ο ος Αλ
 λη λου ου ου ι ι ι α

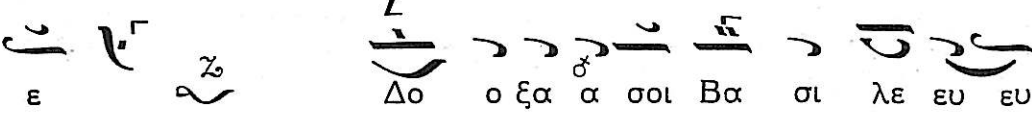
Στίχος Δ'.

Η η τω η δο ξα— Κυ υ ρι ι ι ου
 ου Εις τους αι ω ω ω ω να ας ευ φραν θη
 η ε ε ται αι Κυ ρι ι ος ε πι τοις ε ε ερ γοις
 α ου ουου Δο ξα σοι Α γι ι ε ε ε ε ηη Δο

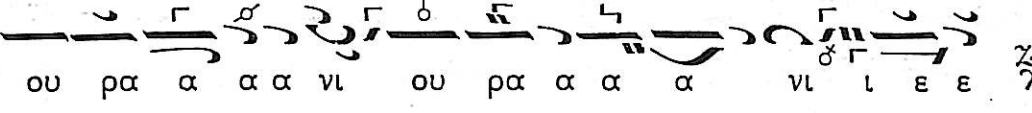

 ο ο ξα σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

 δο ξα α σοι Βα σι ι λευ ου ου ρα α α νι ου

 ρα α νι ι ι ε ε λ τε ε ε λε γα α τε ρι

 ρε ε ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε εμ Δο ο ξα

 α σοι οι οι ο Θε ε ο ο ο ος αλ λη λου ου ι

 ου ι ι α

Στίχος Ε'.

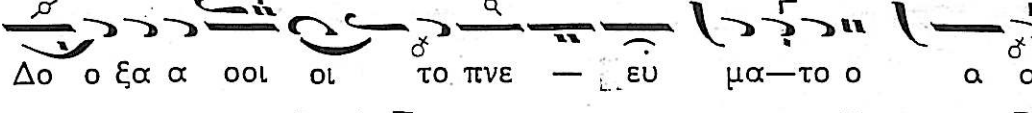

 Ο ε πι βλε ε ε πω ων ε πι ι τη

 ην γη ην και ποι ων α α αυ τη ην τρε ε ε

 ε ε ε μει' ο α πτο ο με νο ος των ο ρε

 ε ε χ ων χ και κα α πνι ι ι ι ι

 ι ι ι ζο και κα πνι ι ζο ον ται Δο ξα

 σοι οι α α γι ε γγ Δο ο ξα σοι Κυ ρι ι ι

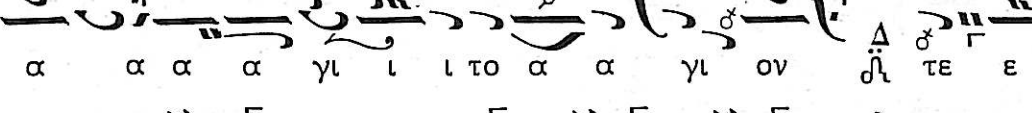
 ε Δο ο ξα α σοι Βα σι λε ευ ευ

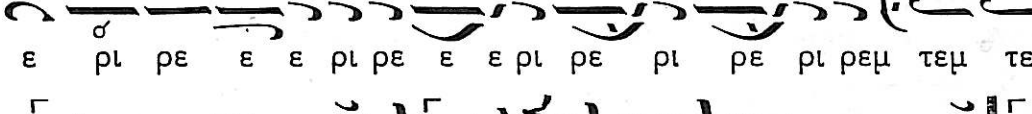
 ου ρα α α α νι ου ρα α α α νι ι ε ε

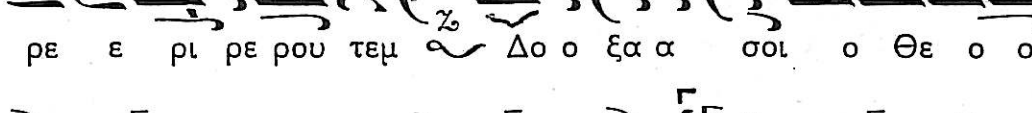
 Δο ο ξα α σοι οι το πνε — ευ μα—το ο α α

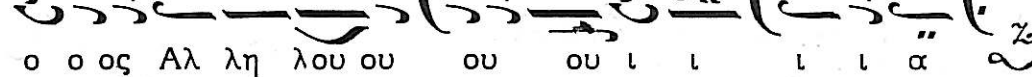
 α α α α γι ι ι το α α γι ον τε ε

 ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ρι ρεμ τεμ τε

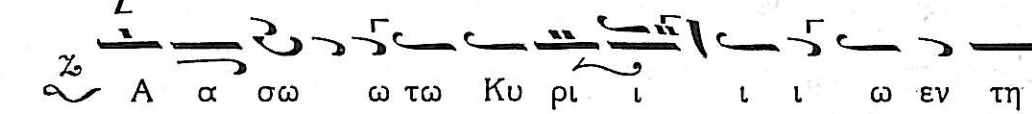

 ρε ε ρι ρε ρου τεμ Δο ο ξα α σοι ο Θε ο ο

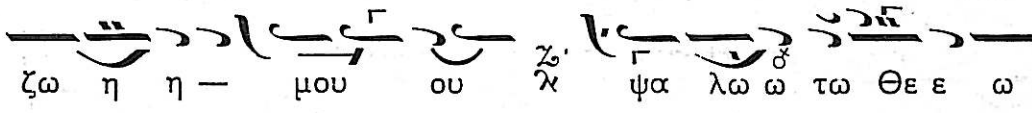

 ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος ΣΤ'.

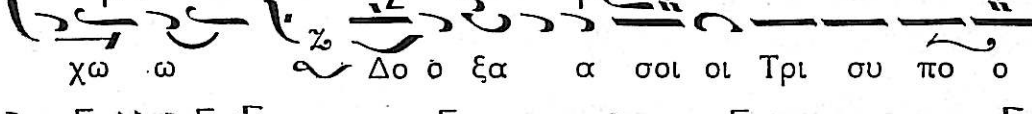
 Α α σω ω τω Κυ ρι ι ι ω εν τη

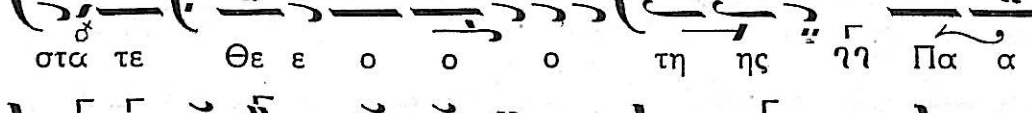
 ζω η η — μου ου ψα λω ω τω Θε ε ω

 ω ω ω ω μου ου ε ε ε ε ως υ πα α α αρ

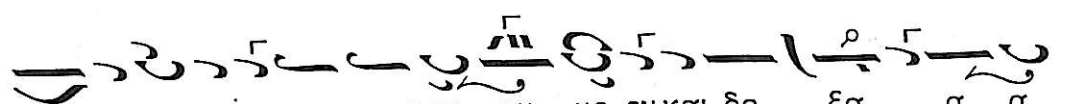
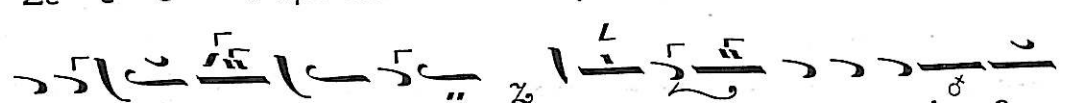
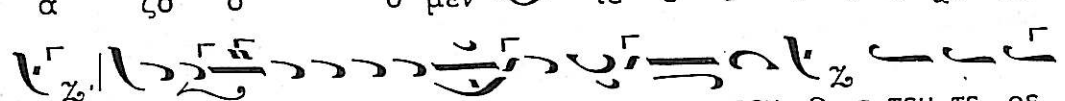
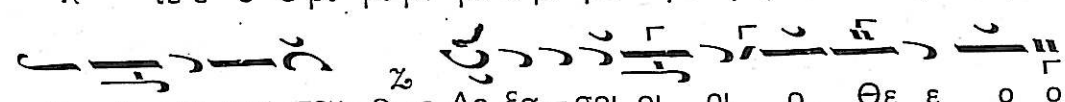
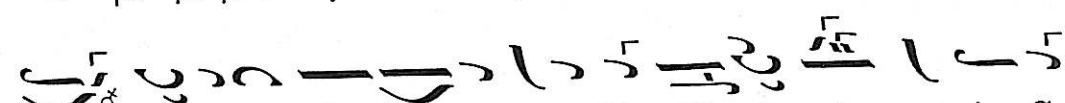

 χω ω Δο ο ξα α σοι οι Τρι συ πο ο

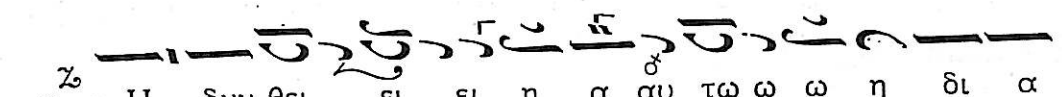
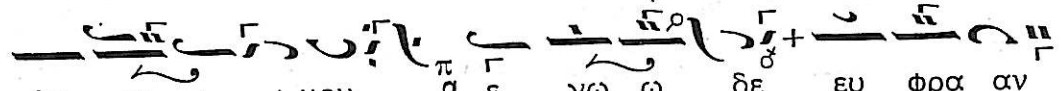
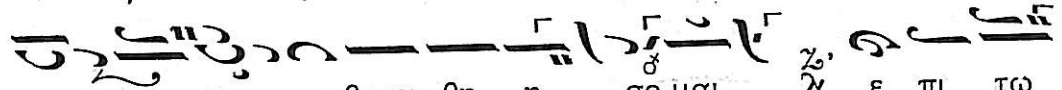

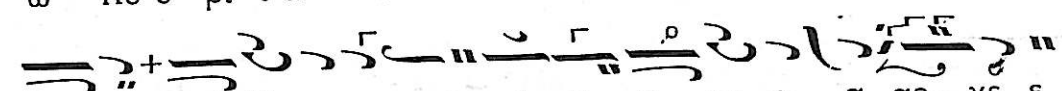
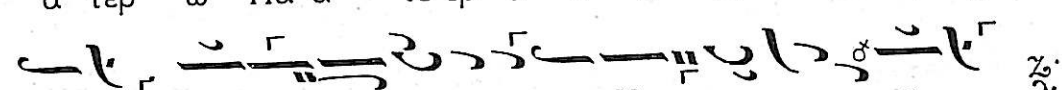

 στα τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α

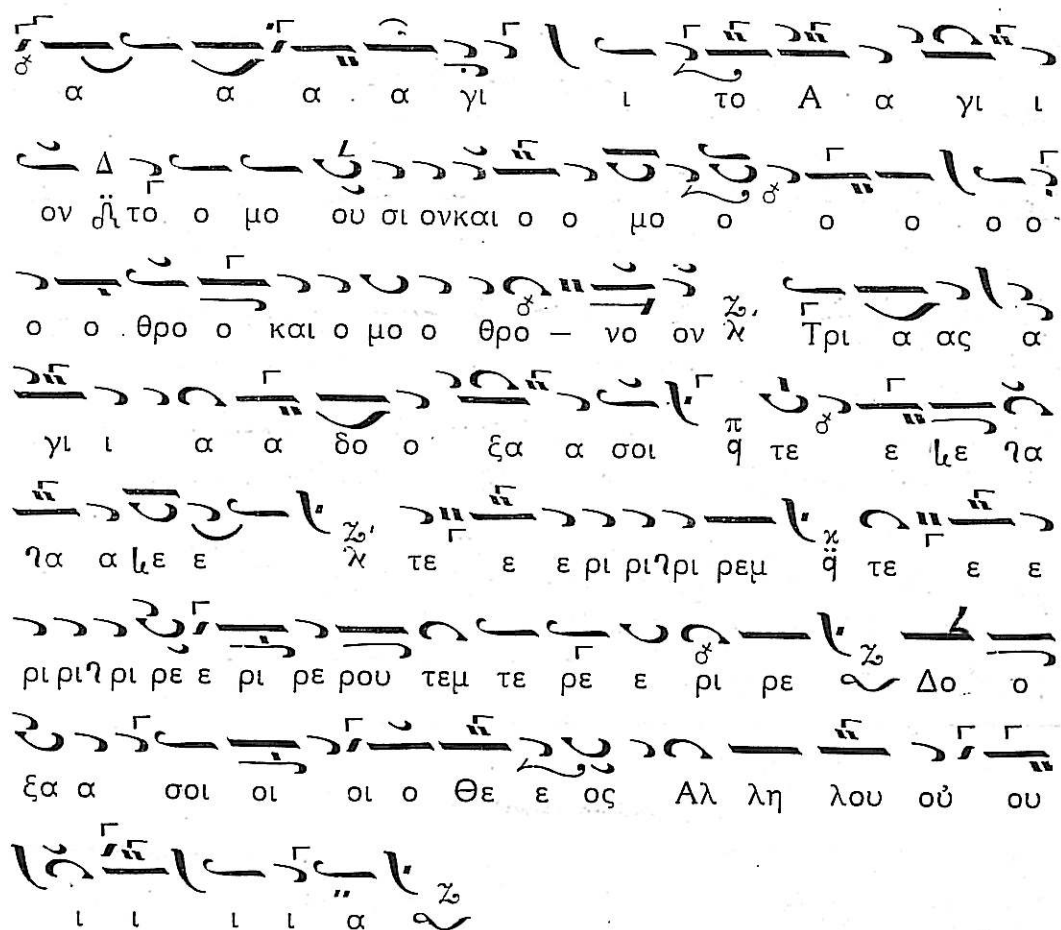

 α α τερ Υι υι ε και πνε ευ μα α

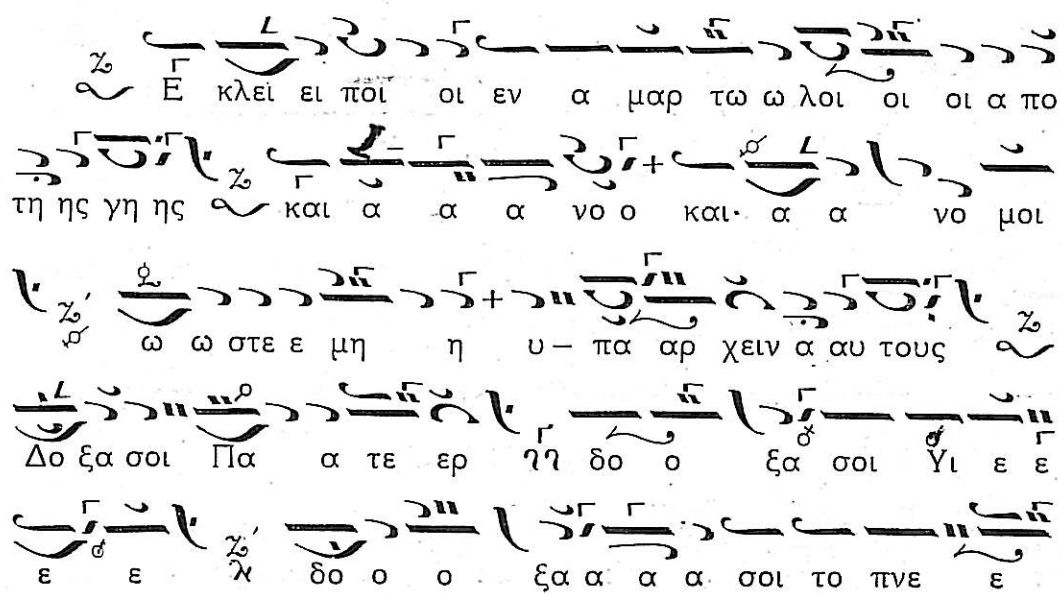

 Σε ε ε ε προ σκυ νου ου με εν και δο ξα α α

 α ζο ο ο μεν τε ε ε ε ε ε λε γα

 τε ε ε ε ρι ρι ρι ρε ε ρι ρε ρι ρεμ τεμ τε ρε

 ε ρι ρε ρου τεμ Δο ξα-σοι οι οι ο Θε ε ο ο

 ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι α

Στίχος Ζ'

 Η δυν θει ει ει η α αυ τω ω η δι α

 λο γι ι ι μου η ε γω ω δε ευ φρα αν

 θη η σο ευ θραν θη η σομαι ε πι τω

 ω Κυ υ ρι ι ω ω ω Δο ξα σοι οι πα α

 α τερ ω Πα α τεερ α α α να α α αρ χε ε

 ε η Δο ο ο ξα α σοι Υι υι ε ε ε

 Δο ο ξα α σοι το ο πνε ε ε ευ μα το Α

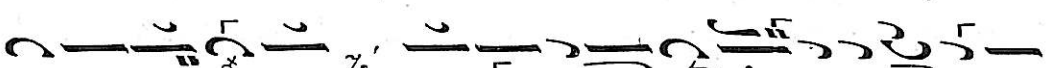

Στίχος Η'

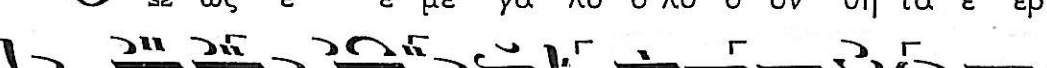
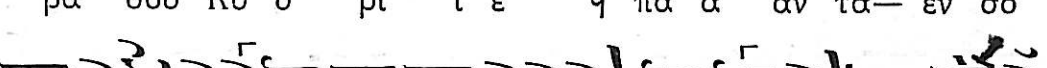
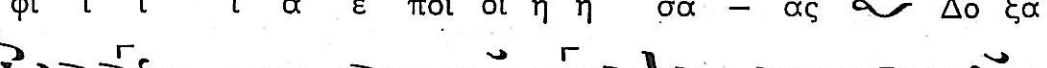
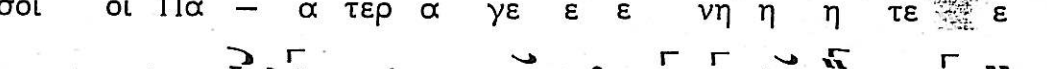
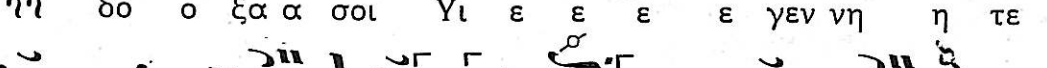
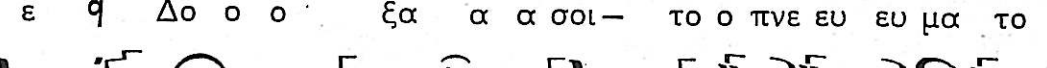
ε ευ μα το Α α α α α α α γι ι
 ι το α α γι ι ο ον λ' τρι α ας α γι
 ι α α δο ο ο ο ξα α σοι π τε ε ε ε
 γα γα α ε ε λ' τε ε ε ρι ρι ρι ρε μ π τε ε
 ε ε ε ρι ρι ρε ρι ρε ρου τε μ τε ρε ε ρι ρε Δο
 ξα-σοι οι οι οι ο Θε ε ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι
 ι ι ι α

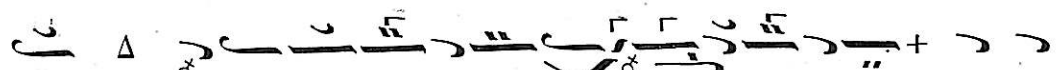
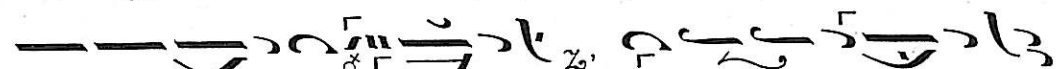

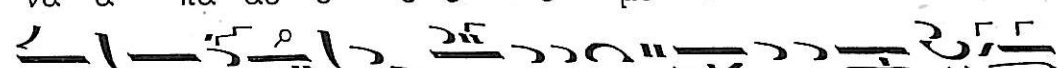

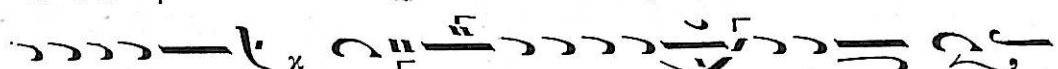

Στίχος Θ'

ε ευ λο ο ο γει η ψυ χη η η μου
 το ον Κυ ρι ι ο ον η η ο η η λι ι ος.
 ε ε γνω ω την δυ υ σιν α αυ του ου
 ε ε ε θου ου σκο ο ο τος και ε γε ε νε το
 νυ υ υξ Δ Δο ξα α σοι οι Βα σι ι λε ε ευ
 ε που ου ρα α νι ε που ρα νι ι ι ε ε λ' Δο

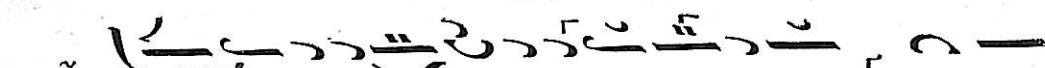

 ξα ἄ σοι οἱ Παν το κρά α α τω ωρ ^π _q συν Υι ω ω

 και αι πνε ευ μα α τι _z τε τε ρε ε

 ρι ρε ε ρι ρεμ _z τε ρι ρε ρου πε ε ε ρι ρε ρι ρι

 ρι ρε ε ρι ρε εμ τε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ε εμ _z

 δο ο ξα α σοι οἱ οἱ ο Θε ε ο ο ο ος Αλ λη

 λου ου ου ι ι ι ι α _z

Στίχος Ι

_z Ω ως ε ε με γα λυ υ λυ υ υν θη τα ε ερ

 βα σου Κυ υ ρι ι ε ^π _q πα α αν τα— εν σο

 φι ι ι ι α ε ποι οι η η σα — ας _z Δο ξα

 σοι οι Πα — α τερ α γε ε ε νη η η τε _z ε

 δο ο ξα α σοι Υι ε ε ε ε γεν νη η τε

 ε ^π _q Δο ο ο ξα α α σοι— το ο πνε ευ ευ μα το

 α α — α α α γι ι ι ι το α α γι ι

 ον ^δ το εκ του Πα α τρος ε εκ πο ρε ευ ο εκ πο

 ρευ ο ο με ε νο ον ^λ και εν Υι υι ω ω α

 να α πα αυ ο ο ο ο με ε ε ε νον ^λ

 τρι α ας α γι ι α α δο ο ο ξα α

 α σοι ^π τε ε λε γα γα α λε ε ^λ τε ε

 ε ρι ρι ρι ρεμ ^λ τε ε ε ρι ρι ρι ρε ε ρι ρε ρου τεμ τε

 ρε ε ε ρεμ ^λ Δο ξα α σοι - οι ο Θε ε ε ο ο

 ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ^λ

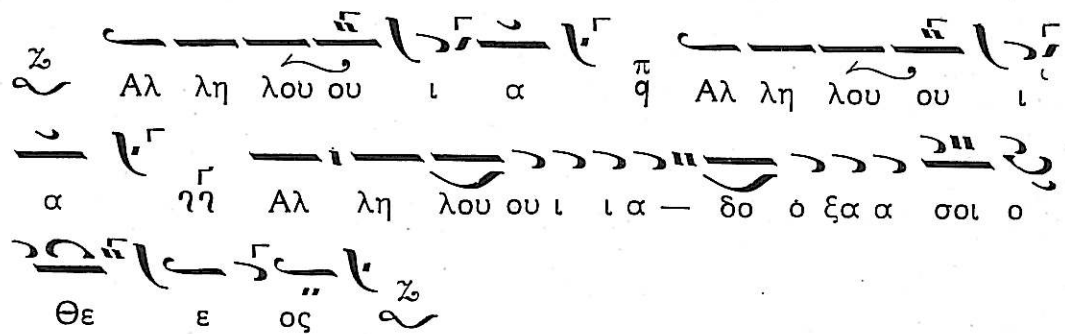
Α' χορός

^λ Δο ο ξα πο τρι ι ι και Υι υι ο ^λ και α

 γι ι ω ω πνευ μα α τι ^λ

Ο Β' χορός

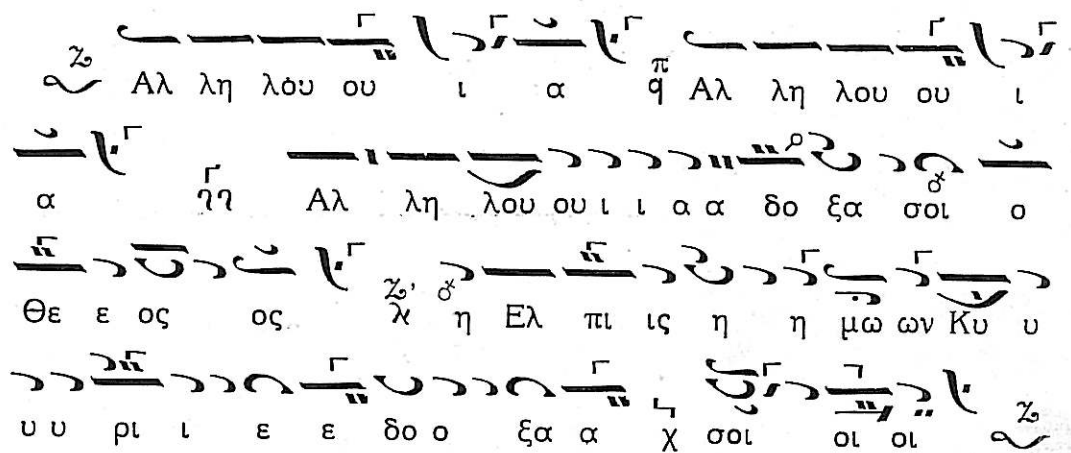

 Και νυ υ υν και α α ει ^λ και εις τούς αι

 ω ω να ας ^λ των αι ω ω ω νων α α

 α μη η ην ^λ

Ὁ Α' χορός

Τό αὐτό ὁ Β' χορός

Τὸ τρίνον ὁ Α'

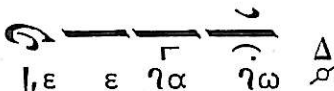
Τέλος τῶν Ἀνοιξανταρίων

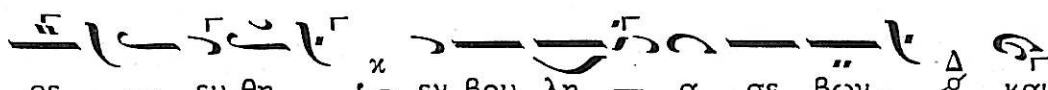
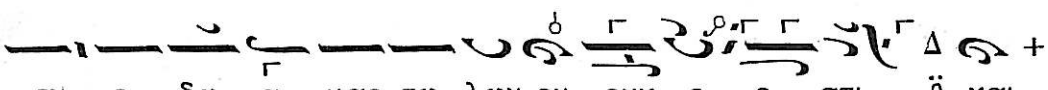
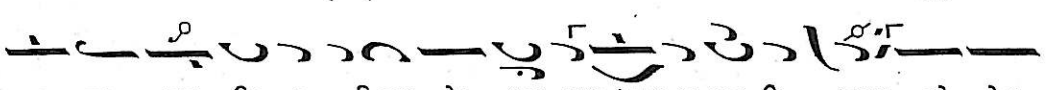
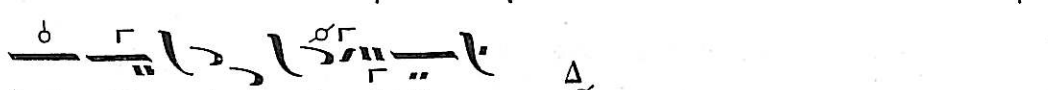
Μακάριος ἄνῆρ

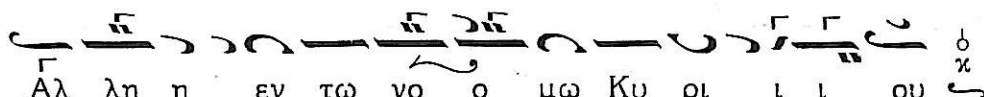
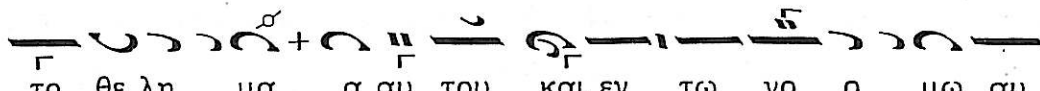
Σύντομον

Μελοποιηθέν τὸ πρῶτον ὑπὸ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

εἰς μέλος ἀρχαῖον. Ἦχος πλ. β' Δι

Τὸ ἀπήχημα: Ιε ε ἰα ἰω Δ

χ Μα κα α ρι ι ος Α α νηρ Δ ὅς ουκ ε πο

ρε — ευ θη κ εν βου λη — α σε βων Δ και

εν ο δω α μαρ τω λων ου ουκ ε ε στι Δ και

ε πι κα θε ε δρα λι μω ων ουκ ε κα θι σεν αλ λη

λου ου ι ι ι α Δ

2)
Αλ λη η εν τω νο ο μω Κυ ρι ι ι ου κ

το θε λη μα α αυ του και εν τω νο ο μω αυ

του με λε τη η σει η με ρας και νυ κτος Αλ λη
λου ου ι ι ι α

3) Και ε ε σται ως το ξυ λον το πε φυ τευ με νον

πα ρα της δι ε ξοδους των δα α α των ο τον καρ

πεν αυ του δω σει εν και ρω αυ του και το φυ

υ λον αυ του ου υκ α πρρρρ η σε ται αι Αλ λη λου ου

ι ι ι ι ι α

4) Ουχ ου ου ου τως οι α σε βει εις ουχ ου

ου τως Αλ λη ω σει χνου ους ον ε κρυ πτει

ο α α νε ε ε μος α πο προ σω ω που της γης

Αλ λη λου ου ι ι α

5) Δι α του το ουκ α να στη ο ον ται α σε

βεις εν κρι ι σει ου δε α μαρ τω λοι οι

εν βου λη δι και αι ων Αλ λη λου ου ι ι

ι ι ι α Δ

6) Ο ο τι γι νω σκει Κυ ρι ος ο δο δι και αι ων π q

και ο δο ος α σε βω ων α πο λυ υ ται αι Αλ λη

λου — ου ι ι α Δ

7) Ι να τι ι ε φρυ υ α ξα ε ε ε θνη ζ'

και λα οι οι ε με — λε τη σαν κε να Αλ λη λου ου

ου ι ι ι α Δ

8) Δ Πα ρε ε στη η η σαν οι Βα σι λεις της γης

και οι αρ χον τες συ νη η χθησαν ε πι το αυ το — —

ο Δ κα τα α του Κυ ρι ι ου κ και κα τα

α του Χρι ιστου αυ του ου Αλ λη λου ου ι ι α

α α α α Δ

9)
 Δι αρ ρη η ξω μεν τους δε σμους α αυ των

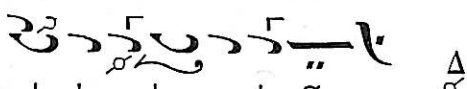

 και α πορ ρι ι ψω μεν α φη μω ων ων

 τον ζυ - γον αυ του Αλ λη λου ου ου ι ι α

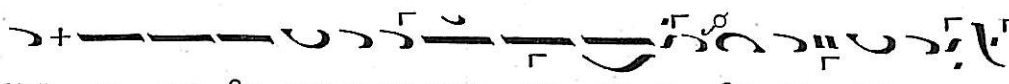

10)
 Ο κα τοι κων εν ου ρα νοι οι οις

 εκ γε - λα σε ται α αυ τους και ο Κυ ρι ι

 ος εκ μυ κτη ρι ει αυ του Αλ λη λου ου ου ου

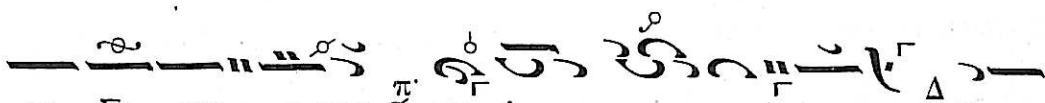

 ι ι ι ι α

11)
 Το ο τε λα λησει προς αυ τους εν ο ορ γη αυ αυ

 και εν τω θυ μω α αυ του τα ρα α ξει αυ - του ου

 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι ι α

12)
 Ε γω ω δε κα τε στα θην Βα σι λε ευρυπαυτου

 πι Σι ων ο ρος το Α γι ον α αυ του δι αγ

γε ε ελων το προσταγμα Κυ ρι ι ου ου Αλ λη
 λου ου ι ι ι ι α Δ

13) Κυ ρι ος ει πε προ— ος με Υι ο ος μου ει συ
 ε γω— ω ση μερον δι γε γεν νη κα α α σε Αλ λη
 λου ου ου ι ι ι ι ι α Δ

14) Αι αι τησαι παρ ε μου και δω σω σοι ε ε
 θνη την κλη ρο νο μι αν σου και την κα τα σχε σι ιν
 σου τα πε ρα τα τος γης Αλ λη λου ου ι ι
 α Δ

15) Ποι μα νεις αυ τους εν ραβ δω σι δη— ρα α α ως
 σκευ η κερα — με ε ως συν τρι ι ψεις α αφ του ους Αλ
 λη λου ου ι ι α Δ

16) Και νυ υν Βα σι λει εις συ νε τε δι παι δε ευ θη

τε πα αν τες ^{*} οι κρι νον τες την γην Αλ λη λου— ου

ι ι α ^Δ

* ἢ οὕτως: ^κ οι κρι νον τες την γην Αλ λη λου ου ι

ι α α α α α ^Δ

17) Δου λε ευ σα τε τω Κυ ρι ω εν φο ο ο βω ^κ και α

γαλ λι α α σθε αυ τω εν. τρο ο ο μω ω Αλ λη

λου ου ου ι ι α ^Δ

18) ^Δ Δρα ξα σθε παι δε— ει ας μη πο ο τε ορ γι

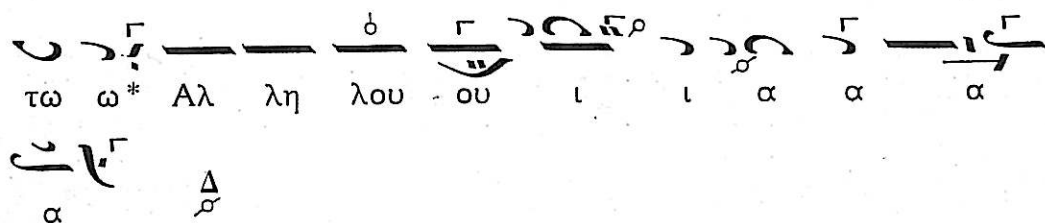
σθη η Κυ ρι ος ^Δ και α πο λεισθε εξ ο δου δι και αι ας

⁶ ^q Αλ λη λου ου ι ι ι α ^Δ

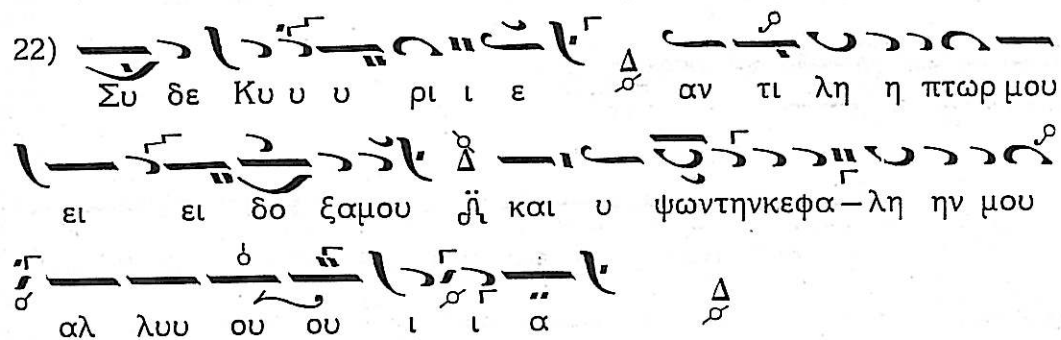
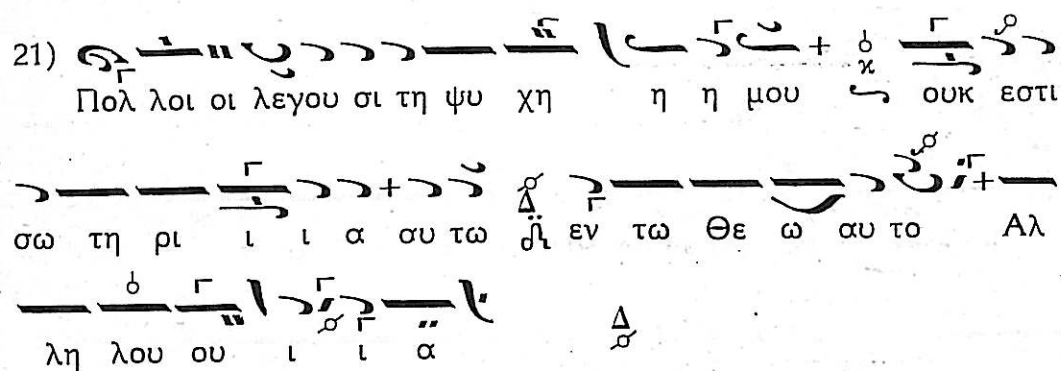
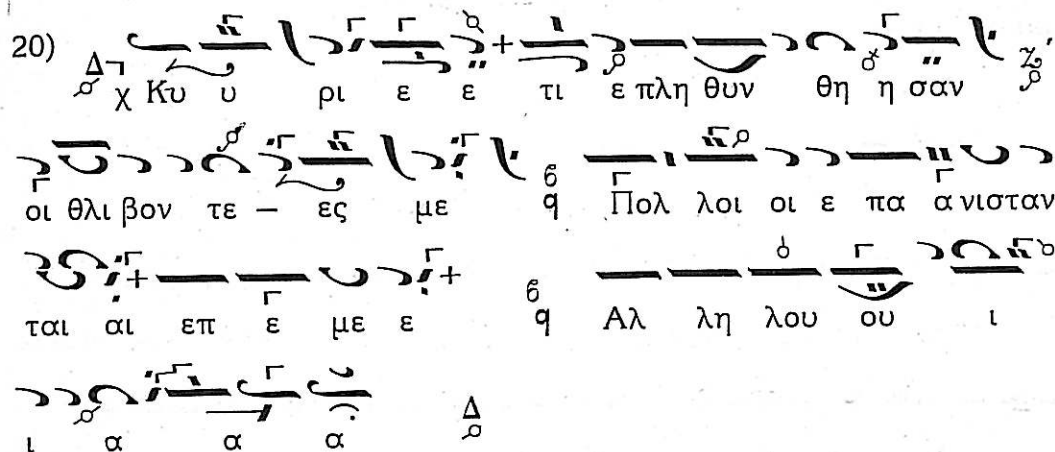
19) Ο ταν ε καυ θη εν τα χει ο θυ μος αυ του ^Δ μα κα

α ρι οι πα α α αν τες ^κ ^{*} οι πε ποι θο τες επ αυ

* Εἰς τὸν ἀνωτέρω στίχον ἀπὸ τῆς γραμμῆς οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ τὸ Ἑλληλούϊα λαμβάνει ὡς τέλος ὁ β' χορός, καὶ ἄρχεται ὁ Α' χορός τὸ, «Κύριε τί ἐπληθύνθησαν» ὡς ἄλλος ψαλμός.

‘Ο Α’ χορός

23) Δ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε — κε κρα ξα Δ και
 ε πη κου σε ε μου εξ ο ο ρος α γι ι ου α αυ του ου
 ου ου Αλ λη λου ου ι ι α Δ

24) Ε γω ω δε ε κοι μη η η θην θ και υ υ πνω
 σα γ γ ε ξη γε ε ερ θην ο τι ι Κυ ρι ος αν
 τι λη ψε ται αι μου Αλ λη λου ου ου ου ι ι
 ι α Δ

25) Ου ου φο βη θη σομαι α πο μυ ρι α δων
 λα ου τον Κυ υ κλον συ νε πι τι θε με νων μοι
 Αλ λη λου ου ι ι α Δ

26) Δ Α να α α στα — Κυ υ ρι ε — σω σον με ο Θε
 ο ος μου π ο τι ι σω ε πα α τα ξας πα —

αντας τους εχθραινοντας μοι ματαιως ο

δοοντας αμαρτωλων συνετριψαας αλληλου

ου ι ι α α α

27) Του Κυριου ησωτηρι ι α και επι

τον λαον σου ηευλογια σου Αλληλουου

ου ου ι ι ι ι α

28) Δοξα πατρι ι και Υι ω και αγιω πνευματι και

νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων αμην

ωνων αμην

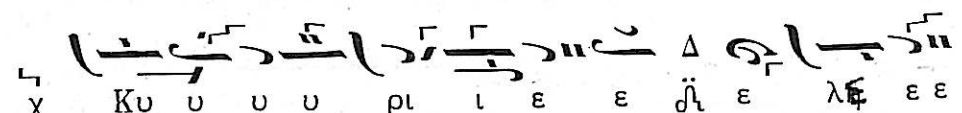
29) (Δις) Αλληλουου ι ι α Αλληλουου

ι α Αλληλουου ι ι α δοο ξασοιο Θε

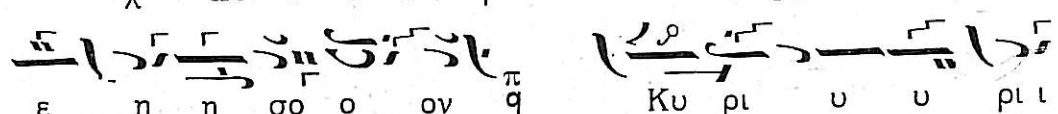
ο ο ο ος

Κύριε ἐλέησον ἄργα εἰς τὰ εἰρηνικά

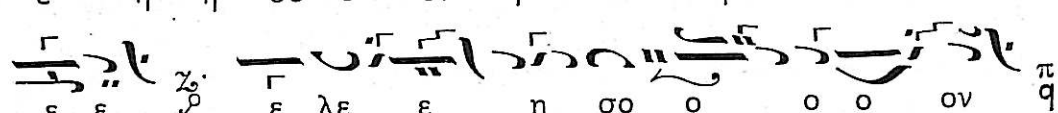
ᾠχος α'. Πα

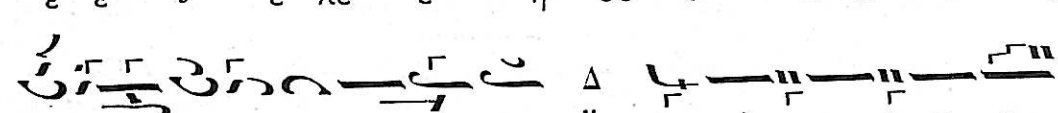
 χ Κυ υ υ υ ρι ι ε ε ὀ ε λε ε ε

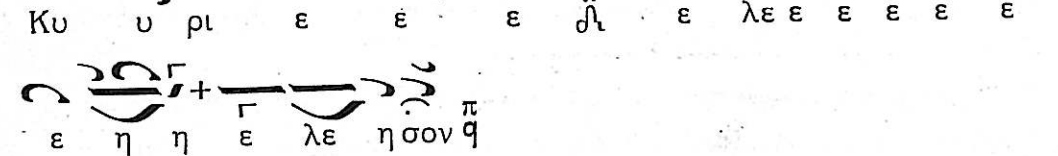
 ε η η σο ο ον π Κυ ρι υ υ ρι ι

 ε ε ε λε ε η σο ο ο ο ον π

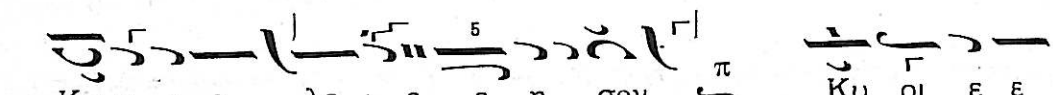

 Κυ υ ρι ε ε ε ὀ ε λε ε ε ε ε

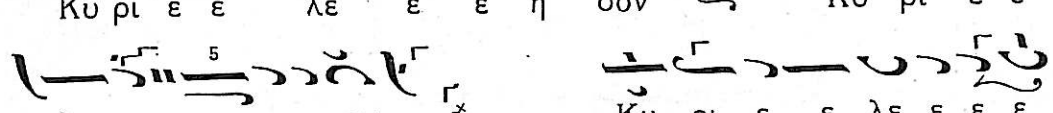

 ε η η ε λε η σον π

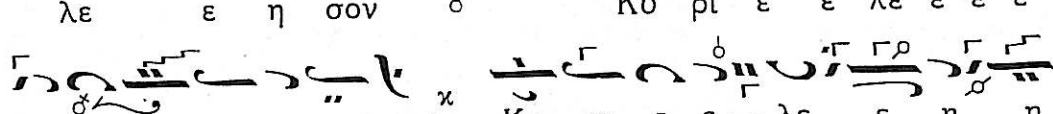
Κύριε ἐλέησον ᾠχος πλ β'. Πα

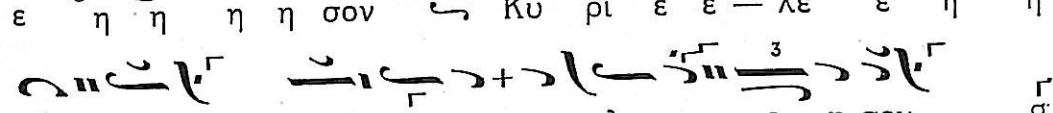
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον π Κυ ρι ε ε

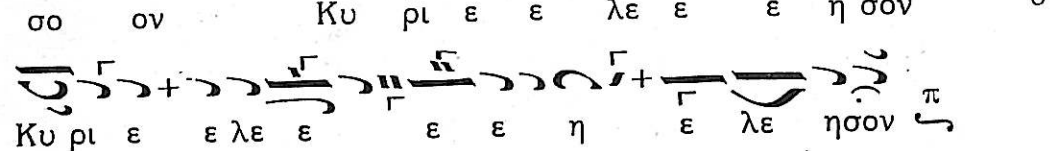
 λε ε η σον Κυ ρι ε ε λε ε ε ε

 ε η η η η σον Κυ ρι ε ε λε ε η η

 σο ον Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η ε λε η σον π

Ἦχος πλ α' Πα (πρῶτον μελοποίημα)

λε ε ᾗ Φω ω ως ι λα ρον Α γι ας δο - ο
 ξης Α θα να α του πα τρος ου ρα νι ι ι ου
 Α γι ου μα καρος Ι η σου Χρι στε ελ θθ ο ν
 ον τες ε πι την Η λι υυ δυ υ σιν π ᾗ Ι δον τες
 Φως ε σπε ρι νον υ μνου ου μεν πα τε ε ρα Υι ο ν
 και Α - α γι ον πνε ευ μαθε ον ᾗ Α ξι ο ο ο ν
 σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει σθαι Φω ναι αις
 αι αι σι ι ι ι αις ᾗ Υι ε ε Θε ε ου ου ου
 ου ζω η - η ην ο δι δου ους ᾗ δι ο ο κο
 ο ο σμο ος σε ε δο ο ξα α α α α ζει

Τέλος τοῦ πρώτου τόμου

Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας πρὸς διατήρησιν τῶν κλασικῶν μελῶν τῆς πατρῴας ἡμῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἐτυπώθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πρότυπον Ἐκδοτικὸν Τυπογραφεῖον τὸν Νοέμβριον τοῦ 1959. Ἡ στοιχειοθεσία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ ἐν Ἀθήναις μουσικοστοιχειοθέτου Γ. Μ. Πολιτάρχου, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 38.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως.

Georgios K. K.